

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ανα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Έλενα Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο σας εισηγούμαι έχει ως αντικείμενο τη δομή και τον τρόπο λειτουργίας της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η Κυβέρνηση με αποκλειστικό γνώμονα το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου και τηρώντας παράλληλα μια απολύτως υπεύθυνη στάση απέναντι στους πολίτες αυτής της χώρας, προχωρά στην ανατροπή της αποδυναμωμένης και με τεράστιες ελλείψεις, δομής που όλοι γνωρίζουμε και την οποία πληθώρα μαθητών αντιμετωπίζει καθημερινά.

Σκοπός της Κυβέρνησης είναι να δοθούν επιτέλους βιώσιμες λύσεις στα προβλήματα και στις αδυναμίες που κληρονομούσε συνεχώς με αυξανόμενους ρυθμούς η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση καθ' όλη τη διάρκεια των περασμένων ετών. Πώς προκλήθηκε, όμως και από πού πηγάζει αυτή η ανάγκη για αλλαγές στη δευτεροβάθμια τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση; Η παρούσα κατάσταση διαμορφώνεται στο πλαίσιο των νόμων 2525/97 και 2640/98 οι οποίοι δημιούργησαν το ενιαίο λύκειο, κατήργησαν τα πολυκλαδικά και τεχνικά και επαγγελματικά λύκεια και έδωσαν τη σκυτάλη στα ημερήσια και εσπερινά Τ.Ε.Ε. προσφέροντας συνολικά δεκατρείς τομείς και σαράντα και σαράντα μία ειδικότητες στους δύο κύκλους σπουδών αντίστοιχα.

Τα τελευταία έτη παρατηρήθηκε μία σταθερή συνεχόμενη μείωση του μαθητικού δυναμικού των Τ.Ε.Ε.. Από το σύνολο των έξι χιλιάδων πεντακοσίων τριάντα ένα τμημάτων που λειτουργούν στην επικράτεια περισσότερα από τα μισά τρεις χιλιάδες εξακόσια πενήντα δυο τμήματα είναι ολιγομελή με αριθμό μαθητών μικρότερο των δεκατεσσάρων. Συνεπώς λειτουργούν με ειδικές άδειες. Ενδεικτικά θέλω να σας αναφέρω με βάση στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ότι μεταξύ αυτών λειτουργούν είκοσι ένα τμήματα μ' ένα μαθητή, τριάντα έξι τμήματα με δυο μαθητές, εκατόν εννέα τμήματα με τρεις μαθητές, εκατόν ογδόντα τρία τμήματα με τέσσερις μαθητές.

Οι λόγοι, λοιπόν, που μας έφεραν στο σημερινό αδιέξοδο είναι αρκετοί.

Στο παρελθόν, ακολουθήθηκε μία αλλοπρόσαλλη πολιτική με διαδοχικές εκδόσεις εγκυκλίων που η μία αναιρούσε την άλλη, με αποτέλεσμα να ενισχύεται η αβεβαιότητα και η σύγχυση τόσο στους μαθητές όσο και στους εκπαιδευτικούς. Το καθεστώς των ειδικοτήτων μεταβαλλόταν συνεχώς και διότι τα Τ.Ε.Ε. στήριξαν την εκπαίδευσή τους σε μία διαρκώς φθίνουσα και μη εκσυγχρονιζόμενη υλικοτεχνική υποδομή, αντί να αποτελούν το δεύτερο ισότιμο κομμάτι της γενικής εκπαίδευσης οδηγήθηκαν σταθερά στην εκπαιδευτική απαξίωση.

Επακόλουθο τούτου ήταν η κοινωνική απαξίωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης με τα Τ.Ε.Ε. να προσελκύουν όλο και μικρότερο αριθμό μαθητών απ' ό,τι τα ενιαία λύκεια. Οι μαθητές που δεν είχαν γενική μορφωτική επάρκεια, ήταν υποχρεωμένοι, χωρίς τον απαραίτητο σχεδιασμό, να επιλέξουν πρόωρα τομέα και ειδικότητα, με αποτέλεσμα οι επιλογές τους σε πολλές περιπτώσεις να μην ανταποκρίνονται σε πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Εν ολίγοις, ο θεσμός των Τ.Ε.Ε. δεν κατάφερε στην υπάρχουσα μορφή να προσφέρει αποτελεσματική διέξοδο των παιδιών μας στην αγορά εργασίας, αλλά ούτε και να προσφέρει στους σπουδαστές του μία ολοκληρωμένη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ισότιμη βάση με τους αποφοίτους των ενιαίων λυκείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε πλέον αντιμέτωποι με μία νέα οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, όπου οι ρυθμοί των αλλαγών τόσο σε εθνικό, όσο και σε διεθνές επίπεδο μεταβάλλουν συνεχώς τις ανάγκες στην αγορά εργασίας, μία αγορά εργασίας που σχετίζεται άμεσα και επηρεάζει σημαντικά τους δείκτες οικονομίας και ανάπτυξης της χώρας.

Γνωρίζουμε ότι η ανταγωνιστικότητα της εθνικής μας οικονομίας, αλλά και η θέση των εργαζομένων σε αυτήν εξαρτάται άμεσα τόσο από την ποιότητα της εκπαίδευσης, όσο και από τη διαβάθμισή της. Η Ελλάδα, όπως και όλες οι υπόλοιπες χώρες

του κόσμου, ζει σε μία εποχή υψηλής τεχνολογίας, η οποία κατά κοινή ομολογία εξελίσσεται με ραγδαίους ρυθμούς. Φαντάζει αδιανόητο σήμερα ένα κράτος να αγνοήσει αυτές τις τεχνολογικές εξελίξεις που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς του. Με αυτά τα δεδομένα, ο εκσυγχρονισμός και οι αλλαγές στη δομή της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης κρίνεται πλέον επιτακτική ανάγκη.

Η Κυβέρνηση, θέτοντας λοιπόν, το πλαίσιο βάζει στο σωστό δρόμο αυτό το κομμάτι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Προηγήθηκε στα πλαίσια της προετοιμασίας του παρόντος σχεδίου νόμου από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ένας μακρύς και εμπειριστατωμένος εθνικός διάλογος με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Έγιναν συναντήσεις με εκπροσώπους εκπαιδευτικών, με συνδικαλιστικούς και εργοδοτικούς φορείς, όπως τη Γ.Σ.Ε.Ε., την ΕΒΕΑ και την Ε.Β.Ε.Π. και διάφορες επιστημονικές ενώσεις.

Στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας όπου εκπροσωπήθηκαν τα κόμματα, οι φορείς και οι συνεταιριστικές οργανώσεις, πραγματοποιήθηκαν τέσσερις συνεδριάσεις που κατέληξαν σε συγκεκριμένα συμπεράσματα, σχετικά με τη δομή και τη λειτουργία της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και βεβαίως, ακολούθησαν συζητήσεις στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με την εισήγηση του παρόντος σχεδίου νόμου που χωρίζεται σε έξι κεφάλαια και περιλαμβάνει 23 άρθρα, στοχεύει στην αποτελεσματική και ουσιαστική αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Στο Α' κεφάλαιο, καθορίζεται ο σκοπός της νέας δομής που αποβλέπει στο συνδυασμό της γενικής παιδείας με την τεχνική επαγγελματική γνώση, διότι επιθυμούμε οι απόφοιτοι να είναι ικανοί να ασχοληθούν με επιτυχία σε ορισμένο επάγγελμα ή να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην επόμενη εκπαιδευτική βαθμίδα. Τα ενιαία λύκεια μετονομάζονται σε γενικά λύκεια και ορίζονται τα επαγγελματικά λύκεια και οι επαγγελματικές σχολές ως μονάδες που παρέχουν δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση.

Τα θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και το περιεχόμενο σπουδών των ΕΠΑ.Λ. ρυθμίζονται στο κεφάλαιο Β', με τους μαθητές κάθε τμήματος να μην υπερβαίνουν τους είκοσι πέντε και τα μαθήματα γενικής παιδείας να διδάσκονται σε όλες τις τάξεις των ΕΠΑ.Λ. Ορίζεται ότι η Α' τάξη που είναι κοινό έτος για όλους τους μαθητές, περιλαμβάνει μαθήματα συναφών επαγγελματικών τομέων. Η Β' τάξη χωρίζεται σε επαγγελματικούς τομείς και η Γ' τάξη σε ειδικότητες. Ορίζονται τα θέματα φοίτησης, εγγραφών και οριζόντιας διασύνδεσης μεταξύ του επαγγελματικού και του γενικού λυκείου.

Μ' αυτήν την οριζόντια διασύνδεση, εξασφαλίζεται στους μαθητές που προάγονται από τη Β' τάξη του επαγγελματικού γενικού λυκείου, η δυνατότητα να αλλάξουν σχολή εφόσον κρίνουν πως θέλουν να ακολουθήσουν μία διαφορετική εκπαιδευτική σταδιοδρομία. Αυτό δεν υπήρχε στο παρελθόν και φυσικά, διευκολύνει σε σημαντικό βαθμό τις επιλογές που καλούνται να κάνουν οι μαθητές.

Επειδή οι τίτλοι και των δύο λυκείων, γενικού και ΕΠΑ.Λ., είναι ισότιμοι δεν θα επιτρέπεται σε μαθητές, οι οποίοι έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους στον έναν τύπο λυκείου να εγγραφούν και στον άλλο, διότι διαφορετικά θα αποκτούσαν δύο ισότιμους τίτλους. Μ' αυτόν τον τρόπο, αποφεύγονται τα προβλήματα διπλοεγγραφών που υπήρχαν στο παρελθόν.

Η Κυβέρνηση, με γνώμονα το συμφέρον των μαθητών, κατοχυρώνει το δικαίωμα στους απόφοιτους να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε Ανώτερα και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα ή αν το επιλέξουν, να βγουν στην αγορά εργασίας, καθορίζοντας την ισοτιμία των τίτλων σπουδών των αποφοίτων του επαγγελματικού λυκείου με το απολυτήριο των γενικών λυκείων και χορηγώντας παράλληλα απολυτήριο πτυχίου ειδικότητας επαγγελματικών προσόντων επιπέδου τρία.

Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ. θα έχουν επίσης προτεραιότητα στην εγγραφή τους σε Ι.Ε.Κ.. Τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων προσδιορίζονται από τον Οργανισμό Επαγγελματι-

κής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση ανάλογα με την ειδικότητα Υπουργεία και κοινωνικούς εταίρους.

Η ισοτιμία των πτυχίων των Τ.Ε.Ε. με τα πτυχία των σχολικών μονάδων του παρόντος νόμου, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Ισοτιμιών του Ο.Ε.Ε.Κ.

Το γενικό πλαίσιο πρόσβασης των αποφοίτων του ΕΠΑ.Λ. στα Ανώτερα και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, ορίζεται κοινό με εκείνα στα οποία εισάγονται οι απόφοιτοι του γενικού λυκείου.

Η πρόσβαση των αποφοίτων των ΕΠΑ.Λ., ημερησίων και εσπερινών, γίνεται μετά από συμμετοχή τους στις πανελλήνιες εξετάσεις, εφαρμοζομένων όλων των αντίστοιχων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, όπως προβλέπονται και ισχύουν για τους αποφοίτους των γενικών λυκείων.

Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ. εξετάζονται σε μαθήματα γενικής και επαγγελματικής παιδείας και σε ίσο αριθμό μαθημάτων με τους απόφοιτους του γενικού λυκείου. Οι εξετάσεις στα μαθήματα γενικής παιδείας είναι σε κοινά θέματα με τους απόφοιτους του Γενικού Λυκείου και παρέχονται επίσης οι αναγκαίες εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση με υπουργικές αποφάσεις όλων των σχετικών με την πρόσβαση θεμάτων.

Οι διαδικασίες ίδρυσης, κατάργησης, συγχώνευσης και μετατροπής των επαγγελματικών λυκείων, καθώς και η προσθήκη τομέων ή ειδικοτήτων σε αυτά είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ορίζεται ότι η μετατροπή των Τ.Ε.Ε. σε επαγγελματικά λύκεια, γίνεται σταδιακά ανά τάξη και κατά έτος, ώστε το σχολικό έτος 2008-2009 να λειτουργούν πλέον και οι τρεις τάξεις του ΕΠΑ.Λ..

Ρυθμίζοντας τα θέματα των ιδιωτικών επαγγελματικών λυκείων, ορίζεται ότι τα ιδιωτικά επαγγελματικά λύκεια που διέπονται από τις διατάξεις του ν. 682/1977 των γενικών λυκείων και υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και έχουν την ίδια οργάνωση με τα δημόσια και ακολουθούν το ίδιο με αυτά ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα λειτουργίας.

Η σύνθεση της Επιτροπής Καταλληλότητας Διδακτριών που προβλέπεται στον ανωτέρω νόμο, τροποποιείται έτσι ώστε να είναι ικανή να γνωμοδοτεί και για την επάρκεια των εργαστηριακών κτηριακών υποδομών και ιδιωτικών ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ..

Περνώντας στα θέματα των επαγγελματικών σχολών που ρυθμίζονται στο κεφάλαιο Γ' του νομοσχεδίου, καθορίζεται η οργάνωση και η λειτουργία, το περιεχόμενο σπουδών, η φοίτηση και η εγγραφή, οι τίτλοι σπουδών και φυσικά τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Η φοίτηση στις ΕΠΑ.Σ. θα είναι διετής και θα οργανώνεται σε τμήματα ειδικότητας. Αν εφαρμόζονται προγράμματα άσκησης στο επάγγελμα ή προγράμματα μαθητείας, η φοίτηση θα μπορεί να επιμηκύνεται έως ένα έτος. Στην Α' τάξη εγγράφονται χωρίς εξετάσεις οι προαγόμενοι στη Β' τάξη των επαγγελματικών γενικών λυκείων και όσοι έχουν προαχθεί στη Β' τάξη των Τ.Ε.Ε..

Στους αποφοίτους των ΕΠΑ.Σ. χορηγείται επίσης πτυχίο επιπέδου 3. Τα επαγγελματικά δικαιώματα καθορίζονται από το ίδιο όργανο που καθορίζει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των επαγγελματικών λυκείων. Ορίζεται ότι πλην του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, δημόσιες επαγγελματικές σχολές μπορούν να ιδρύνονται και να λειτουργούν υπό την εποπτεία και άλλων Υπουργείων. Τέλος, αναφέρεται ότι θέματα που αφορούν στις ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, ρυθμίζονται κατά τρόπο ανάλογο με τα ιδιωτικά επαγγελματικά λύκεια.

Το κεφάλαιο Δ' του νομοσχεδίου ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη λειτουργία των σχολικών εργαστηριακών κέντρων και των γραφείων εκπαίδευσης, όπου αναφέρεται η συνέχιση της λειτουργίας των σχολικών εργαστηριακών κέντρων και η πρακτική άσκηση των μαθητών των Τ.Ε.Ε., μέχρι την πλήρη κατάργησή τους, των μαθητών των ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ., καθώς και των καταρτιζομένων στα Ι.Ε.Κ..

Ορίζεται ότι τα γραφεία επαγγελματικής εκπαίδευσης λειτουργούν στις διευθύνσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπου

λειτουργούν συνολικά, αυτοτελώς και σε συνδυασμό, τουλάχιστον τρία ΕΠΑ.Λ. ή ΕΠΑ.Σ. ή Σ.Ε.Κ., σε αντίθεση με το παρελθόν που ήταν απαραίτητες περισσότερες μονάδες.

Μελλοντικά θα υπάρξει το όφελος περισσότερων γραφείων επαγγελματικής εκπαίδευσης. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων.

Οι αναγκαίες εξουσιοδοτικές διατάξεις για τη ρύθμιση με υπουργικές αποφάσεις όλων των θεμάτων λειτουργίας των επαγγελματικών λυκείων και επαγγελματικών σχολών παρέχονται στο κεφάλαιο Ε' Ρυθμίζεται η υπηρεσιακή κατάσταση του μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού των δημοσίων Τ.Ε.Ε. αρμοδιότητας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και της λειτουργίας των τάξεων των Τ.Ε.Ε. μέχρι την οριστική παύση λειτουργίας τους.

Οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί διατηρούν τις οργανικές τους θέσεις και για τους τυχόν πλεονάζοντες εκπαιδευτικούς εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις για την τοποθέτηση των υπερπλεονάζοντων εκπαιδευτικών.

Ο κλάδος Π.Ε. 16, που συστήθηκε με το ν. 1566/85, διασπάται πλέον σε δύο κλάδους: τον Π.Ε. 1601 και τον Π.Ε. 1602 όπου καθορίζονται τα προσόντα ένταξης των εκπαιδευτικών στον κλάδο.

Όλοι οι διορισθέντες και οι υπηρετούντες εκπαιδευτικοί μέχρι και την έναρξη ισχύος του παρόντος νομοσχεδίου εντάσσονται στον κλάδο Π.Ε. 1601. Ταυτόχρονα συνιστάται κλάδος Τ.Ε. 16 Μουσικής και ρυθμίζεται πλέον ότι μόνο απόφοιτοι Α.Ε.Ι. ανήκουν στον κλάδο Π.Ε.. Απόφοιτοι μη πανεπιστημιακών ιδρυμάτων θα ανήκουν πλέον στον κλάδο Τ.Ε..

Η Κυβέρνηση, θέλοντας να θέσει τέλος σ' ένα καθεστώς το οποίο έχει έντονα αμφισβητηθεί από την εκπαιδευτική κοινότητα, ορίζει πλέον μια διαφανή και αδιάβλητη διαδικασία για το διορισμό και την πρόσληψη αναπληρωτών ή ωρομισθίων εκπαιδευτικών του κλάδου Μουσικών, που είχαν μέχρι τις 30-6-2004 προϋπηρεσία τριάντα μηνών. Παράλληλα ρυθμίζεται και η πρόσληψη των πολυτέκνων εκπαιδευτικών του κλάδου Μουσικής καθώς υπήρχε αμφισβήτηση για την ισχύ της διάταξης του ν. 3255/04 σε αυτούς.

Ρυθμίζονται επίσης θέματα των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης άλλων κλάδων, επανακαθορίζοντας τα προσόντα διορισμού του εκπαιδευτικού προσωπικού του κλάδου Π.Ε. 15 Οικιακής Οικονομίας και του κλάδου Π.Ε. 4 Φυσικών, όπως ρυθμίζονται και θέματα εκπαιδευτικών που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου δεν έχουν εκπληρώσει ακόμα τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις αλλά περιλαμβάνονται στους πίνακες διοριστέων του Α.Σ.Ε.Π..

Τέλος, επανακαθορίζεται η βαθμολογική βάση των υποψηφίων που θέλουν σε διαγωνισμό πρόσληψης εκπαιδευτικών του Α.Σ.Ε.Π..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να τονίσω το εξής: Το νομοσχέδιο που καταθέσαμε έχει σαφή στόχο. Η εκπαίδευση και η μόρφωση αποτελούν θεμέλιο λίθο της κοινωνίας μας. Η παιδεία είναι πολιτισμός. Καλούμαστε όλοι να κοιτάξουμε προς το μέλλον. Πρόοδος επιτυγχάνεται μόνο όταν κοιτάμε μπροστά, όχι πίσω. Η καλύτερευση των υποδομών και η αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης είναι προς όφελος των παιδιών μας και στην παιδεία δεν χωρούν διαχωρισμοί. Γι' αυτόν το λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας εισηγούμαι την υπερψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, στη συνεδρίαση αυτή θα καταβάλουμε προσπάθεια να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση επί της αρχής.

Η συνάδελφος εισηγήτρια του Π.Α.Σ.Ο.Κ., κ. Αθανασία Μερνιτή, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΝΙΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία με σύγχρονη δημοκρατική παιδεία είναι μια κοινωνία προόδου, συνοχής και αλληλεγγύης, μια κοινωνία που καταπολεμά την άγνοια και την προκατάληψη, δεν φοβάται να δημιουργήσει, δεν φοβάται να υποστηρίξει την αλλαγή και τον

εκσυγχρονισμό σε όλους τους τομείς. Είναι μια κοινωνία που δεν παρασύρεται από τη δημαγωγία και τη συνθηματολογία, από το λαϊκισμό, που γνωρίζει πώς να προασπίζεται τα δικαιώματα των πολιτών. Σήμερα δε που η ευημερία ενός λαού δεν μετριέται μόνο με το κατά κεφαλήν εισόδημα αλλά και με την κατά κεφαλήν γνώση, η παιδεία είναι επίσης το κλειδί για τη συμμετοχή στη νέα διεθνή οικονομία. Όλα αυτά αυτονόητα για όλους εκτός από την Κυβέρνηση και την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Στους είκοσι επτά μήνες από τις εκλογές του 2004 η παιδεία έχει εγκαταλειφθεί πλήρως ή προκαλείται χωρίς φραγμό. Επειδή έχουμε και τα τελευταία γεγονότα, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα έστω και τώρα να μας ακούσετε, τα παιδιά που είναι στους δρόμους, γιατί σπέρνετε ανέμους και θερίζετε θύελλες, αλλά μέσα στα συντρίμμια αυτά είναι η νεολαία μας, είναι το μέλλον της χώρας μας.

Η δέσμευσή σας για το 5% του Α.Ε.Π. στην παιδεία έχει ξεχαστεί και αντίθετα έχει μειωθεί η χρηματοδότηση ως ποσοστό του Εθνικού Εισοδήματος. Τα πανεπιστήμια λειτουργούν με ασήμαντους πόρους και η έρευνα παραμένει ανύπαρκτη. Μετά την ουσιαστική κατάργηση της ενισχυτικής διδασκαλίας και της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, η τάση επιστροφής στα φροντιστήρια είναι σήμερα πιο ισχυρή από ποτέ με ό,τι αυτό σημαίνει για τα οικονομικά κάθε οικογένειας.

Η Κυβέρνηση αντί να προβληματίζεται σοβαρά για όλα αυτά, όχι μόνο έχει μετατρέψει την παιδεία σ' ένα ακόμα πεδίο κομματισμού και βολέματος ημετέρων, αλλά όπως διαπιστώνουμε από τις πρόσφατες εξελίξεις στα πανεπιστήμια, δυναμιτίζει τον χώρο της παιδείας με πρωτοφανή έπαρση και αυταρχισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μία περίοδο κατά την οποία η οικονομία με την παιδεία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες. Σήμερα η έρευνα και οι τεχνολογικές εφαρμογές αναδιοργανώνουν διαρκώς το σκηνικό γύρω μας. Η εκπαίδευση οφείλει να προετοιμάζει τους πολίτες, ειδικά τους νέους, ώστε να είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν την πρόκληση και τον ανταγωνισμό όπως διαμορφώνεται και εξελίσσεται ραγδαία. Είναι σαφές ότι σε αυτά τα νέα ευρωπαϊκά και παγκόσμια δεδομένα δεν μπορούμε να σταθούμε απλοί παρατηρητές, αλλά πρέπει να συμμετέχουμε και απαιτείται στρατηγική και πρόγραμμα δράσης με ξεκάθαρες και σύγχρονες επιλογές και προτεραιότητες. Οφείλετε λοιπόν, όφειλε το Υπουργείο Παιδείας, τουλάχιστον να προσπαθήσει να σχεδιάσει και αν είναι δυνατόν να υλοποιήσει τον εκσυγχρονισμό όλων των παραμέτρων του εκπαιδευτικού μας συστήματος, να προσπαθήσει να δώσει πειστικές απαντήσεις για τη συνεισφορά και τη συμβολή του εκπαιδευτικού συστήματος στη διαμόρφωση της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας. Μέχρι σήμερα δεν κάνατε τίποτα, δεν κάνατε ούτε το στοιχειώδες, δηλαδή τη συγκριτική παρουσίαση των διαφόρων τύπων σχολείων, ώστε οι γονείς, οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί να συνεχίσουν να ενημερώνονται για τους στόχους και τα οφέλη των αποφοίτων της Τ.Ε.Ε.. Καλύτερα να μένατε στο τίποτα, γιατί και αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε σήμερα απλά επιβεβαιώνει για ακόμα μια φορά ότι οι βαρύνουσες εξαγγελίες για ολοκληρωμένες παρεμβάσεις είναι λόγια κενά.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι μια πρωτοβουλία οπισθοδρόμησης, είναι ένας ακόμα Δούρειος Ίππος και ταυτόχρονα μια προκλητική πρόχειρη δουλειά με σημαντικότερες ελλείψεις και μειονεκτήματα. Αναγνωρίζουμε βεβαίως όλοι ότι είναι ένα δύσκολο σχολείο το Τ.Ε.Ε.. Έχει μια ιδιαιτερότητα έναντι των άλλων τύπων σχολείων. Πρέπει να ακολουθεί τα διεθνή πρότυπα και να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες τάσεις της κοινωνίας με μεγαλύτερη ικανότητα και δυνατότητα πρόβλεψης των συνεχώς μεταβαλλόμενων αναγκών. Ακόμα για να λειτουργήσει, χρειάζεται ειδικούς χώρους, ειδικά εργαστήρια, ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και κυρίως υψηλή χρηματοδότηση. Απαιτεί ιδιαίτερο συντονισμό, ώστε όλη η δομή του να σχεδιαστεί και να λειτουργήσει σωστά, να δώσει ένα σχολείο πλούσιο, ζωντανό και επαρκές σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ειδικά το ζήτημα της υποδομής και της χρηματοδότησης είναι πρωτεύον. Παρ' όλα αυτά στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για

τους πόρους που απαιτούνται για τις προτεινόμενες αλλαγές.

Καλές οι θεωρίες, κύριε Υπουργέ και τα προγράμματα, εάν όμως δεν έχουν εξασφαλιστεί οι πόροι και η ταχύτητα αξιοποίησης των πόρων αυτών, καλό είναι να μην προβαίνουμε σε νομοθετικές εξαγγελίες.

Για μας, το Π.Α.Σ.Ο.Κ., το Τ.Ε.Ε. ήταν και είναι ένα σχολείο πρώτης επιλογής. Πιστεύαμε και εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι το Τ.Ε.Ε. πρέπει να είναι ένα σύγχρονο και ανταγωνιστικό σχολείο, να παρέχει στους μαθητές κυρίως ίσες προοπτικές μ' αυτές που παρέχονται στους μαθητές των άλλων τύπων σχολείων. Πρέπει οι μαθητές να επιλέγουν την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση για το περιεχόμενό της, για τις διεόδους που προσφέρει, τόσο στην επαγγελματική αποκατάσταση, όσο και στις περαιτέρω σπουδές.

Παρά τις όποιες αντιξοότητες, αδυναμίες και προβλήματα, καταφέραμε να κάνουμε συνείδηση ότι το Τ.Ε.Ε. δεν αποτελεί λύση ανάγκης, αλλά συνειδητή επιλογή εκείνου του τμήματος του μαθητικού κόσμου που επιθυμεί και τολμά να διεκδικήσει τη θέση του στην απαιτητική αγορά εργασίας με εφόδια ουσιαστικά και τίτλους σπουδών με αντίκρισμα.

Οφείλατε να συνεχίσετε την προσπάθειά μας, ώστε να καταστεί δυναμική βαθμίδα εκπαίδευσης, με ταυτότητα και λειτουργική ποιότητα, ικανή να πετύχει τους στρατηγικούς στόχους, με κορυφαία επίτευξη τη σύνδεση με την παραγωγή, που είναι και το κυρίαρχο πανευρωπαϊκό αίτημα.

Στα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι μαθητές επιλέγουν την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση σε πολύ υψηλότερα ποσοστά από τα δικά μας, γιατί εκεί δίνεται έμφαση στη σύνδεση του σχολείου με το χώρο εργασίας. Στη Γερμανία επιλέγει την τεχνική εκπαίδευση το 78% και σε εμάς μόλις το 33%. Αυτό δείχνει, λοιπόν, κατ' αρχάς, ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα και, δεύτερον, την τάση που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα μας ως μονόδρομο.

Στη χώρα μας συμβαίνει το παράδοξο φαινόμενο να υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας και ταυτόχρονα άνεργοι, γιατί τα πτυχία τους δεν ανταποκρίνονται στις κενές θέσεις εργασίας. Είναι, λοιπόν, σαφές ότι οι πολιτικές που επιδιώκουν να μειώσουν την ανεργία, να ενισχύσουν την απασχόληση και την ανάπτυξη, με παράλληλη αύξηση της κοινωνικής ευημερίας πρέπει να συνδέονται με στρατηγικές και δράσεις που έχουν σχέση με την παροχή επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Αγωνώντας και παραβλέποντας όλα τα παραπάνω, καταθέσατε το νομοσχέδιο, που είναι δεδομένο ότι δεν στηρίζεται σε καμία επιστημονική βάση και εξυπηρετεί κυρίως πολιτικές σκοπιμότητες.

Τα εκπαιδευτικά συστήματα, κύριε Υπουργέ, βεβαίως και επιβάλλεται να ελέγχονται, να επαναξιολογούνται και κυρίως να αναπροφθοδοτούνται. Αποτελεί βασική προϋπόθεση ειδικά στη σύγχρονη εποχή της ταχείας ανάπτυξης της τεχνολογίας και της επιστήμης, που φέρνει το εκπαιδευτικό μας σύστημα αντιμετώπιση με καινούργιες και συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες και απαιτήσεις.

Όμως, οι λόγοι της οποίας μεταρρύθμισης πρέπει να στηρίζονται σε επιστημονική μελέτη, έρευνα και αξιολόγηση, που να αποδεικνύουν και να υποδεικνύουν τους λόγους που επιβάλλουν τις αλλαγές. Αν δεν έχει προηγηθεί αυτή η επιστημονική εργασία, τότε οι αλλαγές που βαπτίζονται «μεταρρυθμίσεις» εκπονηθούν καθαρά πολιτική στόχευση. Ποια; Την υποβάθμιση της εκπαίδευσης και εν προκειμένω της τεχνικής επαγγελματικής. Η λέξη «μεταρρύθμιση» έχει δεινοπαθήσει από την Κυβέρνησή σας. Έχει χάσει και το νόημα και την αξία της. Όταν ακούει ο κόσμος να μιλάτε για μεταρρύθμιση είτε αγανακτεί είτε τρομάζει είτε γελάει ή και τα τρία.

Περιμέναμε, λοιπόν, να μας παρουσιάσετε στοιχεία που να αποδεικνύουν τις όποιες, κατά την άποψή σας, αδυναμίες παρουσιάζει η σημερινή κατάσταση στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση πάνω σε μια επιστημονική βάση και να μας προσδιορίσετε τα σημεία και τους τομείς, όπου απαιτούνταν αλλαγές, διορθώσεις, παρεμβάσεις. Αποδεικνύεται ότι όλα τα ποιοτικά ελλείμματα που έχει ανακαλύψει το Υπουργείο στην οργάνωση και λειτουργία των Τ.Ε.Ε. μπορούν να βελτιωθούν,

χωρίς να υπάρξει αλλαγή της δομής των Τ.Ε.Ε..

Η Κυβέρνηση δεν έπρεπε να κουράσει την κοινωνία με ακόμη μια μεταρρύθμιση, εφόσον η αναγκαιότητά της σαφώς και δεν τεκμηριώνεται από μελέτες ή έρευνες. Θα μπορούσε να υπάρξει μια πρόταση με ευρύτερη συναίνεση, έτσι ώστε να ολοκληρωθούν σοβαρές έρευνες και μελέτες για όλο το σύστημα της δευτεροβάθμιας επαγγελματική εκπαίδευσης. Τα αποτελέσματα αυτών των ερευνών και μελετών θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση για μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση και, κυρίως, μια μεταρρύθμιση που να αντέχει στο χρόνο.

Καμία μεταρρύθμιση δεν μπορεί να είναι επιτυχημένη, όταν γίνεται μόνο στην κορυφή των εκπαιδευτικού συστήματος και μάλιστα με αιχμή αλλαγές στο εξεταστικό σύστημα για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Κάθε σοβαρή μεταρρύθμιση οφείλει και πρέπει να ξεκινάει από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και, ακολουθώντας ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, να καταλήγει με μεταρρυθμίσεις στη λυκειακή βαθμίδα. Αυτό έγινε σε όλες τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών στην Ευρώπη.

Αντί, λοιπόν, να γίνει μια έγκυρη, σοβαρή και τεκμηριωμένη προεργασία, μας παρουσιάζετε ένα νομοσχέδιο αναχρονιστικό, γενικόλογο και ασαφές. Οι ρυθμίσεις του οδηγούν σε ένα συντηρητικό σχολείο, αυξάνουν τη μαθητική διαρροή και, κυρίως, στέλνουν τους νέους στην αγκαλιά της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που κινείται σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από τις πραγματικές ανάγκες της νέας γενιάς της χώρας και της εκπαίδευσης, που είναι ένα προϊόν αυτοσχεδιασμών μεμονωμένων ατόμων που θα οδηγήσουν το εκπαιδευτικό σύστημα –και φαίνεται ήδη– σε αναταράξεις που δεν μπορεί να αντέξει.

Δεν καταφέρατε να μας πείσετε ούτε για την επαγγελλόμενη παροχή ίσων και εναλλακτικών ευκαιριών μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα ούτε για τη σύνδεση της επαγγελματικής εκπαίδευσης με τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας.

Αγνοείτε παντελώς την ανάγκη να προσδιορίζονται τομείς και ειδικότητες σε τοπικό επίπεδο, ώστε η επαγγελματική εκπαίδευση να συνδεθεί πραγματικά με την τοπική ανάπτυξη και ευημερία. Παρουσιάζετε μεν την αναγκαιότητα συνεχούς προσαρμογής της γνώσης στη νέα οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, αλλά δεν υπάρχει πουθενά στο νομοσχέδιο αναφορά σχετικά με το σε ποια ποιοτική βάση θα σχεδιαστούν τα προγράμματα εκπαίδευσης.

Το νομοσχέδιο επιφέρει σημαντικό πλήγμα στη βασική αρχή των ίσων ευκαιριών μάθησης και πρόσβασης στην εκπαίδευση. Οι μαθητές του ΕΠΑ.Λ. έχουν μεν δικαίωμα πρόσβασης σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., ένα δικαίωμα, όμως, που υπονομεύεται εξ ορισμού. Σε μαθήματα γενικής παιδείας θα εξετάζονται, σε κοινά θέματα με τους αποφοίτους του Γενικού Λυκείου, οι οποίοι είναι σαφώς καλύτερα προετοιμασμένοι. Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Σ. αποκλείονται τελείως από την τριτοβάθμια εκπαίδευση ως «παιδιά ενός κατώτερου θεού».

Προβλέπεται, επίσης, ότι η μετατροπή των Τ.Ε.Ε. σε επαγγελματικά λύκεια θα γίνει από το σχολικό έτος 2006-2007, στόχος ανέφικτος και ήδη φαίνεται ότι το συναντούν οι καθηγητές στα αντίστοιχα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Η ανεξήγητη αυτή προχειρότητα έχει την εξήγησή της. Ένα από τα πιο κρίσιμα σημεία του νομοσχεδίου είναι ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν κατοχυρώνονται. Το νομοσχέδιο δεν ενσωματώνει την Οδηγία 36/2005 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πρέπει να εφαρμοστεί το αργότερο μέχρι 20 Οκτωβρίου του 2007.

Τα ΕΠΑ.Λ. και οι ΕΠΑ.Σ. δεν μπορούν να χορηγήσουν πτυχία επιπέδου τρία. Αυτό το κενό θεωρούμε πως μένει σκόδιμα ανοικτό. Προφανώς, λοιπόν, η Κυβέρνηση θέλει να απελευθερώσει και να ιδιωτικοποιήσει το κρίσιμο μεταλυκειακό έτος, αφού οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. θα υποχρεωθούν να φοιτήσουν για ένα χρόνο σε ιδιωτικά Ι.Ε.Κ..

Η επιδίωξη της Κυβέρνησης να οδηγήσει τους νέους στην αγκαλιά της ιδιωτικής εκπαίδευσης ενισχύεται με την απαγόρευση της οριζόντιας μετακίνησης από γενικό σε ΕΠΑ.Λ. και

ΕΠΑ.Σ. των μαθητών, οι οποίοι τεχνηέντως οδηγούνται στα Ι.Ε.Κ. και εφόσον τα δημόσια δεν επαρκούν, στα ιδιωτικά Ι.Ε.Κ..

Κατά συνέπεια και αυτό το νομοσχέδιο εξυπηρετεί τον κεντρικό πολιτικό στόχο της Κυβέρνησης σας, που υπάρχει και προωθείται χωρίς ποτέ να ομολογείται: η μεταφορά δηλαδή της εξουσίας στην ιδιωτική οικονομία και στα επιχειρηματικά κεφάλαια. Απορρίπτει πλαγίως, αλλά ξεκάθαρα και σε όλα τα επίπεδα, την έννοια του δημόσιου αγαθού και προωθεί τη δημιουργία μιας κοινωνίας της αγοράς στην οποία επιβιώνουν οι έχοντες, ευημερούν οι κατέχοντες και οδηγούνται στο περιθώριο όλοι οι υπόλοιποι.

Όλα τα ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν την οργάνωση και λειτουργία των νέων σχολείων παραπέμπονται σε υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν προσεχώς. Πότε είναι αυτό το «προσεχώς»; Σχεδόν όλα τα νομοσχέδιά σας χαρακτηρίζονται από περιγραφή εκκρεμοτήτων που θα διευθετηθούν προσεχώς. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη Βουλή, για να δώσει κύρος σε κενές εξαγγελίες και αφήνει την όποια ουσία να αποφασιστεί προσεχώς. Είναι μια Κυβέρνηση για την τηλεόραση. Δεν κυβερνά ποτέ τώρα, αλλά πάντοτε προσεχώς και τα στέλνει όλα σε ένα απροσδιόριστο μέλλον. Τα προβλήματα συσσωρεύονται και, αφού τίποτα δεν γίνεται τώρα, πιθανόν αυτό που θα γίνει προσεχώς να είναι η αλλαγή Κυβέρνησης.

Αναρωτιέμαι πώς και από πού η ηγεσία του Υπουργείου εξέφρασε την πεποίθηση ότι το νομοσχέδιο έχει τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση στη Βουλή. Από τη συζήτηση που κάναμε με τους φορείς δεν διαπιστώσαμε κάτι τέτοιο και η Ο.Λ.Μ.Ε. με έγγραφο της εξηγεί τους λόγους και αναλύει πώς και γιατί ζητεί την απόσυρση του νομοσχεδίου. Αν δεν έχει συναποφασιστεί από όλους τους κοινωνικούς εταίρους της εκπαίδευσης μια κοινά αποδεκτή στοχοθεσία, πώς είναι δυνατόν να ελπίζουμε στο κτίσιμο ενός περιβάλλοντος ανταγωνιστικού για την Τ.Ε.Ε., με ταυτόχρονη αναβάθμιση και των εκπαιδευτικών που την υπηρετούν;

Έχουμε επισημάνει πολλές φορές ότι η παιδεία δεν προσφέρεται ούτε για πειραματισμό ούτε για αυτοσχεδιασμό, αλλά ούτε για ναπολεοντισμό. Όπως έχει δείξει η ιστορία και η πείρα των δεκαπέντε ετών, αποφάσεις και αλλαγές σε συνθήκες σύγκρουσης οδηγούν την παιδεία σε καταστάσεις διάλυσης, τις οποίες δυστυχώς έχουμε αρχίσει να βλέπουμε. Ελπίζω να έχετε την ωριμότητα και τη σωφροσύνη να την αποτρέψετε. Να την αποτρέψουμε όλοι μαζί.

Η παιδεία και η εκπαίδευση αφορά τη συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Χωρίς διάλογο και συναίνεση, δημιουργείται ένα γενικευμένο κλίμα σύγκρουσης και αναταραχής. Η Κυβέρνηση θα πληρώσει, τόσο για την προχειρότητα, όσο και για τον αυταρχισμό της στο χώρο της παιδείας και τώρα, αλλά πολύ περισσότερο και σύντομα στην κάλπη.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Γεώργιος Χουρμούζιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όπως είχα πει και στην Επιτροπή, κάθε φορά που συζητάμε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αισθανόμαστε την τυπική υποχρέωση να υπογραμμίσουμε τη σημασία της παιδείας για τη χώρα, για την οικονομία της χώρας, για τον πολιτισμό της χώρας, για την κοινωνική της ανάπτυξη και αυτές οι αναφορές, ή οι υπογραμμίσεις της σημασίας της εκπαίδευσης πολλές φορές -είναι εύκολο να το αντιληφθεί κανείς- γίνονται έτσι γενικά με το χαρακτήρα κάποιων διαπιστώσεων, με τις οποίες διαπιστώσεις δεν θα μπορούσε κανείς να διαφωνήσει, διότι πραγματικά η παιδεία με τις εξειδικευμένες εκπαιδευτικές δραστηριότητες είναι πραγματικά ένα σημαντικό, ίσως το πιο σημαντικό, κεφάλαιο για την ανάπτυξη μιας χώρας.

Έτσι και το δικό μας Κόμμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, συμφωνεί μ' αυτές τις διαπιστώσεις, αλλά βέβαια προσπαθεί, στα περιθώρια του χρόνου τελικά που διατίθεται, να τις

θεμελιώνει πάνω σε εξειδικευμένες, επεξεργασμένες θέσεις, οι οποίες βέβαια στηρίζονται πάνω σε συγκεκριμένες πολιτικές αρχές. Γι' αυτό και στη συζήτηση που αφορά την επαγγελματική εκπαίδευση δεν θέλουμε να περιοριστούμε απλώς στο να υπογραμμίσουμε τη σημασία μιας τέτοιας εκπαίδευσης. Θέλουμε να αναφερθούμε στο ρόλο που πρέπει να παίξει αυτή στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας, ένα σύστημα φυσικά που δεν αποτελεί απλώς ένα άθροισμα νομοθετικών ρυθμίσεων και άλλων διατάξεων, όπως συνήθως λένε τα νομοσχέδια, αλλά ένα κεντρικά σχεδιασμένο μηχανισμό που προσφέρει, με βάση συγκεκριμένα ορθολογικά προγράμματα, μια γενική και ενιαία γνώση και ιδεολογία φυσικά, μ' ένα και μοναδικό σκοπό: τη μόρφωση, την ιστορική αυτοσυνείδηση του λαού μας, ώστε να αντιλαμβάνεται αυτός ο λαός ορθά τις ανάγκες μιας εξελισσόμενης κοινωνίας, όπως αυτές προκύπτουν από την καθημερινή ζωή των εργαζομένων και όχι όπως επιβάλλονται από την κερδοσκοπική λογική μιας παντοδύναμης ελεύθερης αγοράς.

Θέλουμε, λοιπόν, να μιλάμε πάντοτε για μια εκπαίδευση που είναι υπεύθυνη για τη διαμόρφωση της ενεργής και πολιτικής συνείδησης στη νεολαία της χώρας μας, για να είναι σε θέση αυτή η νεολαία να αντιλαμβάνεται τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσονται οι κοινωνικές σχέσεις μέσα σε ένα επώδυνο ταξικό περιβάλλον.

Και την άποψή μας αυτή τη θεμελιώνουμε, κυρία Πρόεδρε, στη βασική μας πολιτική θέση ότι η εκπαίδευση είναι αναφαίρετο δικαίωμα και πρέπει να παρέχεται δωρεάν και χωρίς διακρίσεις, μια εκπαίδευση, που η διάρκειά της να μην είναι μικρότερη από δώδεκα χρόνια και να είναι υποχρεωτική, να χαρακτηρίζεται από μια συνεχή ποιοτική αναβάθμιση και όχι από μια ανορθολογική ποσοτική διεύρυνση.

Προπαντός, θέλουμε να μιλάμε για μια εκπαίδευση που δεν θα υποκύπτει σε ευέλικτες προσαρμογές στη λογική της ταχύρρυθμης κατάρτισης και τον εφιάλτη των συγχυριακών δεξιότητων. Όπως αυτά, και η κατάρτιση και οι δεξιότητες απαιτούνται από τις ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων.

Θέλουμε να μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ένα σχολείο που ενοποιεί το δημοτικό, το γυμνάσιο, το λύκειο, που για μας αυτό το σχήμα τελικά είναι ξεπερασμένο, πιστεύουμε, από την ιστορία.

Θέλουμε, λοιπόν, να μιλάμε για μια επαγγελματική εκπαίδευση, η δομή και η λειτουργία της οποίας πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο μιας γενικότερης αναδιαμόρφωσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Ενώ και η δομή και η λειτουργία της επαγγελματικής εκπαίδευσης θα κατανοούνται ως ένα οργανικό στοιχείο της όλης εκπαιδευτικής μας δομής, ταυτόχρονα θα συνιστούν και έναν αυτόνομο τομέα τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, μιας εκπαίδευσης δηλαδή που δεν θα παράγει απλώς γνώσεις, συμπλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης ούτε θα αποτελεί απλώς ένα τυπικό προσόν για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, πιστεύουμε ότι η επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να αποτελεί έναν ιδιαίτερο κόσμο ειδικών γνώσεων και επαγγελματικών προοπτικών, έναν κόσμο στον οποίο η νεολαία μας θα επιλέγει και θα εισέρχεται με βάση κατασταλαγμένα προσωπικά και κοινωνικά επιχειρήματα και στο όνομα συγκεκριμένων επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Με κανέναν τρόπο δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με την ταξικότητα που χαρακτηρίζει την προσπάθεια να μετατραπεί η αναλογία μεταξύ των μαθητών της γενικής και της τεχνικής εκπαίδευσης, έτσι ώστε η πλειοψηφία, που θα φτάνει πολλές φορές και θα ξεπερνάει το ποσοστό του 70%, να επιλέγει την επαγγελματική εκπαίδευση.

Για μας το νομοσχέδιο που συζητούμε και που επαγγέλλεται μ' έναν παραπειστικό τρόπο την ισοτιμία της γενικής και της επαγγελματικής εκπαίδευσης, την αόριστη και δημαγωγική, θα έλεγε κανείς, εισαγωγή και την άθροιση της γενικής παιδείας στο πρόγραμμα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και την επίσης δημαγωγική ισοτιμία πρόσβασης των αποφοίτων της επαγγελματικής εκπαίδευσης στα ΑΕΙ, Τ.Ε.Ι., σε καμία περίπτωση δεν εφάπτεται, δεν πλησιάζει έστω και έμμεσα τις δικές μας θέσεις ή τουλάχιστον δεν εμπεριέχει τα δυναμικά εκείνα σπέρ-

ματα ενός οράματος για την οργάνωση μιας σωστής φιλολαϊκής επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Θα μπορούσαμε να κάνουμε μια ανεξάντλητη σειρά παρατηρήσεων. Θα μου επιτρέψετε όμως να περιοριστώ σε μια μικρή σειρά κάποιων γενικών σχολίων.

Το νομοσχέδιο καταγγέλλει την απαξίωση και τη χρεοκοπία της Τ.Ε.Ε. ή του Τ.Ε.Ε. ως εκπαιδευτικού θεσμού, ο οποίος τελικά έχει απαξιωθεί και έχει χρεοκοπήσει και νομοθετεί ένα σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης που καμιά από τις προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις του δεν μας επιτρέπει να αισιοδοξούμε ότι θεραπεύει την απαξίωση και αναστρέφει την χρεοκοπία. Η αισιοδοξία της θετικής προοπτικής του νομοσχεδίου θεμελιώνεται αποκλειστικά στις δυνατότητες προσαρμογής.

Λέει το νομοσχέδιο: «ώστε οι απόφοιτοί του να έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν τις εξελίξεις της νέας τεχνολογίας και να προσαρμόζονται στις νέες συνθήκες της αγοράς εργασίας».

Φυσικά, συμπληρώνουμε εμείς, στα νέα δεδομένα της αγοράς των ανταγωνισμών, των αποκλεισμών, της εξατομίκευσης των προβλημάτων. Και αυτό σημαίνει για εμάς ότι ο απόφοιτος της νέας επαγγελματικής εκπαίδευσης θα βρίσκεται μόνιμα παιγνιδευμένος μέσα σε μια εφιαλτική μορφή ομηρίας, γιατί με τον ρυθμό με τον οποίο εξελίσσεται η τεχνολογία και η βίαιη υποταγή της στην υστερία της παραγωγικότητας, αυτός ο ταλαίπωρος νέος επαγγελματίας, θα είναι αναγκασμένος να αναζητά κάθε λίγο νέες γνώσεις, νέες δεξιότητες, νέα κατάρτιση, όπως όλα αυτά βέβαια τα απαιτεί το μεγάλο κεφάλαιο που ελέγχει την τεχνολογία και τις επιχειρήσεις που την αξιοποιούν.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε, κύριε Υπουργέ, υπηρετεί εξ ορισμού την πρόωρη και μαζική στροφή των παιδιών, που προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, στην σχεδόν υποδεδεσμένη επαγγελματική εκπαίδευση. Έτσι –και δεν θα είναι υπερβολή αυτό που θα πω– επανέρχεται αυτό που παλιά λεγόταν σχεδόν σαν καθημερινή ρήση, «το παιδί αυτό δεν κάνει για γράμματα, ας το στείλουμε να μάθει μια τέχνη»!

Πιστεύουμε, ότι διατηρείται ο παλιός διαχωρισμός ενιαίου λυκείου και τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης στην παρούσα κατάσταση του νομοσχεδίου που προτείνετε, το γενικό λύκειο, το ΕΠΑ.Λ. και η ΕΠΑ.Σ.

Ενώ η εξέλιξη της τεχνολογίας και η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων απαιτούν τον περιορισμό της χειροναξίας και την αναχρονιστική διάκριση χειρονακτικής και πνευματικής εργασίας, εμείς πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε, αυτήν τη διάκριση τη νομιμοποιεί.

Επίσης, το νομοσχέδιο ισχυρίζεται ότι υπάρχει ισοτιμία ανάμεσα στο γενικό λύκειο και στα ΕΠΑ.Λ.. Αυτό όμως, δεν συμβαίνει, γιατί μια τέτοια ισοτιμία δεν μπορεί να στηριχθεί ούτε στα περιεχόμενα των προγραμμάτων, ούτε στα δυνατότητα πρόσβασης των αποφοίτων των ΕΠΑ.Λ. στα Τ.Ε.Ι., γιατί αυτός ακριβώς ο χαρακτηρισμός της ισοτιμίας είναι ένα κεφάλαιο πάρα πολύ σημαντικό και αν είχε κανείς το χρόνο, θα μπορούσε να το αναλύσει και να αναρωτηθεί τι σημαίνει ισοτιμία του γενικού λυκείου και της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Δεν νομίζουμε, επίσης, κυρία Πρόεδρε, ότι θα υπάρξει εκπαιδευτικός παιδαγωγός που θα δεχθεί χωρίς αρνητικό σχόλιο το περιεχόμενο του τρίτου άρθρου, που μπορούμε να το διαβάσουμε πραγματικά με έναν, ας το πω, ειρωνικό τρόπο. Λέει λοιπόν αυτό το άρθρο: «Από την έναρξη του σχολικού έτους 2006-2007 τα Ενιαία Λύκεια μετονομάζονται σε Γενικά Λύκεια».

Είμαι βέβαιος, κύριε Υπουργέ –απαντήσατε στην Επιτροπή, επιτρέψτε μου όμως να σας ξαναθέσω το συλλογισμό μου, το ερώτημά μου, όπως θέλετε πείτε το– ότι γνωρίζετε πως άλλη η έννοια του γενικού και άλλη του ενιαίου. Και είμαι επίσης βέβαιος, ότι γνωρίζετε πως δεν είναι δυνατόν με ένα άρθρο τριών σειρών να αλλάξει το περιεχόμενο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό θα ήταν πραγματικά η πιο συνοπτική μεταρρύθμιση στην ιστορία της εκπαίδευσης, δηλαδή η γενική εκπαίδευση, το γενικό λύκειο, εν πάση περιπτώσει το ενιαίο λύκειο να γίνει γενικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Επίσης, οι επαγγελματικές προοπτικές των αποφοίτων του ΕΠΑ.Λ. και της ΕΠΑ.Σ., ύστερα από τη γνωστή Οδηγία της Ευρώπης με αριθμό 36/2005 -μία οδηγία η οποία δεν συσχετίζει την επαγγελματική προοπτική με το πτυχίο- ανατίθεται στον Ο.Ε.Ε.Κ.. Τελικά, αυτές οι επαγγελίες για την σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση, κατοχύρωση, εξέλιξη των αποφοίτων δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Θα ήθελα να τελειώσω με ένα σχόλιο που έχει πολιτική σημασία. Με βάση αυτό το νομοσχέδιο τελικά, καλείται ένας νέος να επιλέξει, όταν είναι σε μια ηλικία πλαστική από την άποψη των αποφάσεων, από την άποψη τελικά των προσανατολισμών, ένα παιδί το οποίο τελικά ζει και αναπτύσσεται, σκέπτεται και αποφασίζει, προσανατολίζεται και προχωρεί μέσα σε ένα οικογενειακό πλαίσιο, το οποίο, έτσι και αλλιώς, χαρακτηρίζεται από μια ταξικότητα επώδυνη.

Επομένως, θα έχουμε μια επιλογή ενός παιδιού το οποίο δεν θα έχει κατασταλάξει, άρα είναι δυνατόν, όταν θα βρεθεί μέσα στην περιπέτεια της επαγγελματικής εκπαίδευσης, να καταλάβει, πολύ αργά το λάθος της επιλογής του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στις συνεδριάσεις της Επιτροπής και σήμερα, όλες οι κοινωνικο-εργασιακές εργασίες γίνονται κάτω από τις ιαχές των δρόμων, όπου είναι ξεσηκωμένη όλη η νεολαία, όλοι οι φοιτητές, ολόκληρη η ελληνική κοινωνία. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι το 95% των πανεπιστημιακών σχολών είναι υπό κατάληψη. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι οι φοιτητές και οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε αναβρασμό, διαμαρτύρονται και βάζουν φραγμό στα σχέδια της Κυβέρνησης, που έχουν ως στόχο τελικά την ενίσχυση της ιδιωτικής παιδείας και τον περιορισμό και την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Αγανακτούν, όπως και ολόκληρος ο ελληνικός λαός, για τη βίαιη αντιμετώπιση της νεολαίας, των φοιτητών από τα ΜΑΤ, τα γκλομπς και τα δακρυγόνα.

Απαιτούν και ελπίζουν η Κυβέρνηση να λάβει το μήνυμα από την κατάληψη των πανεπιστημιακών σχολών, να αλλάξει πολιτική και να μη συνεχίσει άλλο αυτόν το δρόμο, που μόνον οδυνηρές επιπτώσεις είχε όποτε ακολουθήθηκε στον τόπο μας, από το «ψωμί - παιδεία - ελευθερία» του Πολυτεχνείου έως τα αποτυχημένα νομοσχέδια «Αρσένη».

Εμείς, γι' αυτό, ζητάμε να αποσυρθεί αυτό το νομοσχέδιο το οποίο δεν καλύπτει τις ανάγκες, αλλά απεναντίας θα χειροτερεύσει τα πράγματα.

Μάλιστα, αυτές τις ημέρες κύριε Υπουργέ, έχουμε και τα αποτελέσματα των φετινών πανελλήνιων εξετάσεων. Δεν ξέρω κατά πόσον ασχοληθήκατε και μελετήσατε αυτά τα αποτελέσματα. Θα δείτε πόσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό αποτυχίας στις υποβαθμισμένες, στις φτωχές περιοχές της πρωτεύουσας, της ελληνικής επαρχίας, παντού. Είναι λιγότερο έξυπνα δηλαδή τα παιδιά σ' αυτές τις περιοχές; Κάθε άλλο, κύριε Υπουργέ. Αλλά τι τους λείπει; Τους λείπουν οι ίδιες δυνατότητες, οι ίδιες ευκαιρίες. Και πριν εξαντλήσετε όλη σας την αυστηρότητα γι' αυτούς που πέσανε κάτω από τη βάση, για ελέγξετε τον εαυτό σας, το Υπουργείο σας, την Κυβέρνησή σας, για να δείτε αν δίνει όλες αυτές τις δυνατότητες σε όλα τα παιδιά.

Ο ελληνικός λαός και η ελληνική κοινωνία, όπως φαίνεται και από αυτόν τον συναγερμό που υπάρχει σε όλη τη χώρα, σας έχειβάλει πολύ κακό βαθμό, κύριε Υπουργέ, πολύ κάτω από τη βάση, δυστυχώς, γιατί δεν δίνετε αυτές τις δυνατότητες. Δυστυχώς, η ελληνική παιδεία είναι πολύ χαμηλά, αυτή τη στιγμή, είναι ταξική και με τα νομοσχέδιά σας γίνεται κάθε μέρα ταξικότερη, πράγμα που σημαίνει ότι αυτοί που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, έχουν πολύ λιγότερες πιθανότητες για να μπορέσουν να προχωρήσουν στην ανώτατη παιδεία και αυτό ακριβώς διαφαίνεται και από αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε.

Πόσοι θα αποτύχουν φέτος στις πανελλήνιες εξετάσεις; Το λιγότερο τριάντα πέντε χιλιάδες, από αυτούς που έδωσαν εξετάσεις. Έδωσαν όμως όλα τα παιδιά εξετάσεις; Άλλα τόσα σχε-

δόν δεν έφθασαν να δώσουν τις πανελλήνιες εξετάσεις. Επομένως, το νούμερο αυτών των παιδιών που μένουν έξω από την ανώτατη παιδεία είναι πολύ μεγάλο.

Θέλω να πω και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, και θα ήθελα την προσοχή σας. Λέμε ότι όποιος δεν πιάσει τη βάση, δεν μπορεί να μπει σε μία ανώτατη σχολή. Όσοι περάσουν τη βάση, θα μπουν όλοι στις ανώτατες σχολές; Οι μαθητές των τεχνικών, των επαγγελματικών θα μπορέσουν να μπουν; Είναι παιδιά που παίρνουν βαθμούς της τάξης του δεκατέσσερα και δεκαπέντε και δεν μπαίνουν! Εδώ πρέπει να υπάρχουν χιλιάδες κενές θέσεις και όμως δεν καταλαμβάνονται από αυτούς που έπιασαν τη βάση, που είναι πολλοί πάνω από τη βάση.

Για το Συνασπισμό η παιδεία αποτελεί μια μοναδική αξία, ένα ανατικατάστατο αγαθό για κάθε άνθρωπο προσωπικά και για την κοινωνία στο σύνολό της. Στην αντίληψη που θέλει την παιδεία υπηρέτη των τρεχουσών αναγκών της οικονομίας, ο Συνασπισμός αντιπαραθέτει την αντίληψη ενός αυτόνομου ρόλου της παιδείας, που ωστόσο δεν περιφρονεί την πραγματικότητα.

Η παιδεία έχει μετατραπεί τα τελευταία χρόνια, από την εφαρμογή και μετά της μεταρρύθμισης Αρσένη, σε ένα πεδίο συνεχών πειραματισμών, χωρίς επεξεργασία και κυρίως χωρίς σωστή ιεράρχηση των προτεραιοτήτων και των εκπαιδευτικών στρατηγικών. Στόχος αυτής της πολιτικής είναι η συντηρητική ανασυγκρότηση της ελληνικής εκπαίδευσης με έμφαση στο λύκειο, όπου επιδιώκεται η δημιουργία του επιλεκτικού λυκείου των λίγων και αναπόφευκτη συνέπειά της είναι η ενίσχυση των κοινωνικών ανισοτήτων στην εκπαίδευση.

Η αναδόμηση της λυκειακής βαθμίδας, σύμφωνα με το ν. 2525, προέβλεπε δομική συνένωση των διαφορετικών τύπων του λυκείου, αλλά παράλληλα διατήρηση του διπλού δικτύου με την ισχυρή παρουσία της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης. Αυτή η επιλογή του διπλού δικτύου υπονόμωσε ουσιαστικά τον ενιαίο χαρακτήρα του λυκείου και δημιουργήσε το πλαίσιο για ενίσχυση των ταξικών διακρίσεων στην λυκειακή βαθμίδα.

Ένα μεγάλο ποσοστό μαθητών κάθε γενιάς δεν τελειώνουν το λύκειο τα τελευταία χρόνια. Αυτό γινόταν και παλαιότερα, αλλά τουλάχιστον στα σημερινά χρόνια αυτό δεν θα έπρεπε να συμβαίνει. Το φαινόμενο διαρροής του μαθητικού δυναμικού στο λύκειο αφορά κυρίως τα υποβαθμισμένα κοινωνικά στρώματα, αλλά δεν φαίνεται ότι η προβληματική του έχει απασχολήσει την Κυβέρνηση.

Η υπέρμετρη ενίσχυση των εξεταστικών διαδικασιών σε βάρος του διδακτικού παιδαγωγικού έργου, τόσο στα λύκεια όσο και στα Τ.Ε.Ε., ακύρωσε το μορφωτικό έργο του σχολείου και το μετέτρεψε σε απωθητικό χώρο, με κύριο έργο να παρέχει πιστοποίηση των εξετάσεων. Το δίκτυο της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι υποβαθμισμένο και σε μεγάλο βαθμό αναξιόπιστο. Γι' αυτό και κατά κανόνα αποτελεί λύση ανάγκης για τους νέους και νέες.

Η οργάνωση του εθνικού συστήματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης και των Ι.Ε.Κ., με τον τρόπο που έγινε και λειτουργεί μέχρι σήμερα, αλλά και με αυτό που προτείνεται να οργανωθεί με το σχέδιο νόμου, δημιούργησε και θα συνεχίσει να δημιουργεί, διέυρνε και θα συνεχίσει να διευρύνει το χάσμα ανάμεσα στη γενική και την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Το ακούσαμε αυτό από όλους τους φορείς που είχαμε καλέσει στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, ότι δεν μπορούν τα παιδιά που θα στραφούν προς τα επαγγελματικά λύκεια να μην πάρουν όλες τις βάσεις της γενικής παιδείας και να μείνουν έξω από τη σωστή κατάρτιση της γενικής παιδείας.

Το περιεχόμενο σπουδών του ενιαίου λυκείου, όπως μέχρι σήμερα λειτουργεί, εξακολουθεί να είναι μακριά από τις σύγχρονες ανάγκες και τους προβληματισμούς. Παραμένει εγκλωβισμένο ανάμεσα στις παραδοσιακές αντιλήψεις για τη γνώση και σε έναν τεχνοκρατικό εκσυγχρονισμό, που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να εξασφαλίσει την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων του σήμερα.

Η Κυβέρνηση αναγνωρίζει και αυτή την ανυπαρξία ενιαίου χαρακτήρα στο σημερινό ενιαίο λύκειο και αφού επιπλέον ισχυροποιεί το διπλό δίκτυο, βάζει ταφόπλακα και στο όνομα, μετο-

νομάζοντάς το σε «Γενικό Λύκειο», όπως κάνει με το άρθρο 3, που τόσο παραστατικά το ανέπτυξε ο καθηγητής κ. Χουρμούζιάδης. Η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου «Οργάνωση και λειτουργία της Δευτεροβάθμιας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης», που κινείται σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση που τουλάχιστον ο Συνασπισμός παρουσιάζει, βρίσκεται και σε αντίθεση με τις προεκλογικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά τη δομή του λυκείου και της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Συνεχίζει, λοιπόν, την πολιτική υποβάθμισης της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Διατηρεί και επεκτείνει την πολυδιάσπαση της λυκειακής βαθμίδας. Συγκεκριμένα με τη δημιουργία Επαγγελματικών Λυκείων, ΕΠΑ.Λ. και επαγγελματικών σχολών ΕΠΑ.Σ., όπως προβλέπεται από το άρθρο 2, δημιουργεί ένα είδος τριπλού εκπαιδευτικού δικτύου. Αντί τη θεσμοθέτηση της δωδεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που είχε υποσχεθεί και η ίδια η Κυβέρνηση, δημιουργούνται σχολές στενής κατάρτισης, ΕΠΑ.Σ., με αδιευκρίνιστο περιεχόμενο και αβέβαιο μέλλον, χωρίς καμιά επαγγελματική κατοχύρωση για τους νέους.

Το Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνηση μ' αυτόν τον τρόπο ωθούν τα παιδιά, τα οποία προέρχονται από χαμηλές εισοδηματικές τάξεις, στην υποβαθμισμένη δημόσια και ιδιωτική κατάρτιση Ι.Ε.Κ. από τα δεκαπέντε τους χρόνια, προετοιμάζοντας έτσι τους αυριανούς απασχολήσιμους, το φθηνό εργατικό δυναμικό.

Με το νομοσχέδιο επιβεβαιώνεται ότι οι ΕΠΑ.Σ. είναι υποβαθμισμένες σχολές στενής και ληξιπρόθεσμης κατάρτισης, στο πλαίσιο των οποίων απουσιάζουν τα μαθήματα γενικής παιδείας. Θεσμοθετείται η δυνατότητα να παρέχεται από τις ΕΠΑ.Σ. έτος μαθητείας, χωρίς να διευκρινίζεται ότι αυτό θα αφορά μόνο το Α.Ε.Π., όπως ισχύει μέχρι σήμερα. Δίνεται η δυνατότητα σε ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς φορείς, αλλά και σε άλλα Υπουργεία να λειτουργήσουν από τη φετινή πρώτη τάξη ΕΠΑ.Σ.. Ποιες σκοπιμότητες υπηρετεί αυτή η προοπτική και πόσο είναι δυνατό να εφαρμοστεί κάτι τέτοιο από την επόμενη σχολική χρονιά;

Με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας περιορίζεται ακόμα περισσότερο η δυνατότητα πρόσβασης των αποφοίτων των Τ.Ε.Ε. στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Σ. αποκλείονται εντελώς από την πρόσβαση, ενώ για τους αποφοίτους των ΕΠΑ.Λ. η πρόσβαση γίνεται εξαιρετικά δύσκολη, καθώς υποχρεώνονται να συμμετέχουν σε κοινές, με τους συμμαθητές τους -του γενικού λυκείου- εξετάσεις, ενώ θα υστερούν σημαντικά σε σύγκριση μαζί τους, αφού θα έχουν παρακολουθήσει από την πρώτη τάξη του ΕΠΑ.Λ. διαφορετικό πρόγραμμα σπουδών. Παράλληλα καταργούνται για πρώτη φορά και τα ειδικά ποσοστά που προβλέπονται σε όλες τις προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις για την πρόσβαση των αποφοίτων των Τ.Ε.Ε. στην Τεχνολογική Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, όχι μόνο δεν διασφαλίζεται ο δημόσιος χαρακτήρας της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά επιχειρείται να παραδοθεί ένα σημαντικό τμήμα της επαγγελματικής εκπαίδευσης στους ιδιώτες.

Συγκεκριμένα, το σχέδιο νόμου προβλέπει τη χορήγηση πτυχίου επιπέδου γ', τόσο για τους αποφοίτους των ΕΠΑ.Σ., όσο και για τους αποφοίτους των ΕΠΑ.Λ., παρά το γεγονός ότι η νέα οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει ήδη τεθεί σε ισχύ προβλέπει ότι το επίπεδο β' αντιστοιχεί σε πιστοποιητικό που βεβαιώνει την επιτυχή ολοκλήρωση κύκλου σπουδών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το επίπεδο γ' αντιστοιχεί σε δίπλωμα που πιστοποιεί ότι ολοκληρώθηκε επιτυχώς εκπαίδευση δευτεροβάθμιου επιπέδου, διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους.

Σε ό,τι αφορά το εργασιακό καθεστώς και τις θέσεις εργασίας των εκπαιδευτικών της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα προκαλέσουν τα επόμενα χρόνια μεγάλη εργασιακή αβεβαιότητα και περιπλάνηση, αφού καταργούνται τα απογευματινά Τ.Ε.Ε. και με την πλήρη κατάργηση της ελληνικής παιδείας από τις ΕΠΑ.Σ., όσα Τ.Ε.Ε. μετατραπούν σε ΕΠΑ.Σ. θα έχουν υπεράριθμους καθηγητές

γενικών μαθημάτων που θα πρέπει να μετακινηθούν. Επίσης, με τη μείωση των μαθημάτων ειδικοτήτων, αλλά και την πλήρη κατάργηση αρκετών από αυτές στα ΕΠΑ.Λ., όσα Τ.Ε.Ε. μετατραπούν σε ΕΠΑ.Λ. θα έχουν υπεράριθμους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων που θα πρέπει να μετακινηθούν.

Με βάση τα παραπάνω είναι φανερό ότι οι ρυθμίσεις της Κυβέρνησης οδηγούν σε μια ακόμα πιο υποβαθμισμένη τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση και ενισχύουν τη διάκριση ανάμεσα στη γενική και τη τεχνική εκπαίδευση.

Εμείς πιστεύουμε ότι για τη λυκειακή βαθμίδα θα πρέπει τα πράγματα να εντάσσονται στο εξής πλαίσιο. Υποστηρίζουμε την ενιαία δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, δεκαεπτάχρονη με τα δύο χρόνια της προσχολικής και την ενοποίηση και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των προγραμμάτων της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Στόχος του προγράμματος, όπως εμείς το πιστεύουμε, είναι η αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός του μορφωτικού περιεχομένου της γενικής υποχρεωτικής εκπαίδευσης, ώστε να επιτρέψει την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του παιδιού με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις. Σημείο αιχμής αυτής της εκπαιδευτικής πολιτικής είναι η αντιμετώπιση του αναλφαριθμητισμού και της σχολικής αποτυχίας που πλήττει κυρίως τα υποβαθμισμένα, όπως είπαμε, από οικονομική και κοινωνική άποψη στρώματα και τις κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες.

Οι απαιτήσεις της εποχής μας και η αυξημένη ζήτηση για σπουδές έχουν καταστήσει διεθνώς αναγκαία τη ροή προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση της συντριπτικής πλειονότητας, του 75% τουλάχιστον των νέων της αντίστοιχης ηλικίας. Όλα τα παιδιά δικαιούνται να τελειώσουν το λύκειο και μάλιστα ένα λύκειο αναβαθμισμένο, που ρόλος του θα είναι η μόρφωση και όχι το ξεδιάλεγμα αυτών που θα πάνε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα λύκειο που οι μαθητές και οι μαθήτριές του δεν θα είναι υποχρεωμένοι να το περιφρονούν και να ρίχνουν το βάρος στα φροντιστήρια, τα οποία είναι κυριολεκτικά μια μεγάλη αφαίμαξη για όλα τα εισοδήματα, αλλά είναι αφόρητη κυρίως για τα φτωχά λαϊκά εισοδήματα.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς προτείνει ενιαίο λύκειο αποσυνδεδεμένο από την επιλογή για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το λύκειο που προτείνουμε εμείς πρέπει να παρέχει ενιαία σ' όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες ολοκληρωμένη γενική μόρφωση, αντίστοιχη με την ηλικία των μαθητών και τις σύγχρονες κοινωνικές απαιτήσεις, σύνολο επιλεγόμενων αντικειμένων που στοχεύουν στην ικανοποίηση των ιδιαίτερων ενδιαφερόντων και των προεπαγγελματικών απαιτήσεων των μαθητών και των μαθητριών, ώστε να εξασφαλίζεται η συνέχιση των σπουδών τους σε ειδικότερους τομείς της μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και κατάρτισης, πανεπιστημιακής και μη.

Για την αναβάθμιση του μορφωτικού ρόλου του λυκείου είναι αναγκαία η αναθεώρηση και ο εκσυγχρονισμός των αναλυτικών προγραμμάτων του κι ως προς τους στόχους και ως προς το περιεχόμενο και ως προς τους τρόπους οργάνωσής τους. Με το ενιαίο λύκειο μπορούν να αντιμετωπιστούν πιο αποτελεσματικά οι κοινωνικές ανισότητες από ό,τι με το παραδοσιακό, επιλεκτικό σύστημα.

Βασική, επίσης, θέση και στόχος του Συνασπισμού είναι οι πύλες των δημόσιων ελληνικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να ανοίξουν, ώστε πρακτικά όλοι όσοι διαθέτουν ένα ορισμένο επίπεδο προϋποθέσεων να εισάγονται ανεξάρτητα από τον αριθμό τους και αγωνιζόμαστε ώστε να διασφαλιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης, ιδίως της τριτοβάθμιας.

Με βάση το παραπάνω σκεπτικό, εμείς καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση, εφόσον δεν αποσυρθεί, και θεωρούμε αναγκαίο να διαμορφωθεί νέο, σύμφωνα με τις προτάσεις αυτές, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις προτάσεις όλου του εκπαιδευτικού κινήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ για μισό λεπτό την υπομονή σας, κύριε Πρόεδρε.

Να δημιουργηθεί στη μεταβατική φάση μια και μόνο δομή επαγγελματικής εκπαίδευσης σε λυκειακό επίπεδο μετά το γυμνάσιο, σχεδιασμένη στην κατεύθυνση της καθιέρωσης της δωδεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Το πρόγραμμα σπουδών, οι σκοποί και οι στόχοι του σχολείου πρέπει να διαχωρίζονται, όσο είναι δυνατόν, από την εξειδίκευση και την κατάρτιση. Η πρώτη τάξη του λυκείου της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης πρέπει να έχει ενιαίο πρόγραμμα, να μη χωρίζεται σε τομείς ή κύκλους και να έχει βασικό κορμό μαθημάτων ίδιο με την Α' τάξη του γενικού λυκείου. Να υπάρχουν πλήρης ειδικευση και επαγγελματικά δικαιώματα. Επίσης οι απόφοιτοι της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης πρέπει να έχουν πραγματική δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, χωρίς τους φραγμούς και τις διακρίσεις που υφίστανται σήμερα και αναλογικά με το μαθητικό δυναμικό της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Λεβέντη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών. Πρέπει να σας γνωστοποιήσω ότι είναι εγγεγραμμένοι τριάντα ομιλητές, οι οποίοι θα πρέπει να μιλήσουν απόψε για να ψηφιστεί, όπως αποφασίσαμε, το νομοσχέδιο επί της αρχής, στο τέλος της αποψινής συνεδρίασης. Γι' αυτό θέλω να κάνω θερμή παράκληση σ' όλους τους συναδέλφους να μην υπερβαίνουν το οκτάλεπτο, για να μπορέσουν εγκαίρως να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Πρώτος εγγεγραμμένος ομιλητής είναι ο κ. Ιωαννίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω, επειδή έγινε λόγος και για την επιτροπή και για τα αποτελέσματα, ότι με πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ και ενάμιση χρόνο έχουν γίνει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων πάρα πολλές συζητήσεις, χωρίς να έχει έρθει το σχέδιο νόμου. Και έχει πετύχει πάρα πολύ. Ακούσαμε απόψεις απ' όλα τα κόμματα και έχουμε καταφέρει και κάνουμε κάτι καλύτερο στο νομοσχέδιο, γιατί υπάρχει συζήτηση εκ των προτέρων.

Σήμερα λοιπόν υπήρξε συνεδρίαση, κατόπιν πρόσκλησης του προέδρου της επιτροπής προς όλα τα κόμματα και την Υπουργό. Δυστυχώς το Κ.Κ.Ε. δεν συμμετείχε γιατί -έστειλε επιστολή- υπάρχει αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος, το οποίο δεν έχει καμία σχέση με το νόμο-πλαίσιο, είναι άλλη ιστορία. Ο νόμος-πλαίσιο είναι καθαρά για τα δημόσια Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Δεν αλλάζει τίποτα απ' αυτά που υπήρχαν μέχρι τώρα και ό,τι ήταν δωρεάν εξακολουθεί να είναι δωρεάν.

Ο Συνασπισμός απεχώρησε, ενώ είχε πει ότι θα συμμετέχει σ' αυτές τις συζητήσεις, όταν κατατεθεί το νομοσχέδιο. Ο εισηγητής του Συνασπισμού είπε για τα παιδιά -και πράγματι υπάρχουν τέτοιες κατηγορίες παιδιών- που έχουν πάνω από «10», έχουν πάρει «14», που προέρχονται από τα Τ.Ε.Ε. και δεν έχουν μπει στα ανώτατα ιδρύματα, τα Τ.Ε.Ι.. Αυτό είναι γεγονός, αλλά ειπώθηκε ότι είναι αποτέλεσμα της ειδικής ποσόστωσης που υπάρχει και γι' αυτόν το λόγο εμείς καταργούμε την ποσόστωση, ώστε με τις ίδιες πλέον πιθανότητες να μπαίνουν τα παιδιά στα ανώτατα ιδρύματα, χωρίς ποσοστώσεις, και να έχουν τα ίδια δικαιώματα.

Τα νέα δεδομένα που διαμορφώνονται όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και σ' ευρωπαϊκό επίπεδο από τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, οι νέες ανάγκες που επιβάλλουν και που έχουν αντίκτυπο στην αγορά εργασίας, κάνουν αναγκαία την αναθεώρηση του τρόπου λειτουργίας και δομής της τεχνολογικής -επαγγελματικής εκπαίδευσης. Δεν είναι δυνατόν εν έτει 2006 να αντιμετωπίζονται οι απόφοιτοι των Τ.Ε.Ε. ως δυναμικό δευτέρας κατηγορίας, ως δυναμικό μετρίων ικανοτήτων, επιδόσεων και αποδόσεων. Μπορεί όταν άρχισαν να λειτουργούν τα Τ.Ε.Ε. να δημιουργήσαν προσδοκίες ως προς το ρόλο τους, στην πορεία όμως έμειναν πολύ πίσω, τόσο ως προς τη δυνατότητα προσαρμογής τους στις νέες συνθήκες της οικονομίας και τις ανάγκες της κοινωνίας όσο και σε επίπεδο υλικοτεχνικής υπο-

δομής. Τα Τ.Ε.Ε. δεν υποστηρίχθηκαν ως θεσμός έναντι του ενιαίου λυκείου. Δημιουργήθηκε πανσπερμία τμημάτων, χωρίς όμως να υπάρχει σύνδεση με την αγορά εργασίας, με αποτέλεσμα τα ίδια τα παιδιά να τα εγκαταλείπουν και τελικά τα Τ.Ε.Ε. να υπολειμθούν, για να φθάσουμε στο σημείο που είναι σήμερα.

Η επαγγελματική εκπαίδευση έχει πάψει να αποτελεί μια κατεύθυνση ισότιμη με εκείνη της γενικής, με τη γενικότερη απαξίωση με την οποία αντιμετωπίζεται η τεχνολογική-επαγγελματική εκπαίδευση, τόσο από την ίδια την εκπαιδευτική κοινότητα όσο και από τους γονείς, τα παιδιά, την κοινωνία.

Το παρόν σχέδιο νόμου κινείται στην κατεύθυνση της αναδόμησης και του εκσυγχρονισμού της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της κοινωνίας και τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Πρώτα απ' όλα, τα επαγγελματικά λύκεια, τα ΕΠΑ.Λ., που δημιουργούνται, θα παρέχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς το απολυτήριο του ΕΠΑ.Λ. θα είναι ισότιμο του ενιαίου λυκείου και βέβαια αυτή η ισότητα θα ισχύει και για την πρόσληψη στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Το επαγγελματικό λύκειο θα παρέχει ουσιαστικές γνώσεις γενικής παιδείας. Θα δίνει βασικές επαγγελματικές γνώσεις σ' έναν κλάδο οικονομικής δραστηριότητας, επαγγελματική επάρκεια σ' ένα επάγγελμα και όχι εξειδίκευση, ώστε οι απόφοιτοι να μπορούν να έχουν, με τα σωστά εφόδια, πρόσβαση στη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση.

Σε ό,τι αφορά τις επαγγελματικές σχολές, τις ΕΠΑ.Σ., αυτές θα λειτουργούν παράλληλα με τα επαγγελματικά λύκεια, θα παρέχουν διδασκαλία ειδικοτήτων ανάλογων με εκείνες που προσφέρουν τα ΕΠΑ.Λ., καθώς και ειδικότητες που δεν απαιτούν θεωρητικά μαθήματα, παρά μόνον πρακτική εξάσκηση, ώστε οι απόφοιτοί τους να εντάσσονται άμεσα στην αγορά εργασίας ως ειδικευμένοι τεχνίτες.

Το νέο σύστημα για τη λειτουργία των επαγγελματικών σχολών προβλέπει λοιπόν στο πρόγραμμα μόνο μαθήματα τεχνικά, καθώς και εργαστηριακές ασκήσεις, ενώ η φοίτηση είναι διετής.

Δικαίωμα εγγραφής στις επαγγελματικές σχολές θα έχουν οι προαγόμενοι από την Α' τάξη του επαγγελματικού ή γενικού λυκείου, έτσι ώστε οι εισαγόμενοι να έχουν αποκτήσει την απαραίτητη γενική μόρφωση. Ως προς αυτό θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες προς τον Υπουργό, διότι ενώ θα αρχίσουν να λειτουργούν για το Υπουργείο Παιδείας οι επαγγελματικές σχολές από του χρόνου, θα έδινε τη δυνατότητα αυτή σε άλλους φορείς και σε ιδιωτικά σχολεία να μπορέσουν να λειτουργήσουν από τώρα. Επειδή όμως το ζητήσαμε όλοι, προς τιμήν του το απέσυρε και επομένως θα είμαστε στην ίδια μοίρα και δεν δίνουμε σε ιδιωτικά σχολεία τη δυνατότητα να λειτουργήσουν αυτό το οποίο δεν θα έχει λειτουργήσει το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας.

Όλη αυτή η συζήτηση διεξάγεται μέσα σ' ένα ιδιαίτερο κλίμα και σε μια κρίσιμη χρονική στιγμή και όλοι μας οφείλουμε με προσοχή και σοβαρότητα να κοιτάσουμε τα ουσιαστικά προβλήματα της παιδείας στη χώρα μας.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε, κινείται σίγουρα στη σωστή κατεύθυνση και κυρίως στην κατεύθυνση της αποκατάστασης της αξιοπιστίας της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης στη συνείδηση των ενδιαφερομένων αλλά και της κοινωνίας.

Δυστυχώς στη χώρα μας και συγκριτικά με άλλες ευρωπαϊκές χώρες υστερούμε σημαντικά σε ό,τι αφορά την κοινωνική αποδοχή της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Στην πραγματικότητα, όμως, μια σωστά δομημένη επαγγελματική σχολή που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της οικονομίας μπορεί να αποτελέσει μια καλή και άμεση επαγγελματική διεξοδό, όταν μάλιστα προβλέπονται και γέφυρες μεταξύ των βαθμίδων εντός του εκπαιδευτικού συστήματος, τότε και η επιστροφή στην ανώτατη εκπαίδευση σε άλλη στιγμή είναι εφικτή.

Κλείνοντας, θέλω και πάλι να τονίσω τη σπουδαιότητα της παρούσας χρονικής στιγμής, καθώς τα θέματα που απασχολούν την κοινωνία μας και αφορούν το εκπαιδευτικό σύστημα, την παιδεία στη χώρα μας, βρίσκονται στην επικαιρότητα και

απαιτούν τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα όλων μας. Πρέπει να εγκύψουμε στα πολύ σοβαρά προβλήματα, τις αδυναμίες και τις ελλείψεις, όπου υπάρχουν, να εναρμονιστούμε με τα ισχύοντα στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες και μάλιστα εντός συγκεκριμένων χρονοδιαγραμμάτων. Πρέπει να καταλάβουμε ότι χωρίς παιδεία δεν μπορεί να πάει μπροστά και να ορθοποδήσει ο τόπος. Γι' αυτόν το λόγο, λοιπόν, πρέπει όλοι μας να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο για να μιλήσει για διαδικαστικό θέμα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να θέσω υπ' όψιν σας, όπως και υπ' όψιν των συναδέλφων, τα εξής: στη Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίστηκε ότι θα συνεδριάσουμε δύο έως τρεις συνεδριάσεις για να διεκπεραιώσουμε την υποχρέωσή μας κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού. Και κρίθηκε – πρόταση, η οποία έγινε από το Προεδρείο – ότι η τρίτη συνεδρίαση θα μπορούσε να είναι εμβόλιμη για αύριο το απόγευμα. Υπάρχει, όμως, ένα θέμα: πέραν της αυριανής πρωινής συζήτησεως που αφορά στο νομοσχέδιο, έχουμε και ειδική ημερήσια διάταξη. Πρώτον, πρέπει να συζητήσουμε αιτήσεις άρσεως ασυλιών για δύο συναδέλφους Βουλευτές και φυσικά να ψηφίσουμε. Είναι γνωστό ότι η διαδικασία αυτή κοστίζει σε χρόνο ακόμα και εάν δεν υπάρξει συζήτηση, μόνο για τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας.

Δεύτερον, θα έχουμε, όπως είχε ζητήσει προ ημερών ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ειδική συζήτηση τιμής στα στελέχη της Πολεμικής μας Αεροπορίας που έχουν πέσει στο καθήκον με αφορμή και το δραματικό συμβάν, το τελευταίο στο Αιγαίο, και την περίπτωση του χαμένου Ηλιάκη.

Είναι προφανές ότι εάν αθροίσουμε τους χρόνους που απαιτούνται για τις αιτήσεις άρσεως ασυλίας και την εκδήλωση τιμής, ο χρόνος που απομένει για να συζητήσουμε πια το νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά μικρός. Εάν θεωρήσουμε ως βέβαιο ότι θα έχουμε εμβόλιμη συνεδρίαση, διότι ήδη είναι τριάντα οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι, τότε δεν αντιλαμβάνομαι πού θα βρεθεί χώρος μεταξύ πρωινής και απογευματινής συνεδρίασης. Ένα από τα δύο θα συμβεί: ή θα αδικήσουμε εντελώς την πρωινή συζήτηση προκειμένου κάποια στιγμή να αρχίσει η εμβόλιμη συνεδρίαση ή η εμβόλιμη συνεδρίαση θα σμικρυνθεί εντελώς.

Μ' αυτήν την έννοια, κύριε Πρόεδρε, και επειδή κατά το πολύ πρόσφατο παρελθόν η Κυβέρνηση δεν είχε ιδιαίτερο ζήλο στο να συζητήσει νομοσχέδια, διότι η νομοθετική παραγωγή της παρουσιάζε κενά, θα πρότεινα, μετά τη συζήτηση για την Πολεμική μας Αεροπορία να δοθεί άνεση χρόνου στη δεύτερη κανονική συνεδρίασή μας. Τουλάχιστον να διεκπεραιωθεί η συζήτηση επί της αρχής και να μεταφέρουμε την επόμενη Τρίτη τη συζήτηση για τα άρθρα. Ειδάλλως, δεν βλέπω πώς θα τηρήσουμε την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων για δύο έως τρεις συνεδριάσεις. Δεν νομίζω ότι ξαφνικά η Κυβέρνηση βρίσκεται ενώπιον τρομακτικού εκπαιδευτικού προβλήματος που αφορά την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση και δεν μπορεί να αναμένει μέχρι την επόμενη Τρίτη για να συζητήσει και να ψηφίσει το νομοσχέδιο.

Θα παρακαλέσω να τα λάβετε σοβαρά υπ' όψιν αυτά, κύριε Πρόεδρε, όπως και οι συνάδελφοι απ' όλες τις πλευρές και ζητώ να γίνει δεκτή η άποψη αυτή. Δηλαδή αύριο να θεωρηθεί μία η συνεδρίαση και την επόμενη Τρίτη να συζητήσουμε τα άρθρα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε.

Θα πάμε απόψε μέχρι 0.30' με 1.00' το αργότερο. Εάν δούμε ότι δεν εξαντλείται ο κατάλογος, θα μεταφερθούν όπως κάνουμε συνήθως αύριο και θα γίνει η συζήτηση επί της αρχής, αυτοί που θα έχουν απομείνει από τον κατάλογο με τους εγγεγραμμένους στα άρθρα. Θα δοθεί κάθε άνεση χρόνου. Θα δούμε πώς πάει η συζήτηση αύριο κατά την πρωινή συνεδρίαση και θα δούμε μετά κατά πόσον θα μπορούμε να βάλουμε εμβόλιμη ή όχι συνεδρίαση. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν θα υπάρξει

ούτε συμπίεση χρόνου ούτε θα παρεμποδιστεί το δικαίωμα της άνετης έκφρασης των συναδέλφων για το νομοσχέδιο αυτό που είναι αρκούτσως σοβαρό.

Ας προχωρήσουμε, λοιπόν, απόψε μέχρι τις 0.30' με 1.00' το αργότερο και αύριο θα δούμε πώς θα εξελιχθεί η συζήτηση. Δεν αποκλείεται η άποψη η δική σας, αλλά αφήστε να δούμε πώς θα εξελιχθεί το νομοσχέδιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχουμε και το προσωπικό, κύριε Πρόεδρε. Δεν συζητούμε το Σύνταγμα για να κάνουμε ολονυκτίες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Όλοι προσωπικό είμαστε, κύριε Πρόεδρε. Όπως ξέρετε και εμείς προσωπικό είμαστε και εμείς υποβαλλόμαστε στην ταλαιπωρία αυτή.

Συνεχίστε, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Συνεπώς κρατώ την παρατήρησή σας ότι αύριο θα είμαστε σε θέση, κατά την πρόοδο των εργασιών, να εκτιμήσουμε μήπως θα χρειαστεί και συζήτηση την επόμενη Τρίτη. Μπορεί να μη χρειαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν λέω εγώ για την επόμενη Τρίτη, αλλά θα δοθεί κάθε χρόνος για να υπάρξει άνεση στους Βουλευτές να εκφραστούν. Διότι, όπως ξέρετε, υπάρχει και ένας προγραμματισμός από την Κυβέρνηση τον οποίο δεν μπορώ εγώ a priori να τον αποκλείσω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Λέω το εξής πράγμα: την Πέμπτη έτσι και αλλιώς δεν έχουμε δυνατότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μιλώ για την εμβόλιμη. Θα τα συνεκτιμήσουμε όλα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Καλώς. Θα το εκτιμήσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το θέμα είναι ότι δεν θα αδικηθούν οι συνάδελφοι από το αναφαίρετο δικαίωμά τους να εκφραστούν ελεύθερα και ακώλυτα σε αυτήν την Αίθουσα.

Ο κ. Παντούλας έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κατάσταση ενός ακόμη νομοσχεδίου για την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση στο οποίο μάλιστα νομοσχέδιο παρακάμπτεται ο όρος «τεχνική», γίνεται κάτω από τη διατυπωμένη θέση, με υπερβολικό μάλιστα τρόπο, της Υπουργού Παιδείας ότι ο θεσμός των Τ.Ε.Ε. βρίσκεται σε κρίση. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας την αποδίδει στη μειωμένη γενική παιδεία που αυτά παρείχαν. Με την απλουστευτική αυτή επιχειρηματολογία θέλει να δικαιολογήσει την πρότασή της για την καθιέρωση ενός επαγγελματικού λυκείου που δεν διαφαίνεται να έχει κανέναν τεχνικό χαρακτήρα, ενώ είναι αμφίβολο εάν θα έχει και επαγγελματικό. Προκύπτει έτσι η τεχνητή ανάγκη και για μια επαγγελματική σχολή που δεν θα προσφέρει, όμως, καθόλου γενική παιδεία, αλλά ούτε και εφαρμοσμένη γενική γνώση στο πλαίσιο των ειδικοτήτων. Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς εάν η εξήγηση της κυρίας Υπουργού έχει κάποια βάση. Το βέβαιο είναι ότι το σχέδιο νόμου δεν είναι προϊόν σοβαρών επιστημονικών μελετών, αλλά αυτοσχεδιασμών μεμονωμένων και εν πολλοίς άσχετων ατόμων. Γι' αυτό είναι εύκολο πολιτικά να αρνηθεί κανείς ακόμη και να συζητήσει επί της αρχής ένα τόσο πρόχειρο, επιπόλαιο και επικίνδυνο νομοσχέδιο, τη στιγμή μάλιστα που τα καθοριστικά ζητήματα παραπέμπονται όλα σε υπουργικές αποφάσεις, άρα σε μέλλοντα χρόνο.

Μια τάση, όμως, άρνησης δεν αρμόζει στην Τ.Ε.Ε., στους λειτουργούς της και στους μαθητές που την επέλεξαν ή θα την επιλέξουν στο μέλλον ως αφετηρία της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι εδώ για να αναζητήσει τα πραγματικά αίτια της κρίσης και να προτείνει τους όρους ενός ουσιαστικού διαλόγου προς όφελος της Τ.Ε.Ε. και εν τέλει της νέας γενιάς της πατρίδας μας. Δυστυχώς το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου δεν απαντά σε κανένα από τα μεγάλα προβλήματα αυτού του χώρου. Αντ' αυτού, πρώτον, αναπαράγει τη σύγχυση μεταξύ επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, όταν εντάσσει τις ΕΠ.Α.Σ. στην πρώτη, αλλά την περιγράφει ως αν εντάσσεται στη δεύτερη.

Κατά τη συζήτηση στην επιτροπή ο Υφυπουργός κ. Καλός επιβεβαίωσε ότι οι ΕΠ.Α.Σ. παρέχουν κατάρτιση. Στην πραγματι-

κότητα εγκαταλείπεται η λογική του τεχνικού και επιστρέφουμε στη λογική του τεχνίτη, ενός τεχνίτη που δεν του επιτρέπεται η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αντίληψη που από καιρό διεθνώς έχει εγκαταλειφθεί.

Δεύτερον, αναπαράγει και ενισχύει τη λογική συγκρουόμενων στόχων με την παροχή διπλού, υποτίθεται, τίτλου από τα ΕΠΑ.Α.. Αγνοεί, όμως, το σχέδιο νόμου ότι κάθε επαγγελματικό σχολείο είναι στη βάση του διαφορετικό από ένα γενικό. Και μόνο για να ικανοποιεί τον τίτλο επαγγελματικό, απαιτείται να διασφαλίζει στην πράξη τη δυνατότητα του απόφοιτου να εργαστεί.

Τρίτον, το νομοσχέδιο δεν ασχολείται με τη σύνδεση της δευτεροβάθμιας τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε υποστηρικτικές δομές σε περιφερειακό επίπεδο, καθώς επίσης τη λήψη σε αντίστοιχο επίπεδο σημαντικών αποφάσεων. Αυτές οι προβλέψεις αγνοούνται στο σχέδιο νόμου. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δεν διαθέτει φαίνεται δυνατότητες κατανόησης των κρίσιμων αυτών θεμάτων.

Τέταρτον, το σχέδιο νόμου δεν αντιμετωπίζει τα σύγχρονα παιδαγωγικά δεδομένα για τους διαφορετικούς τύπους κατανόησης της γνώσης από τους μαθητές. Αντί της διαφοροποιημένης διδασκαλίας προτείνει ίδια μαθήματα, ίδια ύλη, ίδια βιβλία, ίδιο τρόπο γενικών εξετάσεων, ίδιο τρόπο βαθμολόγησης. Ταυτίζει δηλαδή τους ίδιους τρόπους με την ομογενοποίηση, που τελικά μετατρέπεται σε μία τραγική ανισότητα. Ταυτοχρόνως, ενώ προβάλλει υποτίθεται την αξία των μαθημάτων γενικής παιδείας, αδυνατεί να εξυπηρετήσει την αναγκαιότητα των αντίστοιχων τομέων γνώσης σε κάθε περιβάλλον. Καταργεί τα γενικά μαθήματα στις ΕΠΑ.Σ., αλλά δεν εισάγει καν ειδικά μαθήματα όπου αυτά απαιτούνται. Πάμε πιο πίσω και από τις παλιές κατώτερες τεχνικές σχολές. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υφυπουργό: Όσα σήμερα προτείνει, έχουν στ' αλήθεια καμία σχέση με αυτά που ακούστηκαν στην ημερίδα που το Υπουργείο Παιδείας διοργάνωσε για το κατά κοινή παραδοχή πετυχημένο φινλανδικό μοντέλο τεχνικής εκπαίδευσης; Σας λέω, καμιά.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θα αποτελέσει το δούρειο ίππο για την Τ.Ε.Ε. και η εφαρμογή του θα οδηγήσει σε δραματική μείωση του μαθητικού της δυναμικού, την έκταση της οποίας δεν μπορούμε σήμερα επακριβώς να προσδιορίσουμε. Πάντως, τα έως τώρα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. Υπάρχουν σχολεία μέχρι σήμερα το μεσημέρι που δεν ενέγραψαν ούτε έναν μαθητή. Δύο μήνες πριν από την έναρξη του νέου σχολικού έτους ουδείς ενδιαφερόμενος γνωρίζει πού θα λειτουργήσει ο νέος τύπος τεχνικού σχολείου, με ποιους τομείς, με ποιες ειδικότητες, με ποιο περιεχόμενο σπουδών. Είναι εύλογη επομένως η απόγνωση μαθητών και γονέων.

Θα ήθελα να θέσω και μερικά άλλα κρίσιμα ερωτήματα. Ποια μορφή θα έχουν τα μαθήματα ειδικότητας; Θα έχουν εργαστηριακό χαρακτήρα; Με ποιο τρόπο θα γίνεται το εργαστηριακό μάθημα; Θα διασφαλίζονται τα επαγγελματικά δικαιώματα και με ποιον τρόπο; Θα έχει αυτό αντίκρισμα στην αγορά εργασίας; Πώς θα διασφαλιστεί η διασύνδεση με την αγορά εργασίας; Ποιο χαρακτήρα θα έχει αυτή; Σε ποιο επίπεδο θα λαμβάνονται οι σχετικές αποφάσεις; Με ποιο τρόπο θα καθορίζονται οι ειδικότητες και με ποιο τρόπο θα ομαδοποιηθούν οι τομείς στους κύκλους; Θα συνεχίσουν να υπάρχουν σχολικά εργαστηριακά κέντρα και ποια σχολεία θα εξημερευτούν;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να κωδικοποιήσω τα συμπεράσματα τα οποία συνάγονται αβίαστα από την εξέταση των ρυθμίσεων του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Πρώτον, πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να αντικαταστήσει τα Τ.Ε.Ε. με τα «φθηνά» λόγω μειωμένων εργαστηριακών απαιτήσεων ΕΠΑ.Α. και τις «φθηνές» λόγω απουσίας καθηγητών γενικής παιδείας ΕΠΑ.Σ. Αδυνατούμε να πιστέψουμε ότι πίσω από αυτή τη λογική κρύβεται η διευκόλυνση της εκποίησης της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης σε ιδιωτικά συμφέροντα. Δυστυχώς, όμως, αυτή είναι η πραγματικότητα. Ήδη έχει στηθεί ένας τρανός χορός συμφερόντων με επώνυμο. Ακούγεται: «ΣΒΙΕ», «ΚΟΡΕΛΚΟ», «ΩΜΕΓΑ», «ΠΑΣΤΕΡ» και άλλα. Σας καλώ,

κύριε Υφυπουργέ, να τα διαψεύσετε.

Δεύτερον, μειώνεται η κατακόρυφη κινητικότητα στην εκπαίδευση ευθέως κλείνοντας το δρόμο των αποφοίτων των ΕΠΑ.Σ. προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση και εμμέσως με την καθιέρωση ενός ενιαίου συστήματος αναμέτρησης των αποφοίτων των ΕΠΑ.Α. με τους αποφοίτους των γενικών λυκείων. Στην ουσία πρόκειται για ταξική και ρατσιστική συμπεριφορά απέναντι στα συγκεκριμένα αντιληπτικά μοντέλα και τους μαθητές φορείς τους.

Μειώνεται η οριζόντια κινητικότητα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αφού δεν παρέχεται η δυνατότητα φοίτησης των αποφοίτων του επαγγελματικού και γενικού λυκείου στον άλλο τύπο σχολείου. Εμποδίζεται έτσι η διά βίου εκπαίδευση προς όφελος της διά βίου κατάρτισης. Ποια άραγε είναι η πραγματική σας πρόθεση;

Τέταρτον, τα νυχτερινά σχολεία μετατρέπονται σε ΕΠΑ.Α. και τα απογευματινά σε ΕΠΑ.Σ. όταν οι μαθητές των πρώτων είναι κατά κύριο λόγο ενήλικες, με επαγγελματικές κυρίως ανάγκες. Η στάση σας αυτή, κύριε Υφυπουργέ, προέρχεται από άγνοια ή στοχεύει στην ενίσχυση εναλλακτικών λύσεων, δηλαδή λύσεων που υπηρετούν αποκλειστικά και μόνο τα ιδιωτικά συμφέροντα; Μόνο στη Θεσσαλονίκη με τη διάλυση των νυχτερινών Τ.Ε.Ε. δημιουργείται πρόβλημα σε δυόμισι χιλιάδες μαθητές, δηλαδή στο 50% των μαθητών των Τ.Ε.Ε..

Πέμπτον, χιλιάδες εκπαιδευτικοί χαρακτηρίζονται από το νομοσχέδιο ως υπεράριθμοι. Ουσιαστικά το Υπουργείο Παιδείας ομολογεί επισήμως τη συρρίκνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Ελπίζουμε μοναδική πρόθεσή του να μην είναι η αυριανή κάλυψη των αναγκών των Ι.Ε.Κ. με διαθέσεις, αποσπάσεις, τοποθετήσεις των πλεοναζόντων χωρίς κόστος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, αν νομίζετε ότι παρεξηγήσαμε τις προθέσεις της Κυβέρνησής σας, ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν, να παρουσιάσει το Υπουργείο Παιδείας το συνολικό του σχέδιο για την Τ.Ε.Ε. και να απαντήσει πειστικά σε όσα ερωτήματα έχουν τεθεί από όλους μας και έχουν μείνει αναπάντητα.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου επί της αρχής επιθυμώ να καταθέσω προς συζήτηση συγκεκριμένους άξονες για την αναβάθμιση της Τ.Ε.Ε.:

Πρώτον, τη δόμησή της πάνω στη λογική της καλλιέργειας της ικανότητας εφαρμογής. Η θεώρηση της ικανότητας να μαθαίνει και να χειρίζεται κανείς την τεχνική γνώση ως κεντρική είναι απαραίτητος όρος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Δεύτερον, την αναθεώρηση της διδασκαλίας ακόμη και των γενικών μαθημάτων πάνω σε κατάλληλο παιδαγωγικό μοντέλο, που θα προκύψει από τη μελέτη των αντιληπτικών τύπων των μαθητών που κατευθύνονται στην Τ.Ε.Ε..

Τρίτον, την προσέγγιση της γενικής παιδείας ως κάτι ευρύτερο από μία σειρά μαθημάτων που διδάσκονται με συγκεκριμένο τρόπο.

Τέταρτον, την κατανόηση της ύπαρξης μέσα στο επιστημονικό πεδίο των γενικών μαθημάτων, ειδικών περιοχών γνώσης απαραίτητων στους τεχνικούς.

Πέμπτον, την εξασφάλιση σε όλους τους αποφοίτους της δευτεροβάθμιας ΤΕΕ της δυνατότητας για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στο σύστημα κατάρτισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κλείνω σε μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακάλεσα στα οκτώ λεπτά να τελειώνουμε, κύριε συνάδελφε. Τελειώστε, σας παρακαλώ!

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Έκτον, την αποφυγή της ισοπέδωσης με τη δυνατότητα των ίσων ευκαιριών.

Και, έβδομον, τη λήψη πρόνοιας για την ουσιαστική σύνδεση

με την αγορά εργασίας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, φέρατε προς συζήτηση ένα νομοσχέδιο πρόχειρο και άστοχο στις διατάξεις, αποσπασματικό στις ρυθμίσεις, απηρχαιωμένο στις λύσεις, αναντίστοιχο με τα σημερινά προβλήματα της νέας γενιάς, ψευδεπίγραφο και παραπλανητικό στις προθέσεις του ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε!

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: ...γαλαντόμο στην εξυπηρέτηση των ιδιωτικών συμφερόντων και επικίνδυνο στην εφαρμογή του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κλείστε. Σας παρακάλεσα να μην ξεφύγουμε από τα οκτώ λεπτά. Είναι τριάντα εγγεγραμμένοι.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Πρόκειται για επιτόλαιη και καθόλου σοβαρή νομοθετική πρωτοβουλία. Το καταψηφίζουμε επί της αρχής ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση!

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: ... με πλήρη συνείδηση της πολιτικής μας ευθύνης και πάντως με απόλυτο σεβασμό στους φορείς των Τ.Ε.Ε.. Σας καλώ να το αποσύρετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, για να μην είμαι στη δυσάρεστη θέση να διακόπτω τους ομιλητές, στα οκτώ λεπτά να ολοκληρώνετε τις σκέψεις σας.

Ο κ. Δερμεντζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια πετυχημένη και εύρωστη οικονομία χαράζεται και υλοποιείται με παράλληλη κίνηση όλων των κλάδων του κράτους. Καίριο ρόλο διαδραματίζει η παιδεία, το εκπαιδευτικό σύστημα που ακολουθείται, καθώς αυτό δίνει τις βάσεις και τις κατευθύνσεις για τον πολιτισμό, την οικονομία και την κοινωνία του μέλλοντος. Κάθε πολιτεία είναι υπεύθυνη και υπόχρεη να φροντίζει για ένα ποιοτικό αλλά και αποτελεσματικό παράλληλα εκπαιδευτικό σύστημα.

Πάνω σε αυτήν τη βάση η Κυβέρνηση υλοποιώντας την υποχρέωσή της, με σύνεση και φροντίδα, φέρνει το παρόν νομοσχέδιο προς συζήτηση. Οι προτεινόμενες διατάξεις έχουν το εξής περιεχόμενο: Η δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση αποβλέπει στο συνδυασμό της γενικής παιδείας με την τεχνική επαγγελματική γνώση, με ειδικότερο σκοπό την ανάπτυξη των ικανοτήτων, της πρωτοβουλίας, της δημιουργικότητας και της κριτικής σκέψης των μαθητών, τη μετάδοση των απαιτούμενων τεχνικών και επαγγελματικών γνώσεων και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους, ώστε μετά την αποφοίτησή τους να μπορούν να ασχοληθούν με επιτυχία σε ορισμένο τεχνικό ή επαγγελματικό κλάδο, την παροχή στους μαθητές των απαραίτητων γνώσεων και εφοδίων για τη συνέχιση των σπουδών της στην επόμενη εκπαιδευτική βαθμίδα, πανεπιστήμια και ανώτατα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Η δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση, παρέχεται στα επαγγελματικά λύκεια ΕΠΑ.Λ. και στις επαγγελματικές σχολές ΕΠΑ.Σ.. Τα επαγγελματικά λύκεια ΕΠΑ.Σ. διακρίνονται σε ημερήσια και σε εσπερινά για τους εργαζόμενους μαθητές. Η φοίτηση στα ημερήσια είναι τριετής και στα εσπερινά τετραετής. Στην Α' τάξη οι μαθητές παρακολουθούν μαθήματα γενικής παιδείας ανάλογα με τα μαθήματα του γενικού λυκείου, εκτός από το μάθημα της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και της Γραμματικής καθώς και μια ομάδα μαθημάτων, (κύκλο μαθημάτων) της επιλογής τους, προκειμένου να σχηματίσουν μία εικόνα για το περιεχόμενο του επαγγελματικού τομέα που θα επιλέξουν στην επόμενη τάξη.

Οι μαθητές που προάγονται από την Α' τάξη έχουν τις εξής δυνατότητες: α) να συνεχίσουν τις σπουδές τους στη Β' τάξη του ΕΠΑΛ, β) να εγγραφούν στη Β' τάξη του γενικού λυκείου ή γ) να εγγραφούν σε Επαγγελματική Σχολή (ΕΠΑ.Σ.). Στη Β' τάξη πια οι μαθητές επιλέγουν επαγγελματικό τομέα, παρακολου-

θούν μαθήματα γενικής παιδείας κοινά για όλους και τα επαγγελματικά μαθήματα του τομέα που επιλέγουν.

Στην Γ' τάξη οι μαθητές επιλέγουν ειδικότητα που αντιστοιχεί στον επαγγελματικό τομέα που επέλεξαν στη Β' τάξη. Οι μαθητές παρακολουθούν τα μαθήματα της ειδικότητας και τα οριζόμενα για την ειδικότητα αυτή μαθήματα γενικής παιδείας.

Στους απόφοιτους του ΕΠΑ.Λ. χορηγείται με ενδοσχολικές εξετάσεις απολυτήριο επαγγελματικού λυκείου και πτυχίο της ειδικότητας. Το απολυτήριο είναι ισότιμο με το απολυτήριο του γενικού λυκείου και δίνει τη δυνατότητα εισαγωγής τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση – πανεπιστήμια και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα – σε ισότιμη βάση με τους απόφοιτους του γενικού λυκείου. Το πτυχίο τους δίνει τη δυνατότητα να λάβουν άδεια άσκησης επαγγέλματος ή να εγγραφούν στα ΙΕΚ.

Για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα οι απόφοιτοι εξετάζονται σε γενικά και επαγγελματικά μαθήματα, σε ίσο αριθμό με τα μαθήματα που εξετάζονται και οι απόφοιτοι του γενικού λυκείου. Η φοίτηση στις επαγγελματικές σχολές είναι διετής και εγγράφονται σ' αυτές μαθητές, οι οποίοι προάγονται από την πρώτη τάξη του επαγγελματικού ή γενικού λυκείου. Οι μαθητές επιλέγουν συγκεκριμένη ειδικότητα και παρακολουθούν τα επαγγελματικά μαθήματα της ειδικότητας. Στους αποφοίτους χορηγείται πτυχίο, που τους δίνει τη δυνατότητα να λάβουν άδεια άσκησης επαγγέλματος ή να εγγραφούν στα Ι.Ε.Κ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθυστέρηση ανάπτυξης της τεχνικής εκπαίδευσης και οι αλληπάλληλες και αντικρουόμενες πολλές φορές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις στο χώρο της τεχνικής εκπαίδευσης κατέδειξαν τόσα χρόνια την έλλειψη σαφούς στρατηγικής για το κομμάτι αυτό της εκπαίδευσης από τις κυβερνήσεις που διαχειρίστηκαν την εξουσία όλα αυτά τα χρόνια. Καταδεικνύεται επίσης και η έλλειψη σαφούς πρότασης για την όποια μορφής αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη της χώρας στα πλαίσια του καταμερισμού εργασίας, όπως π.χ. η ανάπτυξη του κατασκευαστικού τομέα, της βιομηχανίας, που θα χρειαζόταν εξειδικευμένο κατώτερο και μέσο προσωπικό.

Η στείρα κριτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εστιάζεται για ακόμα μία φορά στο θέμα της χρηματοδότησης, μη λαμβάνοντας υπόψη καμία άλλη πρωτοβουλία. Θα συμφωνήσω ότι η χρηματοδότηση είναι άκρως αναγκαία για την κάλυψη πάγιων αναγκών και για τον εξοπλισμό των εργαστηρίων. Όμως εξίσου σημαντική είναι η παρούσα πρωτοβουλία για ένα σαφές και σύγχρονο νομικό πλαίσιο που θα καλύπτει την επαγγελματική εκπαίδευση.

Ακούγοντας πριν από λίγο την εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω μαζί της στο ότι: «Απαιτείται στρατηγική και πρόγραμμα δράσης». Γιατί αυτά τα δύο είναι οι ακρογωνιαίοι λίθοι αυτού του νομοσχεδίου. Θα διαφωνήσω όμως στο ότι «Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα Τ.Ε.Ε. ήταν και είναι σχολεία πρώτης επιλογής, όπως και στο ότι αυτή η Κυβέρνηση «Οφείλει να συνεχίσει την προσπάθεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Αυτό γίνεται για τον πολύ απλό λόγο ότι ούτε πρώτη επιλογή ήταν ποτέ, ούτε έγινε και τίποτα, έτσι ώστε να συνεχίσουμε εμείς αυτήν την προσπάθεια προς την ίδια κατεύθυνση. Δυστυχώς, για άλλη μία φορά, για άλλο ένα μεγάλο ζήτημα ήρθε εδώ, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χωρίς να έχει σαφή θέση.

Τέλος, επειδή χαρακτήρισε αυτήν την Κυβέρνηση με το επίρρημα «προσεχώς», θα ήθελα να πω ότι η άλλη πλευρά του «προσεχώς» είναι το «προηγούμενως». Είναι το «χθες». Είναι το «παρελθόν». Και αφού αυτός είναι ο αυτοπροσδιορισμός τους, το μόνο που μας απομένει είναι να χαιρετήσουμε την αυτογνωσία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της ανεργίας και της γενικότερης οικονομικής κρίσης δεν αντιμετωπίζεται αποσπασματικά και επιφανειακά. Οργανώνοντας την επαγγελματική εκπαίδευση ανοίγονται νέες διέξοδοι στους εκπαιδευόμενους νέους της χώρας μας και παράλληλα επανδρώνεται η αγορά με ικανό και καταρτισμένο ανθρώπινο δυναμικό. Με πίστη και αισιοδοξία για το μέλλον αυτής της χώρας, υπερψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Δερμεντζόπουλο.

Ο κ. Στρατάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου που αφορά μία βαθμίδα της εκπαίδευσης που όμως η Κυβέρνηση θέλει να τη βάλει εντελώς στο περιθώριο και ίσως είναι η αρχή στις προθέσεις της να βάλει συνολικά στο περιθώριο το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας. Η απόδειξη; Μία πλήρης αναστάτωση σ' όλους τους χώρους και σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Το αποδεικνύει περίτρανα η κατάσταση που διαμορφώνεται σε καθημερινή βάση στο κέντρο της Αθήνας. Από την άλλη, προαναγγέλλονται απεργίες της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας το Σεπτέμβριο.

Υπήρξε και εξακολουθεί να υπάρχει σημαντική αναστάτωση από την έκδοση των αποτελεσμάτων των πανελληνίων εξετάσεων με τις χιλιάδες που μένουν εκτός σχολών και βέβαια διαπιστώνουμε ότι περίπου τριάντα πέντε χιλιάδες απόφοιτοι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα οδηγηθούν είτε στο εξωτερικό είτε στα εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, μία κατάσταση που δυστυχώς δημιουργεί νέα δεδομένα για τη χώρα μας και για τη νεολαία μας συνολικά, ζητήματα δηλαδή κορυφαία –θα έλεγε κανείς– που όμως αντιμετωπίζονται με μία πολύ μεγάλη προχειρότητα από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Βέβαια, δεν είναι μόνο η προχειρότητα της Κυβέρνησης, είναι ουσιαστικά οι προθέσεις, οι σκοποί και οι στόχοι που πρέπει να εξυπηρετηθούν. Θα έλθω στη συνέχεια σ' αυτούς.

Υπάρχει επίσης μία κατάσταση που φαίνεται ότι προκύπτει από την αγωνία της νεολαίας για το μέλλον της, αλλά κυρίως για την απόκτηση της γνώσης, ώστε αυτή η γνώση να μπορεί να αποτελέσει ένα ουσιαστικό εφόδιο για την επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Όλα αυτά γίνονται όμως –και είναι σίγουρο πλέον αυτό από την καθημερινή πρακτική, όπως προκύπτει– γιατί βλέπουμε αντίθετα ότι δεν γίνεται καμία προσπάθεια προς την κατεύθυνση να επιλυθούν τα προβλήματα που πραγματικά έχει ο χώρος της εκπαίδευσης και της παιδείας. Αντί, δηλαδή, να γίνουν προσπάθειες να ολοκληρωθούν οι υποδομές όπου υπάρχει ανάγκη είτε σε αίθουσες είτε σε εργαστήρια είτε σε μέσα και να συνεχιστεί πραγματικά το πολύ σημαντικό πρόγραμμα που υπήρξε επί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρατηρούμε ότι αίθουσες που είναι σχεδόν τελειωμένες εδώ και δύο χρόνια δεν ολοκληρώνονται για να αποδοθούν σε χρήση. Παρατηρούμε ότι τα εργαστήρια υστερούν, παρατηρούμε ότι υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό, ζητήματα δηλαδή, τα οποία η Κυβέρνηση θέλει να αποσιωπήσει και γι' αυτό ακριβώς προσπαθεί να δημιουργεί έμμεσα μία άλλη αναστάτωση και μία άλλη κατάσταση στο χώρο της παιδείας.

Αυτό δεν είναι παρά ένας αποπροσανατολισμός και ο σκοπός βέβαια είναι άλλος, το πώς θα οδηγήσουμε νέους ανθρώπους και θα αυξήσουμε την πελατεία κυρίως των ιδιωτικών ΙΕΚ, όπως προκύπτει και από το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Βέβαια, ο άλλος σκοπός είναι ότι αντί να υλοποιησει αυτό για το οποίο δεσμεύτηκε η Κυβέρνηση προεκλογικά, δηλαδή να δώσει το 5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος για την παιδεία, προσπαθεί μέσω αυτών των αλχημιών και μέσω αυτών των επιδιώξεων να μειώσει πραγματικά τις δαπάνες για την παιδεία. Αυτό είναι το άλλο μεγάλο ζήτημα που προκύπτει και φαίνεται καθαρά απ' αυτήν εδώ τη ρύθμιση, όπως τουλάχιστον προσπαθείτε να γίνει.

Η Κυβέρνηση ξεκινάει αυτές τις ρυθμίσεις από τον πλέον αδύναμο κρίκο και ο πλέον αδύναμος κρίκος είναι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση γιατί εκεί ενδεχομένως, υπάρχουν κοινωνικές ομάδες που δεν μπορούν να πάνε σε ανώτερες βαθμίδες ή σε άλλα επίπεδα ή να έχουν άλλες επιλογές. Βέβαια καλύπτουν τις πλέον αδύναμες κοινωνικές ομάδες του ελληνικού πληθυσμού, τουλάχιστον στο μεγαλύτερο τους ποσοστό, γιατί δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, γιατί το ένα, γιατί το άλλο και είναι γνωστά, να μην επανέλθω σ' αυτά. Άρα, λοιπόν, παρακολουθούμε και βλέπουμε ότι η προσπάθεια είναι συγκεκριμένη, δηλαδή να πληγούν αυτές οι κοινωνικές ομάδες και να

δημιουργηθούν προβλήματα σ' αυτούς τους ανθρώπους.

Η Κυβέρνηση διατείνεται ότι για να φέρει αυτό εδώ το σχέδιο νόμου προς ψήφιση στη Βουλή έκανε διάλογο. Διάλογο δεν είδαμε. Απόδειξη είναι το ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς, ακόμα και ο Σ.Ε.Β., καταγγέλλουν ότι δεν έγινε ο απαιτούμενος διάλογος ώστε πράγματι να μπορεί να υπάρξει τέτοια διαδικασία ώστε –όπως λέει χαρακτηριστικά– να ακολουθηθεί η διαδικασία με τους κοινωνικούς ετέρους οι οποίοι θα είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν χωρίτερα τις απόψεις τους και να τις καταθέσουν. Δεν έγινε, δηλαδή, ουσιαστικά τίποτα από κανέναν. Το καταγγέλλουν οι καθηγητές συνολικά, το καταγγέλλει η ΟΛΜΕ, το καταγγέλλουν το συντονιστικό όργανο των Ενώσεων Εκπαιδευτικών Μουσικής, οι απόφοιτοι των μουσικών σπουδών, οι εκπαιδευτικοί του Ο.Α.Ε.Δ. Αυτοί συγκεκριμένα μάλιστα λένε –επειδή διαβλέπουν και τις καταστάσεις που θα διαμορφωθούν στο τέλος– ότι κάθε διορισμός με τροποποίηση του ν. 2190 χωρίς να περιλαμβάνει τους εκπαιδευτικούς της περιόδου 1988-1989, καθώς και τους υπηρετούντες κατά τα ενδιάμεσα έτη, θα είναι παράνομος και κομματικά υποκινούμενος.

Επίσης, λένε ότι κάθε διορισμός, εκτός του υπάρχοντος νομικού πλαισίου, δηλαδή του ν.3144 και των πινάκων του όπως κυρώθηκε, ανεξαρτήτως αν είναι ανά νομούς, θα είναι παράνομος και αντισυνταγματικός. Γιατί όμως; Διότι διαβλέπουν την κατάσταση που θα διαμορφωθεί μέσα απ' αυτό το σχέδιο νόμου, όπως ακριβώς το προτείνει η Κυβέρνηση. Εκφράζουν, δηλαδή, και αυτοί την αγωνία τους για το τι μέλλει γενέσθαι, κάτι που σε τελευταία ανάλυση δείχνει ότι η αναστάτωση που υπάρχει είναι απόλυτα δικαιολογημένη.

Βέβαια εδώ γίνεται μια προσπάθεια να αλλάξει συνολικά η δομή που αφορά την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση. Πέρα από τις παρατηρήσεις και του εισηγητή μας και των άλλων ομιλητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το ότι η λέξη «τεχνική» φεύγει εντελώς από τη μέση, γίνεται μια προσπάθεια να αλλάξουν τα δεδομένα και βέβαια να διαμορφωθεί μια κατάσταση που δεν θα έχει να κάνει με τη συνέχεια που πρέπει να υπάρχει συνολικά στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

Δημιουργούνται μεν τα ΕΠΑ.Λ. και δημιουργούνται και οι ΕΠΑ.Σ., δηλαδή οι επαγγελματικές σχολές, οι οποίες όμως δεν δίνουν καμία ευκαιρία σε αυτούς που θα φοιτούν, ώστε να ακολουθήσουν κάποια παραπάνω βαθμίδα στην εκπαίδευση.

Αυτά όλα υποδηλώνουν και αποδεικνύουν ταυτόχρονα ότι οι προθέσεις της Κυβέρνησης είναι προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση περιθωριοποίησης κοινωνικών ομάδων και των οικογενειών που δεν έχουν τη δυνατότητα να στείλουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια ή οπουδήποτε αλλού, προκειμένου να τύχουν της επαγγελματικής ή όποιας άλλης εκπαίδευσης πρέπει να έχουν.

Βεβαίως, μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία προκύπτει ότι δεν δίνεται καμία προοπτική στους αποφοίτους των ΕΠΑ.Σ. Είναι μια κατάσταση την οποία θα βρούμε μπροστά μας, διότι πρέπει να ξέρουμε ότι η παιδεία ουσιαστικά θα πρέπει να δίνει την ευκαιρία ή να δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλη τη νεολαία, πράγμα το οποίο ουσιαστικά προσπαθεί να ακυρώσει το παρόν σχέδιο νόμου.

Αυτό το αναφέρω μαζί βέβαια με τις άλλες παρατηρήσεις που έχουμε να κάνουμε επί των άρθρων, μαζί με τις άλλες αλλαγές που συνολικά υιοθετεί, οι οποίες ουσιαστικά έχουν σαν στόχο και σκοπό, όπως είπα από την αρχή, να υποχρεώσουν πολλούς να εγγραφούν σε ιδιωτικά Ι.Ε.Κ..

Επίσης, μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία υπάρχει στόχος να απαλλαγεί η Κυβέρνηση –γιατί η ίδια σ' αυτό στοχεύει– από τις δαπάνες που χρειάζεται η παιδεία μας για να λειτουργήσει, και οι οποίες που είναι αναγκαίο να καταβληθούν, προκειμένου να αναβαθμιστεί και να μπορούν να σταθούν πραγματικά στο ύψος των περιστάσεων και στις διαδικασίες και τις λογικές που μπαίνουν και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να έχουμε μια αναβαθμισμένη επαγγελματική τεχνική εκπαίδευση, που θα δώσει τη δυνατότητα να προωθηθεί ακόμη παραπέρα η ανάπτυξη και να υπάρξουν τέτοιες επιλογές που θα δίνουν τις ίσες ευκαιρίες στις νέες γενιές, για να μπορούν πράγματι να βρουν μια δουλειά, να μπορούν να είναι μέσα στο νέο καθεστώς των

γνώσεων όπως διαμορφώνεται.

Συμβαίνει όμως το αντίθετο. Βλέπουμε ότι αυτό δεν επιδιώκεται με το παρόν σχέδιο νόμου, αλλά αντίθετα απαξιώνεται σαν διαδικασία. Γι' αυτό λοιπόν κι εμείς καταψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Στρατάκη.

Η κ. Καλογήρου έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που μέχρι τώρα έχουν μιλήσει να επικαλούνται επιχειρήματα για φθηνά επαγγελματικά λύκεια, για φθηνές επαγγελματικές σχολές, για φθηνή τελικά επαγγελματική εκπαίδευση. Ακούσαμε για εκποίηση σε ιδιωτικά συμφέροντα.

Το δικό μου το ερώτημα είναι το εξής: Για ποια φτήνια και για ποια εκποίηση, κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε; Μήπως ομιλείτε για την εκποίηση όλων των ονείρων και των ελπίδων των παιδιών που πήγαιναν όλα αυτά τα χρόνια στα τεχνικά λύκεια, που παρακολουθούσαν την τεχνική εκπαίδευση μέσα σ' ένα σύστημα που διαρκώς έφθινε; Πού το βλέπατε ότι διαρκώς έφθινε και δεν κάνατε τίποτα; Κάνατε το απόλυτο τίποτα, μια τεχνική εκπαίδευση με έλλειψη υλικοτεχνικών υποδομών, με έλλειψη σύγχρονων εργαστηρίων!

Ποια παιδιά πηγαίνουν, κύριοι συνάδελφοι, κατά κύριο λόγο στην τεχνική εκπαίδευση; Πηγαίνουν παιδιά οικογενειών που δεν έχουν την οικονομική άνεση για να ακολουθήσουν άλλες επιλογές, παιδιά από εργατικές οικογένειες, παιδιά που βασίζονται στα όνειρα και τις ελπίδες τους στην τεχνική εκπαίδευση. Και τι τους έδινε το ελληνικό κράτος μέχρι σήμερα; Υποβαθμισμένες υπηρεσίες εκπαίδευσης και παιδείας. Αυτή είναι η παρούσα κατάσταση. Για κάτι τέτοιο έπρεπε να μιλήσουμε αλλά δεν ακούσαμε τίποτα μέχρι τώρα.

Είπε ο συνάδελφος που προηγήθηκε στο Βήμα ότι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση είναι ο αδύναμος κρίκος. Πραγματικά τον συγχαίρω για την παλικαριά του να χρησιμοποιήσει τον όρο «αδύναμος κρίκος».

Ε, λοιπόν, ξέρετε τι θέλει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μ' αυτό το νομοσχέδιο και τι θα καταφέρει μ' αυτό το νομοσχέδιο; Τον αδύναμο κρίκο να τον κάνει δυνατό κρίκο, γιατί αυτό απαιτεί η σύγχρονη εποχή, γιατί για να μιλήσουμε για τεχνολογική ανάπτυξη, πρέπει την τεχνική εκπαίδευση από αδύναμο κρίκο, που εσείς είπατε ότι είναι σήμερα, να την κάνουμε δυνατό κρίκο!

Βέβαια, όλοι συμφωνούμε ότι ο ρόλος της επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι εξαιρετικά σημαντικός για την τεχνολογική ανάπτυξη. Γιατί; Διότι η έμπνευση, το μεράκι, η αξιοσύνη των νέων που επιλέγουν την επαγγελματική εκπαίδευση θα πρέπει να συμπληρώνεται με το εφόδιο της εξειδικευμένης γνώσης που αποτελεί και την απαραίτητη προϋπόθεση της επιτυχίας στο σύγχρονο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Η σύγχρονη εποχή της ταχύτητας, των συνεχών εξελίξεων απαιτεί επαγγελματική εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται σ' αυτά τα νέα δεδομένα. Απαιτεί σύγχρονα εργαστήρια, συνεχή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, προσαρμοστικότητα των προγραμμάτων σπουδών. Και αυτές είναι μερικές από τις βασικές προϋποθέσεις για μια επαγγελματική εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του σήμερα και του αύριο.

Το παρόν σύστημα αδυνατεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, των τεχνολογικών εξελίξεων και γενικά των νέων οικονομικών, αλλά και κοινωνικών δεδομένων. Είναι αναμφισβήτητο ότι η δευτεροβάθμια τεχνική εκπαίδευση, όπως είναι σήμερα διαμορφωμένη, με τις πολλές ειδικότητες, με την έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής, έχει οδηγηθεί πλέον στην απαξίωση.

Με το παρόν σχέδιο νόμου διαμορφώνεται εκείνο το θεσμικό πλαίσιο που καθιστά την επαγγελματική εκπαίδευση συνειδητή επιλογή, που σχετίζεται με τον επαγγελματικό προσανατολισμό του κάθε μαθητή και της κάθε μαθήτριας. Γιατί δεν μπορεί πλέον την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση να την αντι-

λαμβάνομαστε ως μια δεύτερη επιλογή, ως μια δευτερεύουσα δυνατότητα που δίνεται. Συνδυάζεται δε η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση με γνώσεις γενικής παιδείας. Γιατί; Διότι μόνο έτσι δημιουργείται εκείνο το υπόβαθρο των γνώσεων που απαιτούνται για την παρακολούθηση των εξελίξεων μέσα από τη δια βίου μάθηση.

Επίσης, το νομοσχέδιο αυτό ανταποκρίνεται στις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών με τη δυνατότητα που δίνεται να δημιουργούνται εκείνα τα τμήματα, τα οποία η κάθε τοπική κοινωνία έχει ανάγκη ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Για παράδειγμα, στην Αγιάσο της Λέσβου μπορούμε να φτιάξουμε ένα πολύ δυνατό τμήμα-επαγγελματική σχολή που να δίνει τεχνίτες για την ξυλογλυπτική. Αυτό είναι ένα απλό παράδειγμα. Αντίστοιχα μπορεί να γίνουν σε πάρα πολλές περιοχές της Ελλάδος.

Αυτή τη δυνατότητα τη δίνει το νέο νομοσχέδιο, γιατί μπορεί με υλικοτεχνική υποδομή, με σύγχρονα εργαστήρια να εκπαιδεύσουν οι επαγγελματικές σχολές τεχνίτες, που την άλλη μέρα το πρωί να μπορούν να δουλέψουν και να κάνουν το μεράκι και την αξιοσύνη τους πράξη επαγγελματική.

Δίνεται, επίσης, η δυνατότητα πρόσβασης από τα επαγγελματικά λύκεια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, χωρίς τους περιορισμούς της ποσόστωσης που ισχύουν μέχρι σήμερα.

Επίσης, οι απόφοιτοι από τις επαγγελματικές σχολές παίρνουν ταυτόχρονα το πτυχίο επιπέδου 3 που αυτόματα τους δίνει τη δυνατότητα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο τους συζητάμε σήμερα είναι ένα νομοσχέδιο που για όλους τους λόγους που προανέφερα, προάγει την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, της οικονομίας και της κοινωνίας. Προωθεί μεταρρυθμίσεις, οι οποίες ανταποκρίνονται στις ανάγκες, τελικά, της σύγχρονης εποχής. Αντιμετωπίζει τη νέα πολυσύνθετη και διαρκώς μεταβαλλόμενη πραγματικότητα και για όλους αυτούς τους λόγους προτείνω την υπερψήφισή του επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Καλογήρου.

Ο κ. Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τι κρίμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δυόμισι χρόνια μετά την ανάληψη της ευθύνης της χώρας απ' αυτή την Κυβέρνηση συζητάμε για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση εν μέσω μιας κατάστασης κινητοποιήσεων, διαμαρτυριών από την πλευρά των φορέων των πανεπιστημίων, συνεχιζόμενης αλαζονείας και αυταρχισμού μέχρι και σήμερα στην Αίθουσα της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων από την πλευρά του Υπουργείου.

Τι κρίμα που θα παρέλθει ο βίος της Κυβέρνησης αυτής, μία ολόκληρη κοινοβουλευτική περίοδος και τα πράγματα στην εκπαίδευση θα βγουν χειρότερα απ' ό,τι ήταν τον καιρό που ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση στους τομείς που ήταν ώριμοι για αλλαγές.

Τι κρίμα που χάνουμε τέσσερα χρόνια από τους πολλούς τομείς, όπως λόγου χάρι αυτός της σχολικής στέγης, που έκαναν δουλειά οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τι κρίμα για τον ελληνικό λαό σε τελευταία ανάλυση που χάνει όλο αυτό το χρόνο.

Το σχέδιο νόμου, κύριε Υφυπουργέ, για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση συζητείται στις αίθουσες της Βουλής, αλλά ο κόσμος της εκπαίδευσης, ο κόσμος των οικογενειών των μαθητών, των φοιτητών έχει αλλού στραμμένη την προσοχή του: Εκεί που μία ναπολεόντειος αλαζονική και εκπαιδευτικά πολύ αρνητική συμπεριφορά έχει οδηγήσει τα πράγματα.

Και σε όλους τους τομείς μπορεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πει ότι αυτή η Κυβέρνηση βρέθηκε σε πολύ προνομιακή θέση μετά τις εκλογές ως προς την εκπαίδευση. Η συναίνεση, οι συζητήσεις, η συνεργασία στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων -είμαστε μάρτυρες οι δεκάδες Βουλευτές που συμμετέχουμε εκεί- διαμόρφωσε κλίμα. Στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πολλά θα μπορούσαν ήδη να έχουν

γίνει με την αξιοποίηση αυτής της συγκυρίας. Λειτουργούσαμε πάρα πολλές φορές ως κυβερνώσα Βουλή στη Διαρκή Επιτροπή κάνοντας δημιουργικές προτάσεις για να λυθούν προβλήματα. Και τι κρίμα που όλη αυτή η ευνοϊκή συγκυρία σπαταλήθηκε στο όνομα μιας πολιτικής του «έτσι θέλω και έτσι θα κάνω».

Αμ, δε! Δεν θα κάνετε αυτά που είχατε στο μυαλό σας. Δεν θα επιφέρετε καμία αλλαγή. Δυστυχώς τα πράγματα οδηγούνται σε τέλμα και σε λίγες εβδομάδες, όταν σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας αυτό το μέτρο, το μέτρο της βάσης που όλες οι πτέρυγες της Βουλής σας είχαμε πει ότι απρόσκετα το θεσπίζετε χωρίς παράπλευρες χρήσιμες άλλες ρυθμίσεις, θα αποδώσει αποτελέσματα –πράγμα που έχει ήδη συμβεί– τότε θα έχετε αντιμέτωπους και εκείνους που εργάζονται σε πολύ καλές στιγμές της εκπαιδευτικής τριτοβάθμιας διαδικασίας, αλλά που ατύχησαν, κύριε Υφυπουργέ, με τη δική σας πολιτική να είναι στην περιφέρεια.

Η περιφέρεια ως πρόβλημα χωρίς υπέρβαση. Η περιφέρεια ως δεινό. Η περιφέρεια ως αφορμή αρνητικής διάκρισης: Όλα αυτά τα έχετε μπροστά σας. Θα τα αντιμετωπίσετε με πολύ σκληρότερους όρους από το Σεπτέμβριο που έρχεται.

Εμείς υπήρξαμε δημιουργικοί. Πέρα από την κριτική μας σ' αυτά που δεν κάνατε, στις παραλείψεις σας και πέρα από την κριτική μας σ' αυτά που, κατά τη γνώμη μας, εσφαλμένα έχετε κάνει, διατυπώσαμε και θέσεις. Εγώ σ' αυτές θα περιοριστώ στα λεπτά που μου απομένουν στην ομιλία μου.

Κύριε Υφυπουργέ, δεν πρέπει μόνο για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης να αλλάξει όπου υπάρχει κακή στιγμή στο χώρο της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Και δεν ξέρω γιατί οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας θεωρούν ότι το να λείπει ένας Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για ένα κακώς κείμενο, αξίζει συγχαρητηρίων γιατί μέμφεται τον εαυτό του. Οι κυβερνήσεις λύνουν προβλήματα. Κάθε εποχή έχει τα θέματά της. Αλίμονο αν σ' αυτή την Αίθουσα καταδικαστεί η κριτική. Αλίμονο αν εξοβελιστεί από εδώ η δυνατότητα του κριτικού λόγου. Και για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση από την πρώτη στιγμή λέγαμε ότι ναι, μία σοβαρή παρέμβαση εκεί όπου πονάει το σύστημα πρέπει να γίνει. Όχι όμως μόνο για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά γιατί η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση ως κυρία και αυτή λεωφόρος της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ίδιας αξίας με τη λεωφόρο της υπόλοιπης γενικής λυκειακής εκπαίδευσης είναι απαιτούμενο που πηγάζει από εκπαιδευτικές κυρίως ανάγκες. Είναι η σύγχρονη ζωή που τα απαιτεί αυτά. Έπρεπε να γίνει αυτή η αλλαγή σ' αυτή όμως την κατεύθυνση και δεν έγινε.

Δεύτερον, σας λέγαμε από την αρχή ότι δεν μπορεί να κάνετε μία μεγάλη αλλαγή χωρίς να υπάρξει η αντίστοιχη υποδομή και οι σχετικές χρηματοδοτήσεις. Διακόψατε το Πρόγραμμα «Σχολική Στέγη» που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόσο πολύ καλά είχε προχωρήσει. Δεν δίδετε ούτε με χρονοδιάγραμμα ούτε με κοστολόγηση των αναγκών έναν χρονοαπολοισμό στην αύξηση της χρηματοδότησης της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Λέτε κάτι γενικολογίες για κάποια εκατομμύρια ευρώ από ευρωπαϊκά προγράμματα. Δεν λέτε συγκεκριμένα κατ' έτος τι είναι αυτό που θα δώσετε στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Εμείς είχαμε κατορθώσει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τετρακόσια ογδόντα πέντε περίπου τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια να έχουν τα δικά τους καινούργια σχολικά κτήρια και εκατόν είκοσι οκτώ σχολικά εργαστηριακά κέντρα, εκεί που γίνεται η πρακτική δουλειά κυρίως στα εφαρμοσμένα μαθήματα να παραδοθούν και να λειτουργούν. Τι έχετε να πείτε ως απολογισμό αυτών των δυόμισι χρόνων; Τίποτα.

Και σε ό,τι αφορά την προοπτική και ο Πρόεδρός μας και το κίνημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει δεσμευθεί για συγκεκριμένη αύξηση της χρηματοδότησης για την εκπαίδευση, το περίφημο 5%, αλλά και για συγκεκριμένη δέσμευση από τα 20,1 δισεκατομμύρια ευρώ του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης το 40% να είναι για την εκπαίδευση. Συνεπώς και εδώ στο επίπεδο των προτάσεων, των σκέψεων έχουμε επάρκεια. Μπορούμε να πούμε τι είναι αυτό που πρέπει να γίνει.

Παρακάτω. Στα διδακτικά βοηθήματα εννιακόσια είκοσι καινούργια βιβλία για την τεχνική εκπαίδευση είχαν παραχθεί επί

των ημερών μας. Τώρα είναι η ώρα για πολύ συγκεκριμένες παρεμβάσεις στο χώρο κυρίως των εφαρμοσμένων μαθημάτων μέσα από τη διανομή των φακέλων που επιτρέπουν τη διαρκή τους συμπλήρωση και μία αντίστοιχη μονάδα, διαρκής στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο που θα εποπτεύει όλων αυτών των εξελίξεων θα ήταν πάρα πολύ χρήσιμη.

Ταυτοχρόνως σας μιλήσαμε για τη διαρκή επιμόρφωση του διδακτικού προσωπικού και δεν ανταποκρίνεστε. Σας μιλήσαμε και για το θέμα των τελευταίων μηνών σ' αυτού του είδους τα παιδιά με τα ειδικά τους προβλήματα. Εκεί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που σε πολλές στιγμές δεν έχουμε συλλόγους γονέων και κηδεμόνων ήταν πολύ σκόπιμο και είναι πρόπον. Έχετε καιρό να το κάνετε: Την τοποθέτηση ενός ψυχολόγου ανά κάποια σχολικά συγκροτήματα. Πρέπει να μπειτε σ' αυτό τον κόπο να δείτε αυτή την αλλαγή. Σας το προτείνουμε. Φάνηκε να λέτε «να». Δεν το προχωράτε.

Επίσης, τη σύσταση ειδικής μονάδας για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση στο Υπουργείο σας. Δεν υπάρχει ούτε τμήμα. Υπάρχουν χώρες με Υφυπουργό Τεχνικής Εκπαίδευσης. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να το δείτε και αυτό. Δεν έχω χρόνο να μιλήσω για τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία μόνο σκέψη που αφορά το θέμα της εκπαίδευσης που θα γίνεται στα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια.

Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χωρίς να έχουμε τις εισηγήσεις του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου που τις ζητήσαμε –δεν μας τις έφερε ο κύριος Υφυπουργός– να λέμε ότι θα πάμε σε μια απραπό γενικής εκπαίδευσης, που κάποια στιγμή μέσω των κύκλων και των εφαρμοσμένων μαθημάτων θα εξειδικεύεται προϊόντος του χρόνου; Είναι δυνατόν μέσα στην επαγγελματική εκπαίδευση να μη μας έχετε μία εικόνα του πώς σκέπτεστε να χωρέσουν όλες αυτές οι ανάγκες για όλα αυτά τα μαθήματα, γενικά και ειδικά, στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση; Είναι δυνατόν ακόμα και σήμερα, κύριε Υφυπουργέ, να μη μας λέτε πώς θα διαρθρωθεί το πρόγραμμα, ενώ έχετε εισήγηση περί των δυσκολιών από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο;

Δυστυχώς οι ανάγκες είναι πολλές, αλλά αυτό το οποίο κάνετε είναι μία νέα βάπτιση με άλλους όρους πραγμάτων που έπρεπε να αλλάξουν ως προς την ουσία τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Λοβέρδο.

Ο κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή έντονου ανταγωνισμού, σε μία παγκοσμιοποιημένη κοινωνία και είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε κρίσιμες επιλογές αξιοποιώντας όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει η χώρα μας ξεπερνώντας βεβαίως και αδυναμίες που έχει το εκπαιδευτικό μας σύστημα, γιατί μόνο μ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να συμμετάσχουμε ενεργά στο διεθνή καταμερισμό της γνώσης και της εργασίας.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι απαιτείται και στη Βουλή να συμφωνήσουμε ότι η επένδυση στη γνώση, η επένδυση στην παιδεία, πρέπει να αποτελεί κορυφαία επιλογή για τη χώρα μας. Πρέπει να αποτελεί βασικό στόχο, βασική μας προτεραιότητα, διότι η παιδεία είναι αυτή που θα δημιουργήσει νέες δυνατότητες στην παραγωγή. Η παιδεία είναι αυτή που θα δώσει νέα δυναμική στην περιφερειακή ανάπτυξη, στην αγροτική οικονομία, στην προώθηση των επενδύσεων, εξασφαλίζοντας εργασία, απασχόληση στις νέες και στους νέους, όχι μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά και σε όλες τις γωνιές της χώρας μας.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση μπορεί και πρέπει να παίξει ένα πολύ σημαντικό ρόλο.

Συγχρόνως, όμως, η παιδεία πέρα από τη σύνδεσή της με τις

ανάγκες της παραγωγής, οφείλει να συμβάλλει στην προώθηση αξιών, να παρέχει εφόδια ζωής στις νέες και στους νέους, απελευθερώνοντας τις δημιουργικές τους δυνάμεις, αναδεικνύοντας τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, την κοινωνική μας αλληλεγγύη και αυτογνωσία. Επίσης, πρέπει να προωθεί νέες πρακτικές στο δημόσιο βίο, ένα νέο ήθος στη δημόσια ζωή, στηρίζοντας μία νέα σύγχρονη εθνική αυτοπεποίθηση.

Για να μπορέσει, όμως, η παιδεία μας να ανταποκριθεί σ' αυτήν τη μεγάλη αποστολή, απαιτείται ένα εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο θα είναι σύγχρονο και αποκεντρωμένο, που θα δίνει ίσες ευκαιρίες στους νέους, θα διασφαλίζει την ποιότητα της εκπαίδευσης, την αξιολόγηση των παρεχόμενων γνώσεων και βεβαίως, θα παρέχει πραγματικά δωρεάν παιδεία.

Είναι αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πάνω από δύο χρόνια τώρα ο ελληνικός λαός, έχοντας ακούσει όλες αυτές τις ωραίες προεκλογικές υποσχέσεις της Νέας Δημοκρατίας, περιμένει να δει έργα, περιμένει να δει πράξεις. Διαπιστώνει, όμως, κάθε μέρα την πολύ μεγάλη απόσταση μεταξύ των ωραίων προεκλογικών υποσχέσεων και των μετεκλογικών πράξεων. Πάνω από δύο χρόνια τώρα η κοινωνία απαιτεί ολοκληρωμένη πολιτική και σαφείς απαντήσεις, διότι τα ωραία λόγια, τα επικοινωνιακά τεχνάσματα, οι δήθεν μεταρρυθμιστικές κορώνες –που στην πράξη παραπέμπουν σε μία μίζερη μικροκομματική διαχείριση, κυρίως για τον έλεγχο της εκπαίδευσης– δεν αποτελούν λύση.

Δεν αποτελούν λύση επίσης και οι αποσπασματικές και ανεφάρμοστες νομοθετικές ρυθμίσεις που προωθεί η Κυβέρνηση με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, διότι πρέπει να είναι σαφές ότι ωραίες διακηρύξεις για αναβάθμιση της παιδείας, χωρίς ενίσχυση της χρηματοδότησης, είναι λόγια του αέρα, κύριε Υπουργέ. Φαίνεται και από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητούμε, ότι απαιτούνται πάρα πολλές υπουργικές αποφάσεις. Άρα, είναι λύσεις και προτάσεις φτιαγμένες «στο πόδι», χωρίς ουσιαστικό διάλογο. Αυτό είναι κάτι που το επιβεβαιώνουν και οι φορείς της εκπαίδευσης, όπως πάρα πολύ χαρακτηριστικά σας λέει και η Ομοσπονδία των Εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Πρωθυμία ένα νομοσχέδιο χωρίς διάλογο, χωρίς συζήτηση, που δεν κατοχυρώνει στην πράξη ούτε τη νέα δομή που εισάγεται στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, διότι δημιουργείται σύγχυση στο σύστημα της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης –εγώ είμαι από αυτούς που λέω «να, χρειαζόταν διορθωτικές παρεμβάσεις, όχι όμως δημιουργώντας μεγαλύτερη σύγχυση»– διότι ουσιαστικά τώρα έρχεστε με τα επαγγελματικά λύκεια και τις επαγγελματικές σχολές να διευρύνετε την πολυδιάσπαση στην τεχνική εκπαίδευση, με τις επαγγελματικές σχολές που στην ουσία είναι περιθωριακές σχολές στενής κατάρτισης, με αβέβαιο μέλλον και χωρίς καμία επαγγελματική κατοχύρωση για τους σπουδαστές. Έτσι προβλέπεται τουλάχιστον στο άρθρο 10.

Αντιμετωπίζετε, επίσης, με μεγάλη προχειρότητα το ζήτημα των επαγγελματικών προοπτικών όσων θα φοιτήσουν στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση. Περιορίζεται δραματικά η πρόσβαση στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., αφού αφ' ενός οι απόφοιτοι των επαγγελματικών σχολών αποκλείονται τελείως από την πρόσβαση στα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. και αφ' ετέρου για τους αποφοίτους των επαγγελματικών λυκείων η πρόσβαση γίνεται εξαιρετικά δύσκολη. Θα έλεγα ότι μόνο θεωρητικά είναι δυνατή, αφού θα συμμετάσχουν σε κοινές εξετάσεις με τους μαθητές του γενικού λυκείου που θα έχουν ασφαλώς πολύ καλύτερη προετοιμασία.

Επίσης, δεν υπάρχει καμία δέσμευση για το εργασιακό καθεστώς και για τις θέσεις εργασίας των υπηρετούντων στα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια Εκπαιδευτικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θεωρούμε ότι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση είναι ένας χρήσιμος θεσμός που χρειάζεται βεβαίως συνεχή αναβάθμιση, αν θέλουμε να αναμετρηθούμε με τις ανάγκες της παιδείας του σήμερα και του αύριο, αν θέλουμε να κινηθούμε με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον. Είναι απόλυτα βέβαιο ότι η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, όπως και η παιδεία μας, αξίζει μια καλύτερη προο-

πτική. Φαίνεται, όμως, πάνω από δυο χρόνια τώρα ότι με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας αυτή η καλύτερη προοπτική δεν μπορεί να διασφαλιστεί.

Όμως, αυτήν την καλύτερη προοπτική τη ζητούν οι σπουδαστές, τη ζητούν οι φοιτητές, τη ζητούν οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς, τη ζητάει η κοινωνία ολόκληρη.

Γι' αυτήν την καλύτερη προοπτική εμείς αγωνιζόμαστε και θα αγωνιστούμε με προτάσεις, με εποικοδομητική κριτική, γιατί θέλουμε λύσεις και απαντήσεις στα προβλήματα των νέων. Το νομοσχέδιο δεν δίνει τέτοιες λύσεις και απαντήσεις. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Έξαρχε.

Η κ. Ευαγγελία Σχοιναράκη-Ηλιάκη έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα πολύ σημαντικό θέμα που το παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ο χώρος της εκπαιδευτικής κοινότητας και, βεβαίως, πολύ περισσότερο οι γονείς, των οποίων τα παιδιά θέλουν να φοιτήσουν στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση. Παρακολουθούν όλο αυτό το διάστημα μια απίστευτη προχειρότητα με την οποία λειτουργεί η Κυβέρνηση πάνω σε αυτό το πολύ σημαντικό θέμα.

Από πέρυσι έλεγε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ότι ήταν πανέτοιμοι για να λειτουργήσουν τα Τ.Ε.Ε., η επαγγελματική εκπαίδευση με τη νέα μορφή, έτσι όπως η ίδια οραματιζόταν, προκειμένου να λειτουργήσουν –αναβαθμισμένα πλέον– τα επαγγελματικά λύκεια ή όπως ήθελε αυτά να τα ονομάσει. Και έχουμε φτάσει στον Ιούνιο του 2006 και δεν έχουμε ακόμα διαμορφώσει το θεσμικό πλαίσιο.

Ταυτόχρονα, τι παρακολουθούμε; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούμε το εξής: Παρακάμπτεται εντελώς το Κοινοβούλιο, θα έλεγα, με μία ναπολεόντεια τακτική, όπως τη χαρακτήρισαν κάποιοι συνάδελφοι –με μία απαξίωση, θα συμπλήρωνα εγώ– αφού από τις 5.6.2006 στέλνεται μία εγκύκλιος με την υπογραφή του ειδικού γραμματέα προς τα σχολεία, τα λύκεια και τις περιφερειακές δομές του Υπουργείου Παιδείας, με την οποία ενημερώνουν τους εκπαιδευτικούς ότι θα πρέπει να ενημερώσουν τους γονείς και τους μαθητές για τις λεπτομέρειες αυτού του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, δείχνοντας ξεκάθαρα ότι κάθε άλλο παρά θα λάβουν υπόψη την όποια συζήτηση γίνει εδώ, στο Κοινοβούλιο, είτε στην επιτροπή που έγινε πριν από μερικές ημέρες, είτε τώρα στην Ολομέλεια. Δείχνουν έτσι ότι κάθε άλλο παρά θέλουν το διάλογο, ακόμα και στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, για να προτείνουν ή να διαμορφώσουν ένα θετικότερο θεσμικό πλαίσιο που αφορά την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Καταθέτω για τα Πρακτικά αυτήν ακριβώς την εγκύκλιο, γιατί πολλοί θα θεωρήσουν ότι ίσως μιλάμε χωρίς τεκμηρίωση.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ευαγγελία Σχοιναράκη-Ηλιάκη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα εγκύκλιο, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διευθύνσεως Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έτσι, λοιπόν, το πανέτοιμο Υπουργείο Παιδείας δείχνει για άλλη μία φορά την ανετοιμότητά του σ' ένα πολύ σημαντικό θέμα. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το δεύτερο θέμα που το παρακολουθούμε σε όλο το χώρο της εκπαίδευσης –είτε αφορά την πρωτοβάθμια, είτε τη δευτεροβάθμια, είτε την τριτοβάθμια που τούτες τις μέρες είναι ένα καζάνι που βράζει– είναι το εξής: Κύριε Υπουργέ, το θέμα των σχολικών βιβλίων είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα που αναφέρεται στο περιεχόμενο των σπουδών, στην εκπαίδευση των παιδιών του ελληνικού λαού. Και όμως, παρακολουθούμε όλο αυτό το διάστημα μία προχειρότητα, με την οποία λειτουργεί το Υπουργείο Παιδείας.

Θα σας υπενθυμίσω ότι στις αρχές της δεκαετίας του 1980, όταν διαμορφώθηκαν, τότε, τα καινούργια βιβλία, ολόκληρη η συγγραφική ομάδα περιόδευσε ολόκληρη την Ελλάδα και επιμόρφωσε τους εκπαιδευτικούς σχετικά μ' αυτό το πολύ σημαντικό θέμα, το περιεχόμενο των νέων βιβλίων.

Σήμερα, εκείνο που παρατηρούμε είναι, κατ' αρχήν, ότι δεν έχουν φτάσει όλα τα βιβλία –το γνωρίζετε πολύ καλά εσείς- και δεύτερον, ότι οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν επιμορφωθεί για το νέο περιεχόμενο των βιβλίων. Υπάρχει μία προχειρότητα στην επιμόρφωση των σχολικών συμβούλων, οι οποίοι με τη σειρά τους θα γίνουν πολλαπλασιαστές αυτής για τους εκπαιδευτικούς σε όλη την Ελλάδα.

Αυτό δείχνει αμέσως ότι δεν ενδιαφέρει την Κυβέρνηση το τι πραγματικά συμβαίνει στο χώρο της εκπαίδευσης. Το μόνο που την ενδιαφέρει, είναι το τι λειτουργεί επικοινωνιακά. Μια και αναφέρθηκα προηγουμένως στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που είναι ένα καζάνι που βράζει, πρέπει να πούμε ότι δεν είναι υποκινούμενες οι κινητοποιήσεις, κύριε Υπουργέ. Απλώς η σημερινή γενιά που φοιτά στα πανεπιστήμια, σας απέδειξε και απέδειξε σε όλους μας ότι δεν είναι η γενιά της αδιαφορίας, αλλά είναι εκείνη η γενιά που θέλει να βάλει δυναμικά τη σφραγίδα της στο αύριο της εκπαίδευσης των παιδιών του ελληνικού λαού, γιατί θέλει το πτυχίο που θα πάρει, να έχει περιεχόμενο και αντίκρισμα στη συνέχεια.

Εσείς και εμείς ως Κοινοβούλιο δείχνουμε ότι τους γυρίζουμε την πλάτη με δική σας πρωτοβουλία, αφού εσείς είστε Κυβέρνηση και εσείς έχετε και το μαχαίρι και το πεπόνι. Δεν είναι, λοιπόν, υποκινούμενες οι κινητοποιήσεις ή αν θέλετε να πούμε ότι είναι υποκινούμενες, οι μόνοι που υποκινούν αυτές τις κινητοποιήσεις, εστε εσείς με την πολιτική την οποία εφαρμόζετε, χωρίς καν να λαμβάνετε υπόψη σας την παραμικρή πρόταση αυτής της εκπαιδευτικής κοινότητας, των φοιτητών.

Και να τονίσω το εξής, κύριε Υπουργέ. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτο το διάστημα γίνονται οι αποφοιτήσεις, ιδιαίτερα από τα παιδαγωγικά τμήματα. Γνωρίζετε ότι υπάρχει πρόβλημα σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, αφού θα πρέπει να διοριστούν στα σχολεία. Εδώ υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Υπάρχουν και οι άνθρωποι που κατάφεραν να πάρουν –δεν ξέρω με ποιο τρόπο, εσείς πρέπει να το ελέγξετε- τη βεβαίωση ότι αποφοίτησαν και άρα έχουν το πλεονέκτημα να διοριστούν το Σεπτέμβριο στα σχολεία και υπάρχουν και οι άλλοι που δεν το κατάφεραν, γιατί λειτουργούσαν με τη δεοντολογία και με τη νόμιμη οδό όσον αφορά το να πάρουν αυτήν τη βεβαίωση ότι έχουν αποφοιτήσει ή να παρουσιάσουν τη διπλωματική τους εργασία, ώστε να πάρουν τη βεβαίωση ότι έχουν αποφοιτήσει για να διοριστούν το Σεπτέμβριο. Είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα, κύριε Υπουργέ. Θεωρώ ότι το γνωρίζετε γιατί έχετε γίνει αποδέκτης αυτών των μηνυμάτων. Πρέπει να το δείτε και να δείτε πώς θα συνεργαστείτε με τα παιδαγωγικά τμήματα, ούτως ώστε να επωφεληθεί το σύνολο των αποφοίτων των παιδαγωγικών τμημάτων από αυτήν τη ρύθμιση. Σε διαφορετική περίπτωση, θα έχουμε δύο μέτρα και δυο σταθμά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά το νομοσχέδιο που κομβεντιάζουμε για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, επιχειρείτε μια αλλαγή στο σύστημα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, χωρίς να έχει προηγηθεί διεξοδική και αναλυτική μελέτη του συστήματος που υπήρχε το προηγούμενο διάστημα, ούτως ώστε να επισημανθούν οι αδυναμίες και να προταθούν συγκεκριμένες λύσεις, οι οποίες θα βελτιώσουν τα μέγιστα προς το καλύτερο την κατάσταση που υπάρχει σήμερα.

Δεν αντιμετωπίζεται η ουσία των προβλημάτων, ου αντιμετωπίζει η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση ούτε βεβαίως αναβαθμίζεται, αλλά –αντίθετα- δημιουργούνται πολύ περισσότερα προβλήματα, μια σύγχυση και μια ασάφεια στους επιδιωκόμενους στόχους με τις αποσπασματικές προσεγγίσεις και παρεμβάσεις. Ασφαλώς δεν βρίσκεται σε ορθή σχέση με τη φιλοσοφία της δωδεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που όλοι λέμε εδώ μέσα ότι την επιζητούμε. Μάλιστα, με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, θα έλεγα ότι τριχοτομείται η εκπαίδευση στο σύνολό της, αφού έχουμε τα επαγγελματικά λύκεια, τις επαγγελματικές σχολές και το γενικό λύκειο. Και το πιο ακριβό κομμάτι, που είναι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, οι υποδομές, τα εργαστήρια, χαρίζονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Εκτός από τη μείωση των ειδικοτήτων που προβλέπετε και την οποία θα καλύψει ο ιδιωτικός τομέας, ειπώθηκε ότι θα ιδρυ-

θούν ΕΓΠΑ.Σ. ανά νομό. Έτσι θα έχουμε ιδιωτικές σχολές, οι οποίες με τη δική μας πολιτική ήταν σε ύφεση, που θα αναλαμβάνουν την πίτα της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Υπάρχουν πολλές και συγκεκριμένες περιπτώσεις ιδιωτικών σχολών, στις οποίες οι εγγραφές των μαθητών σημείωσαν σημαντική πτώση με την ίδρυση των Τ.Ε.Ε.. Το γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ. Ιδιαίτερα αναφέρθηκα στην επιτροπή στα τμήματα κομμωτικής. Όμως, με το νέο καθεστώς αναμένεται αυτά να επαναδραστηριοποιηθούν.

Εδώ πρέπει να απαντηθούν πολλά και συγκεκριμένα ερωτήματα. Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, σχετικά με την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αυτό είναι ένας μύθος, αφού τελικά περιορίζεται μ' αυτό το νομοσχέδιο δραστικά και δραματικά ακόμα και αυτή η κούτσουρεμένη σημερινή πρόσβαση στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι., αφού οι απόφοιτοι των επαγγελματικών σχολών αποκλείονται τελείως από την πρόσβαση στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι.. Αφ' ετέρου, για τους αποφοίτους του ΕΠΑ.Λ., η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θεωρητικά μόνο είναι δυνατή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά ζητήματα και θέματα που έχουν να κάνουμε με άλλα ερωτήματα που δεν έχουν απαντηθεί, κύριε Υπουργέ, όπως το εξής: Ποιοι μαθητές θα ακολουθήσουν αυτό το επαγγελματικό λύκειο με στόχο τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι., από τη στιγμή που δεν θα έχουν συγκρότηση από τα πανεπιστήμια, ώστε να μπορούν να συγκριθούν με τους αποφοίτους των γενικών λύκων;

Τα επαγγελματικά δικαιώματα. Κύριε Υπουργέ, όχι μόνο δεν διασφαλίζεται ο δημόσιος χαρακτήρας της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά γίνεται και μια απίστευτη λαθροχειρία σε σχέση με τα επαγγελματικά επίπεδα. Γνωρίζετε καλά ότι με βάση την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης το επίπεδο Β' αντιστοιχεί σε πιστοποιητικό που επιβεβαιώνει την επιτυχή ολοκλήρωση κύκλων σπουδών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το επίπεδο Γ' αντιστοιχεί σε δίπλωμα που πιστοποιεί ότι ολοκληρώθηκε επιτυχώς η εκπαίδευση μεταδευτεροβάθμιας επιπέδου διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρία Σχοιναράκη, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Σε αυτά όλα, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε απαντήσει. Δεν δίνετε διεξόδους. Και πολύ περισσότερο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν αναβαθμίζει την επαγγελματική εκπαίδευση. Για όλους αυτούς τους λόγους είναι αδύνατον να επικυρώσουμε το περιεχόμενο του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, σας υποβάλλω πάλι έκκληση. Είναι πολύ δύσκολο και δυσάρεστο στο Προεδρείο να διακόπτει τους ρήτορες. Παρακαλώ να τελειώνετε στα οκτώ λεπτά για να έχουν τη δυνατότητα να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι απόψε.

Η κ. Αθηνά Κόρκα-Κώνστα έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ: Κύριε Πρόεδρε, το σχέδιο νόμου για την οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, αποτελεί μια σημαντική πρωτοβουλία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας για την αναβάθμιση και ουσιαστική συμβολή στη στήριξη της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης. Αποτελεί ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την επαγγελματική εκπαίδευση, που θα συντελέσει στην ισοτιμία της επαγγελματικής εκπαίδευσης με τη γενική εκπαίδευση. Βασική του επιδίωξη είναι η αναβάθμιση του επιπέδου και ο εκσυγχρονισμός της δευτεροβάθμιας τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά επιτακτική η ανάγκη αναμόρφωσης του συστήματος λόγω των απαιτήσεων της αγοράς με την τεχνολογία να εξελίσσεται αλματώδως, αλλά και λόγω των σύγχρονων συνθηκών και αναγκών της κοινωνίας μας. Η επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να δίνει στους νέους μας τα σωστά και τα απαιτούμενα εφόδια, αλλά παράλληλα και

τις γνώσεις για τη συνέχιση της πορείας τους στον επαγγελματικό στίβο με ουσιαστικά αλλά και με συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Η τεχνολογική ανάπτυξη καθώς και οι ολοένα και περισσότερες αυξανόμενες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αλλά και οι συνεχώς διαμορφούμενες συνθήκες επιβάλλουν την υιοθέτηση μιας δυναμικής στην παιδεία, μιας δυναμικής προς τα εμπρός. Με την επαγγελματική εκπαίδευση δημιουργείται ένα καθ' όλα αξιο και ικανό τεχνικό ανθρώπινο δυναμικό μέσα στην κοινωνία μας. Θα είναι ουσιαστικά ένα ειδικευμένο, ένα καταρτισμένο προσωπικό με επάρκεια και επαγγελματικές γνώσεις. Στόχος μας είναι μια νεολαία με γενική μόρφωση αλλά και με εξειδικευμένη τεχνική εκπαίδευση. Με το παρόν σχέδιο νόμου επιτελείται μια προσπάθεια για τη στήριξη της επαγγελματικής εκπαίδευσης ως θεσμού απέναντι στα ενιαία λύκεια. Θα δοθεί, δηλαδή, μια ιδιαίτερη σημασία στην κατάρτιση, θα «συμμεταστούν» οι ειδικότητες στους απαιτούμενους τομείς της αγοράς, στο βιομηχανικό και στο βιοτεχνικό τομέα.

Με την εκπαίδευση που προβλέπεται από το σχέδιο νόμου, θα επιτευχθεί και η καλλιέργεια της δημιουργικότητας των νέων μας σε τεχνολογικής φύσεως αντικείμενα. Το σχέδιο νόμου προβλέπει την λειτουργία επαγγελματικών λυκείων, τα οποία θα παρέχουν αφ' ενός μεν την ουσιαστική γενική μόρφωση και αφ' ετέρου την τεχνική επαγγελματική γνώση με μέριμνα για την επαγγελματική επάρκεια στο συγκεκριμένο κλάδο επαγγέλματος. Δεν εξειδικεύεται πλήρως ο νέος στα επαγγελματικά λύκεια. Παίρνει βασικές επαγγελματικές γνώσεις. Το απολυτήριο του είναι ισότιμο μ' αυτό του ενιαίου λυκείου, το οποίο με το παρόν νομοσχέδιο ονομάζεται και γενικό λύκειο. Τέλος, ο νέος και η νέα θα έχουν τη δυνατότητα να εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ή να προσληφθούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει επίσης τη λειτουργία των επαγγελματικών σχολών, οι οποίες προσφέρουν τη συγκεκριμένη εξειδίκευση και πρακτική εξάσκηση σε τομείς και ειδικότητες που έχουν ζήτηση στην αγορά εργασίας. Δηλαδή μ' αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται το μέλλον των παιδιών στην αγορά εργασίας, τα οποία έχουν ιδιαίτερες δεξιότητες σε τεχνικά επαγγέλματα και δεν θέλουν να ακολουθήσουν οπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι υποχρεωτικό να ακολουθούν όλα τα νέα παιδιά την ανώτερη βαθμίδα εκπαίδευσης, αλλά να έχουν πάρει και αποκτήσει επαρκή γενική μόρφωση, έχοντας προαχθεί από την πρώτη τάξη του επαγγελματικού ή γενικού λυκείου.

Η λειτουργία αυτή συνάδει στη δημιουργία του πλαισίου οργάνωσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης σε σχέση με την επαγγελματική αποκατάσταση. Κατ' αυτόν τον τρόπο, με τη δημιουργία επαγγελματικών λυκείων, αλλά και επαγγελματικών σχολών –σημειωτέον ότι οι επαγγελματικές σχολές μπορούν να ιδρύονται και από άλλα Υπουργεία αντίστοιχα και σχετικά πλέον του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας- διευρύνεται η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Ουσιαστικά, αφουγκραζόμενη η Κυβέρνηση τις σύγχρονες ανάγκες της εποχής, την οικονομία την αγορά και τις ανάγκες της κοινωνίας, προχωρά στο άνοιγμα των νέων, που θα αποφοιτούν από τα επαγγελματικά λύκεια και τα επαγγελματικά ιδρύματα, στην αγορά εργασίας, με συγκριτικά πλεονεκτήματα τη γνώση και το επίπεδο στην κατάρτιση και την εξειδίκευση, ώστε να ασχοληθούν με επιτυχία με κάποιο συγκεκριμένο επάγγελμα. Διορθώνονται έτσι ελλειμματικές καταστάσεις -και ιδιαίτερα στην επαγγελματική εκπαίδευση- που υπήρχαν μέχρι σήμερα.

Θα υπενθυμίσω κάποια τέτοια χαρακτηριστικά: ελλείψεις στην υποδομή είτε κτηριακή είτε στα εργαστήρια, ελλείψεις στη στρατηγική, ελλείψεις δηλαδή σε μακροπρόθεσμο ή και βραχυπρόθεσμο σχεδιασμό. Και δεν φτάνουν μόνο αυτά, αλλά πρέπει να συνυπολογίσουμε ότι οι προηγούμενες βαθμίδες εκπαίδευσης δημιουργούσαν και αυτές τη δική τους ελλειμματικότητα

στην παρεχόμενη γνώση, με αποτέλεσμα να υπάρχουν περαιτέρω προβλήματα και να δυσχεραίνεται η προσαρμογή των παιδιών στις επόμενες βαθμίδες, αλλά και να επιβαρύνεται και η απόκτηση περαιτέρω γνώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκε από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ότι η νέα διακυβέρνηση δεν έχει όραμα ή ότι δεν αντιλαμβάνεται σωστά ή ότι αντιμετωπίζει επιφανειακά τις ανάγκες της εποχής. Θεωρώ ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου έχει στρατηγική και κινείται με πρόγραμμα, γιατί θα δημιουργηθούν μέσα από την επαγγελματική εκπαίδευση πολίτες με ουσιαστικά εφόδια και ουσιαστικές δυνάμεις, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καιρών. Δεν θα πειραματιστούμε, όπως αντίστοιχα έγινε κατά το παρελθόν από προηγούμενες κυβερνήσεις και ειδικά στον τομέα της παιδείας, χωρίς στόχους, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς επεξεργασία και χωρίς προτεραιότητες.

Στο παρελθόν, καλλιεργούνταν υπέρμετρες προσδοκίες στους νέους, και δίνονταν συνεχείς υποσχέσεις, υποσχέσεις χωρίς πραγματικό αντίκρισμα. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα: Σωρηδόν, αφειδώς οι νέοι εισάγονταν στα εκπαιδευτικά ιδρύματα με χαμηλούς βαθμούς και μετά, γίνονταν πολίτες χωρίς εφόδια και χωρίς «δυνάμεις» ώστε να μην μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καιρών.

Δεν νομίζω πως αμφισβητεί κανείς το ότι η υποβάθμιση και η απαξίωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης επιβάλλει τη σημερινή αναδιοργάνωση, τη σημερινή αναμόρφωση αυτού του συστήματος. Απαιτείται, λοιπόν, μία προσαρμογή στα σύγχρονα εκπαιδευτικά δεδομένα, στις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες και ανάγκες της αγοράς. Απαιτούνται λύσεις στα σοβαρά προβλήματα που υπάρχουν και στα προβλήματα των υποδομών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα διακυβέρνηση επιζητά μία σύγχρονη παιδεία, που να απαντά στις προκλήσεις των καιρών. Δεν στέκεται με απάθεια και αδράνεια. Μέριμνα της πολιτικής μας είναι οι στοχευμένες πρωτοβουλίες και μεταρρυθμίσεις σ' αυτόν τον τομέα. Καταπολεμούμε την εσωστρέφεια του συστήματος, γιατί θέλουμε τις νέες και τους νέους μας με δημιουργικότητα και με επαρκή εφόδια για τη δική τους πρόοδο και πορεία και για τους ίδιους, αλλά και για το γενικό σύνολο για το παρόν και για το μέλλον.

Φυσικά και υπερψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κόρκα-Κώνστα.

Το λόγο έχει η κ. Αποστολάκη.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα η εκπαίδευση είναι στο κέντρο της επικαιρότητας, στο κέντρο του ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης.

Δυστυχώς, η εκπαίδευση δεν κυριαρχεί στην επικαιρότητα μ' ένα ελπιδοφόρο τρόπο, μ' έναν τρόπο που ταυτίζεται με μία δημιουργική αναμονή της κοινωνίας. Δεν περιμένει κάτι θετικό η κοινωνία. Αντιθέτως, η κοινωνία βρίσκεται σε αναβρασμό.

Σήμερα, η πόλη έζησε ξανά στιγμές μαύρες και αρνητικές, με νέους ανθρώπους να πλημμυρίζουν το δρόμο και, ταυτόχρονα, με νέους ανθρώπους να δέχονται επιθέσεις με δακρυγόνα. Αυτό το κοινωνικό μέτωπο γίνεται και έγινε σήμερα ακόμα πιο οξύ, μια που σήμερα επικυρώθηκε, μετά από τις ανακινήσεις του Υπουργείου Παιδείας με τον πιο πανηγυρικό τρόπο πια, ο χωρίς διαφυγή αποκλεισμός χιλιάδων νέων ανθρώπων από μια θέση στην εκπαίδευση, από μια θέση στο επόμενο μορφωτικό πεδίο, χωρίς ταυτόχρονα να υπάρχει καμιά εναλλακτική προοπτική γι' αυτούς τους ανθρώπους και για την εισοδό τους στην αγορά εργασίας.

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το πλαίσιο, που σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό συμπυκνώνει τη φιλοσοφία της Κυβέρνησης σε σχέση με την εκπαίδευση και το ταξικό της περιεχόμενο, η Κυβέρνηση καταθέτει το νομοσχέδιο για την τεχνολογική επαγγελματική εκπαίδευση και είναι χαρακτηριστικό ότι στη συνεδρίαση της αρμόδιας Διαιτητικής Επιτροπής, όπου εκλήθη πλήθος φορέων σχετικών με την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση στη χώρα μας, δεν υπήρξε ούτε ένας φορέας από αυτούς που εκλήθησαν

που να συνομολογήσει ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι σε μία θετική κατεύθυνση για την ενίσχυση και αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης στη χώρα μας. Αντιθέτως, οι περισσότεροι ζητήσαν με ιδιαίτερη επιμονή την απόσυρσή του.

Το νομοσχέδιο αυτό φαίνεται ότι δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη του ορισμένα δεδομένα που υπάρχουν στη χώρα μας και που αφορούν τον αριθμό των αποφοίτων γυμνασίου που επιλέγουν την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση ως το επόμενο βήμα τους. Η χώρα μας έχει ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά. Ξεπερνά μόλις το 30%, όταν άλλες ευρωπαϊκές χώρες με προηγμένες οικονομίες και με συνεκτικές κοινωνίες, όπως η Γερμανία ή οι Σκανδιναβικές χώρες, έχουν ποσοστά που ξεπερνούν το 70%.

Για την Κυβέρνηση, η τεχνική εκπαίδευση μπαίνει στο στόχαστρο με την παραδοσιακή παλαιοσυντηρητική αντίληψη, θα έλεγα, που ταύτιζε την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση με τους παρακατιανούς, μ' αυτούς που δεν έπαιρναν τα γράμματα, με τους εργατοτεχνίτες που θα αποτελούσαν το φθινό εργατικό δυναμικό.

Οι καιροί όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν αλλάξει και μια κοινωνία που την επαγγελλόμαστε όλοι ως κοινωνία συνοχής και παράλληλα μία δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζει έναν τέτοιο μοχλό για την πρόοδο και την εξέλιξη μας μ' αυτήν την αντίληψη.

Αυτό δε το ποσοστό, το τόσο χαμηλό για τη χώρα μας, φέτος θα μειωθεί ακόμα πιο δραστικά, γιατί αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, οι απόφοιτοι των γυμνασίων της χώρας -και βεβαίως οι οικογένειές τους- βρίσκονται σε απόλυτη σύγχυση και άγνοια για το τι μεθοδεύεται σε σχέση με τα επαγγελματικά λύκεια και τις επαγγελματικές σχολές, σε σχέση με το περιεχόμενο των σπουδών και τις κατευθύνσεις και όλα αυτά τα οποία επιμελώς παραπέμπετε αορίστως σε υπουργικές αποφάσεις.

Οι απόφοιτοι του γυμνασίου καλούνται να επιλέξουν αν θα συνεχίσουν στο γενικό λύκειο ή στο επαγγελματικό λύκειο, χωρίς να γνωρίζουν τίποτα για το περιεχόμενο των σπουδών στο επαγγελματικό λύκειο. Στις δε περιβόητες επαγγελματικές σχολές, τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα, γιατί πέρα από αυτή την άγνοια, υπάρχει κάτι το οποίο είναι εξαιρετικά ανησυχητικό και εξαιρετικά θλιβερό. Ουσιαστικά, ταυτίζετε την επαγγελματική σχολή με την κατάρτιση, αφαιρώντας τη δυνατότητα να υπάρξει έστω και μια ώρα διδασκαλίας μαθημάτων γενικής παιδείας. Ως επακόλουθο φυσικά αυτής της επιλογής σας, της καθαρά ταξικής επιλογής, είναι το ότι αυτοί οι άνθρωποι αποκλείονται από κάθε δυνατότητα πρόσβασης στα ανώτατα εκπαιδευτικά ή τεχνολογικά ιδρύματα. Και πώς θα μπορούσε άλλωστε με τέτοιο κύκλο σπουδών που τους επιφυλάσσετε;

Όμως και στα επαγγελματικά λύκεια η υποτιθέμενη δυνατότητα πρόσβασης τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι απόλυτα εικονική, γιατί καταργώντας την ποσόστωση και χωρίς να διαφοροποιείτε στο ελάχιστο τις προϋποθέσεις ανάμεσα στους αποφοίτους αυτών των λυκείων και στους αποφοίτους των γενικών λυκείων, είναι προφανές ότι αυτά τα παιδιά στην ουσία στερούνται κάθε δυνατότητας να συνεχίσουν το δρόμο τους και τη ζωή τους σ' ένα Τ.Ε.Ι. ή σ' ένα Α.Ε.Ι. της χώρας.

Τα πλήγματα στον κορμό της δημόσιας τεχνικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι καιρία. Η δε παράδοσή τους στα ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα είναι προφανής, καθώς δια παράδειγμα -και είναι ένα ενδεικτικό παράδειγμα- σε δεκάδες σημερινά τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια που λειτουργούν σε απογευματινό κύκλο, απαγορεύεται να λειτουργήσουν επαγγελματικά λύκεια για δύο ολόκληρα χρόνια και μόνο πριονά επαγγελματικά λύκεια επιτρέπονται.

Έτσι, στα μεγάλα κτηριακά συγκροτήματα της Αθήνας, του Πειραιά, της Θεσσαλονίκης και των άλλων μεγάλων πόλεων, όπου λειτουργούν σε τρεις βάρδιες τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια δεν πρόκειται να υπάρχουν απογευματινά επαγγελματικά λύκεια και πιθανότατα δεν πρόκειται να υπάρχουν και νυχτερινές επαγγελματικές σχολές.

Βεβαίως, δεν είναι μόνο τα ιδιωτικά συμφέροντα που «τρίβουν τα χέρια τους», διότι ένας μεγάλος αριθμός μαθητών ήδη στρέφεται προς αυτά, όπου τα πράγματα είναι δεδομένα, αλλά

και οι κύκλοι των σπουδών έχουν ανακωινωθεί σε πολυτελή και ελκυστικά φυλλάδια και άρα οι άνθρωποι αυτοί θα κατευθυνθούν σ' αυτά, πληρώνοντας, βεβαίως, διδάκτρα. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Είναι ταυτόχρονα και το ότι υπάρχει ένας μεγάλος πλούτος εργαστηριακού εξοπλισμού για τον οποίο δαπανήθηκαν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και για τον οποίο δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη. Αντιθέτως, είναι βέβαιο ότι θα απαξιωθεί, μια και ουσιαστικά θα παραμείνει αχρησιμοποίητος σε αιθουσες και εργαστήρια που θα μετατραπούν σε αποθήκες μετά τις προβλέψεις του νομοσχεδίου που εισηγήσετε.

Φυσικά, καμία μέριμνα και πρόνοια δεν υπάρχει για εκατοντάδες εκπαιδευτικούς που χαρακτηρίζονται υπεράριθμοι, δεν έχουν πλέον ωράριο και αντικείμενο εργασίας και για τους οποίους δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη.

Με δύο λόγια -γιατί ο χρόνος πιέζει, κυρίες Υπουργέ- το νομοσχέδιό σας είναι ένα νομοσχέδιο που συμβάλλει ουσιαστικά στην περαιτέρω απαξίωση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, που κλείνει το μάτι σε ιδιώτες που περιμένουν να κάνουν χρυσές δουλειές από τώρα και που γυρίζει τη χώρα -στην οποία τα τελευταία χρόνια είχε γίνει μια μεγάλη επένδυση στο χώρο της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης- και πάλι στο παρελθόν. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που το Π.Α.Σ.Ο.Κ., όταν επανέλθει στην κυβέρνηση, είναι βέβαιο ότι θα καταργήσει διατάξεις του, που γυρίζουν τη χώρα μας στο παρελθόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Αποστολάκη. Είναι σημαντικό το ότι όλοι και όλες, απ' ό,τι φαίνεται, είστε συνεπείς στο χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Καραγκούνης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με το συζητούμενο νομοσχέδιο για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, επιχειρεί να ανανεώσει και να προσαρμόσει ένα πολύτιμο εκπαιδευτικό θεσμό στις ανάγκες της εποχής μας.

Με την έννοια αυτή, εντάσσεται στην ευρύτερη στρατηγική του να οικοδομήσει μια εκπαίδευση που να κείται εντός της πραγματικότητας. Εκφράζει την επιλογή μας να πολεμήσουμε το συντηρητισμό και τον εφησυχασμό, γιατί εκπαίδευση που δεν αλλάζει, εκπαίδευση που εφησυχάζει είναι εκπαίδευση νεκρή. Μας δίδεται η ευκαιρία -έστω και κάτω από τις συνθήκες τεχνητής έντασης- να υπογραμμίσουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε τις τομές που θα αναβαθμίσουν την παιδεία, αντιπαρτιθέμενοι με τους οπαδούς του «όχι» σε όλα και της διατήρησης της στασιμότητας, που βολεύει όχι μόνο την παιδεία, αλλά και την πολιτική και την κοινωνία γενικότερα.

Σε σχέση με την επαγγελματική εκπαίδευση, όλοι μας -νομίζω- γνωρίζουμε ότι η χώρα μας, η Ελλάδα, για μια ακόμη φορά αποτελεί «παραφωνία» στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Πράγματι, στην πατρίδα μας η επαγγελματική εκπαίδευση γίνεται αντιληπτή ως ο παρίας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αντίθετα, στην υπόλοιπη Ευρώπη, στην επαγγελματική εκπαίδευση, αναγνωρίζεται ευλόγως η σημασία που της ανήκει, σε μια εποχή που έχει πάψει να αποτελεί εποχή υψηλής τεχνολογίας και έχει γίνει εποχή τεχνολογικής καθημερινότητας.

Θέλουμε, δεν θέλουμε, ζούμε και θα ζούμε σε μια εποχή τεχνικών απαιτήσεων. Οφείλουμε, λοιπόν, να έχουμε στη διάθεσή μας μια γενιά τεχνικών και επαγγελματιών, με υψηλή κατάρτιση και ικανότητα και διαρκή προσαρμογή στις εξελίξεις των τεχνικών και επαγγελματικών απαιτήσεων που διαρκώς αναμορφώνονται και αλλάζουν. Να αποκτήσει η πατρίδα μας μια γενιά καταρτισμένων ήδη από τα μαθητικά τους χρόνια και προσαρμοστικών στο ζητούμενο στη σύγχρονη κοινωνία καταμερισμό της εργασίας των τεχνικών.

Επισημαίνω -θα τα πω περιληπτικά- πρώτον, την πρόνοια που πρέπει να υπάρχει, ώστε η επαγγελματική εκπαίδευση να μην είναι αποκομμένη από το καθήκον της γενικής παιδείας -έχει επισημανθεί και από άλλους συναδέλφους- που θα τη βοηθήσει αúριο στη διαβίωση προσαρμογή και επιμόρφωσή του, χωρίς την οποία θα τίθεται διαρκώς εν αμφιβολία η επαγγελματική καταξίωση.

Δεύτερον, από το νομοσχέδιο επισημαίνω την πρόνοια η επαγγελματική εκπαίδευση να έχει την ισοτιμία που της αξίζει σε σχέση τόσο με το γενικό λύκειο όσο και από τη σκοπιά της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δηλαδή, να μην είναι εκπαιδευση δεύτερης κατηγορίας.

Επίσης οριοθετούνται -ομοίως επιτυχημένα- και τα συναφή και παράπλευρα θέματα των ιδιωτικών επαγγελματικών λυκείων, ώστε να εξασφαλίζεται η αναγκαία για την εγγύηση της ποιότητας τους κρατική εποπτεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει από κοινού, με ανοιχτό μάτι, καλή πρόθεση και κοινό νου, να αντιμετωπίσουμε εμείς, οι πολιτικοί, τα θέματα της παιδείας.

Δυστυχώς, όμως, δεν μπορώ παρά να διαπιστώσω για μια ακόμη φορά ότι κυριαρχεί ο μικροκομματισμός και η συντηρητική άρνηση σε κάθε τι καινούργιο. Ζούμε -αναίτιως νομίζω- σε συνθήκες ενός γενικευμένου παροξυσμού στο χώρο της εκπαίδευσης, όπου η συντηρητική αντίδραση και η εμμονή στο ξεπερασμένο βαπτίζεται «φοιτητικός αγώνας» και «κίνημα με την κοινωνία», η οποία -πιστεύω- θλιμμένη και απορημένη παρακολουθεί τα γεγονότα και απαιτεί από εμάς δράσεις.

Πορείες, διαδηλώσεις, συμπλοκές. Και όλα αυτά γιατί; Ούτε καν για «ένα αδειανό ποικάμισο», που έλεγε και ο ποιητής. Αγώνες για τη θεσμοθέτηση του χωαδελφισμού, αγώνες για την ημιμάθεια των εξετάσεων χωρίς προαπαιτούμενα μαθήματα. Να μπορεί, δηλαδή, ο φοιτητής να περνάει τη Χειρουργική χωρίς να έχει περάσει την Ανατομία ή να μπορεί να έχει ο κ. Λοβέρδος ένα φοιτητή για είκοσι χρόνια.

Όμως, νομίζω ότι δεν φταίνε τα παιδιά. Φταίμε εμείς, που αντί να διδάξουμε τη συναίνεση και το μέτρο, εξωθούμε τα παιδιά σε πράγματα που θα έπρεπε εδώ, από κοινού, με αρραγές μέτωπο να έχουμε ήδη από μακρού χρόνου ομόφωνα επιλύσει. Γιατί η απλή λογική, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν έχει πολιτικό και κομματικό χρώμα.

Μας δίδεται πλέον μια ευκαιρία να κάνουμε μια καινούργια αρχή στα θέματα της παιδείας, μια αρχή που όλοι χρειαζόμαστε και, προπαντός, χρειάζεται ο τόπος. Μια αρχή συνεννόησης, χωρίς θωπιές στον παραλογισμό των κάθε λογής κατεστημένων.

Γιατί; Η μικροκομματική διαφωνία στα θέματα της παιδείας είναι, κατά τη γνωστή έκφραση, κάτι χειρότερο από έγκλημα. Είναι λάθος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Το λόγο έχει ο κ. Βασιλείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ταχύτητα με την οποία γίνονται στην εποχή μας οι αλλαγές στην επιστήμη, στη βιομηχανία, στην οικονομία έχουν άμεση επίπτωση και στην κοινωνία μας, όπως είναι φυσικό. Το νέο τοπίο που διαμορφώνεται τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς, δημιουργεί παραμέτρους που πρέπει να λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν, για να μην απομονωθούμε. Παράλληλα, όμως, δημιουργεί αναγκαίους που επιβάλλουν να ακολουθεί η κοινωνία μας αυτές τις εξελίξεις, αναγκαίοι που ξεκινούν από την κατάλληλη οργάνωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, που θα στηρίζει την αυριανή αγορά εργασίας και την οικονομία της χώρας μας παράλληλα. Οι κανόνες της αγοράς μεταβάλλονται και επιβάλλουν στους αρμοδίους να είναι σε εγρήγορση και να ενημερώνουν το εκπαιδευτικό σύστημα και την οικονομία για τα νέα δεδομένα. Έτσι επιτυγχάνεται, όχι μόνο η ανταγωνιστικότητα, αλλά ουσιαστικά και η ποιοτική αναβάθμιση, ανάλογα με τις συνθήκες της αγοράς εργασίας.

Ιδιαίτερο κεφάλαιο στον τομέα αυτό αποτελεί η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, η οποία έχει έναν τεράστιο κοινωνικό ρόλο και συμβάλλει στην αναβάθμιση της οικονομίας και της αγοράς εργασίας. Αλλά όταν η ίδια η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση δεν αναβαθμίζεται, πώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναβαθμιστεί η αγορά εργασίας; Σας ερωτώ: Πώς να γίνει ανταγωνιστική; Πώς να επανδρωθεί μ' ένα κατάλληλο

και ειδικευμένο προσωπικό και πώς τελικά να επιτελέσει το κοινωνικό της έργο;

Είναι, δυστυχώς, αλήθεια ότι ο θεσμός των ΤΕΕ δεν είχε βρει την ανάλογη και δέουσα στήριξη, οργάνωση και αναβάθμιση. Και το λέω πολύ κομψά, γιατί εδώ ακούγονται χαρακτηρισμοί για «περιθωριακή εκπαίδευση» και αφορούν τις επαγγελματικές σχολές. Τότε, πώς θα χαρακτηρίσουμε τα ΤΕΕ που εσείς θεσμοθετήσατε το 1986 και τα αποτελέσματά τους είναι γνωστά με συνέπεια να τελεματώσουν και να πάρουν την κατιούσα, παρά τις απαιτήσεις των καιρών μας για την αναγκαιότητα και τη σπουδαιότητα της τεχνικής και επαγγελματικής κατάρτισης και ειδικεύσεως;

Προτιμούσαμε όλοι τα παιδιά μας να πηγαίνουν στο γενικό λύκειο, αδιαφορώντας για την επίδοσή τους, ελπίζοντας ότι θα βρεθεί ο πολιτικός που θα τακτοποιήσει και θα βολέψει επαγγελματικά το παιδί μας, μετατρέποντας στην ουσία τα πολιτικά γραφεία σε γραφεία ευρέσεως εργασίας. Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια. Τα γνωρίζουμε και εμείς, τα γνωρίζει και ο ελληνικός λαός. Οι αδυναμίες του συστήματος είναι πολλές. Όλοι τις γνώριζαν, αλλά κανείς δεν τόλμησε να επέμβει, κανείς δεν ήθελε βελτίωση. Αδράνεια και απαξίωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Το παρόν σχέδιο νόμου καλείται να οργανώσει και να αναβαθμίσει την ξεχασμένη επαγγελματική εκπαίδευση και να σχεδιάσει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα είναι χρήσιμο εργαλείο για την κοινωνία μας, που τόσο έχει ανάγκη. Δημιουργείται, λοιπόν, ο θεσμός των επαγγελματικών λυκείων, των ΕΠΑ.Λ., που θα παρέχει γενική μόρφωση, αλλά και επαγγελματική εκπαίδευση, γνώσεις και επάρκεια για ορισμένα σύγχρονα επαγγέλματα τα οποία ανθούν και έχουν ζήτηση στην αγορά εργασίας.

Με το παρόν σχέδιο νόμου κατοχυρώνεται και επιτυγχάνεται: Πρώτον, η ομαλή και δημιουργική κοινωνική ένταξη, δεύτερον, η διεκδίκηση πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, τρίτον, η απόκτηση πτυχίου αντίστοιχης ειδικότητας και τέταρτον, η δια βίου κατάρτιση και συνεχής ενημέρωση, ενώ παράλληλα θεσμοθετούνται οι επαγγελματικές σχολές, οι ΕΠΑ.Σ., που θα παρέχουν αυξημένες γνώσεις γενικής παιδείας, καθ' όλη τη διάρκεια της φεύγουν από την Α' λυκείου με γνώσεις γενικού λυκείου και βέβαια θα τους δίδεται και η δυνατότητα, σε όσους επιθυμούν, να συνεχίσουν στα Ι.Ε.Κ..

Το νομοσχέδιο επανακαθορίζει τη δομή και διάρθρωση της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, με σκοπό να την ξαναφέρει στο σωστό δρόμο. Αυτή είναι η αλήθεια. Θέλουμε τα σχολεία αυτά να παρέχουν στους μαθητές τις απαιτούμενες γνώσεις και τα εφόδια για τη συνέχιση των σπουδών τους. Και αυτό επιτυγχάνεται με το παρόν νομοσχέδιο-πλαίσιο, πάνω στο οποίο, όπως ανέφερα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, μπορεί να χτίσουμε το μέλλον της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Δημιουργούνται ημερήσια και εσπερινά ΕΠΑ.Λ., όπως όλοι γνωρίζουμε, για να καλύψουν τις κοινωνικές ιδιαιτερότητες των εργαζόμενων μαθητών. Η διάρκεια φοίτησης είναι τριετής και τετραετής αντίστοιχα. Προσφέρεται τόσο γενική παιδεία όσο όμως και τεχνική και επαγγελματική γνώση, η οποία εμπλουτίζεται με εργαστηριακές ασκήσεις και πρακτική εφαρμογή.

Θεσπίζεται για πρώτη φορά ο μειωμένος αριθμός των μαθητών ανά τάξη ή τομέα, με σκοπό την ουσιαστική και καθολική συμμετοχή των μαθητών. Οι μαθητές των ΕΠΑΛ απολαμβάνουν, όπως είναι εύλογο, όλων των κοινωνικών και κρατικών παροχών, όπως και αυτοί των γενικών λυκείων. Το νομοσχέδιο, προς αποφυγή παρεξηγήσεως, είναι σαφές: Τα ΕΠΑΛ είναι ισότιμα με τα τεχνικά λύκεια. Οι απόφοιτοι, δηλαδή, των ΕΠΑΛ, έχουν δικαίωμα, αν το επιθυμούν, να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με συμμετοχή στις πανελλήνιες εξετάσεις.

Με το νομοσχέδιο δίνεται η δυνατότητα ίδρυσης και ιδιωτικών ΕΠΑΛ, με σκοπό την ενιαία ρύθμιση σε όλο το φάσμα της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Με το τρίτο κεφάλαιο ρυθμίζονται ζητήματα οργάνωσης και λειτουργίας των επαγγελματικών σχολών. Η επιτυχής ολοκλή-

ρωση της σχολής οδηγεί στη λήψη αδειάς ασκήσεως επαγγέλματος και, όπως προαναφέρα, στη δυνατότητα συνέχισης των σπουδαστών στα Ι.Ε.Κ..

Το σχέδιο νόμου καλύπτει, εν ολίγοις, με επί μέρους διατάξεις και άλλα εκπαιδευτικά ζητήματα, με σκοπό την οργάνωση άρτιας και ουσιαστικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία θα παρέχει γνώση και εφόδια απαραίτητα στους νέους για την ομαλή ένταξή τους στον κοινωνικό στίβο.

Θέλω να τονίσω ότι και αυτό το σχέδιο νόμου αποτελεί απόσταγμα κοινωνικού διαλόγου, παρά τα λεγόμενα σ' αυτή την Αίθουσα, με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπου ακούστηκαν όλες οι απόψεις. Προσπάθεια του Υπουργείου, αλλά και της Κυβέρνησης είναι η παγίωση ενός σύγχρονου ανταγωνιστικού και ουσιαστικού εκπαιδευτικού συστήματος που θα προσφέρει ουσιαστική γνώση και θα εφοδιάζει με όλα τα απαραίτητα προσόντα τα μελλοντικά στελέχη της αγοράς εργασίας σε ένα σκληρό και διεθνοποιημένο πλέον status.

Η κοινωνία μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει, όσο ποτέ άλλοτε, ανάγκη την οργανωμένη επαγγελματική εκπαίδευση και χρέος όλων μας είναι να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες απαιτήσεις. Εκπαιδευτικό σύστημα και αγορά εργασίας είναι δύο παράλληλοι δρόμοι. Ο ένας προάγει τον άλλο. Ενώ, αν ο ένας χωλαίνει, χωλαίνει και ο άλλος. Αυτό πρέπει κάποιος να το αντιληφθούν και να ξεφύγουν πια από τα μικροπολιτικά, μικροκομματικά και συντεχνιακά συμφέροντα, γιατί αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν καμία θέση στην παιδεία. Αντίθετα, όλα αυτά είναι ο εχθρός της παιδείας.

Το σχέδιο νόμου οργανώνει και επαναοριοθετεί ένα βασικό πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας της αραχιασμένης επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το θολό τοπίο του παρελθόντος ξεκαθαρίζει και παρέχει τη δυνατότητα στους νέους μας να αναπτύξουν το ταλέντο τους, ενώ συνάμα αποτελεί ένα ισχυρό ράπισμα στην ανεργία, εμπλουτίζοντας με ισχυρά εφόδια ένα βασικό κοινωνικό ιστό.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι η σπουδαιότητα και η κοινωνική προσφορά του νομοσχεδίου είναι αναμφισβήτητη. Συγχαρητήρια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε το συνάδελφο κ. Βασιλείου.

Η κ. Μανωλιά έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΑ ΜΑΝΩΛΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς, διαπιστώνει κανείς ολοένα και περισσότερο ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα στα χέρια της Νέας Δημοκρατίας μετατρέπεται σε μηχανισμό αναπαραγωγής κοινωνικών διακρίσεων. Είναι, άραγε, τυχαία η μείωση των δαπανών για την παιδεία που απαξιώνει το δημόσιο χαρακτήρα της και σηματοδοτεί την επιλογή του ιδιωτικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης; Είναι τυχαίο ότι από τα πρώτα μέτρα της Κυβέρνησης ήταν οι παρεμβάσεις της στο εκπαιδευτικό σύστημα με προσανατολισμό την επιβολή ταξικών φραγμών προς την ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση, την ένταση του ανταγωνισμού, την αύξηση της παραπαιδείας και την ενίσχυση της ιδιωτικής εκπαίδευσης; Είναι τυχαία τα μέτρα που σχεδιάζει η Κυβέρνηση για προσαρμογή της ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης στη λογική και τις στενές ανάγκες της αγοράς; Είναι τυχαίος ο ασφυκτικός κομματικός έλεγχος που επιβάλλεται στο διοικητικό μηχανισμό της εκπαίδευσης; Όλα αυτά τα αρνητικά χαρακτηριστικά διαποτίζουν και διαπερνούν και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Η Νέα Δημοκρατία, αντί να προχωρήσει βήματα μπροστά, αντί να κινηθεί προς την κατεύθυνση αναβάθμισης της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, γυρίζει πίσω στις αρχές και στις δομές που είχε η ίδια καθιερώσει πριν το 1980 ως κυβέρνηση. Γυρίζουμε, δηλαδή, στην ουσία περίπου τριάντα χρόνια πίσω, αλλάζουν απλά τα ονόματα. Τότε είχαμε Τ.Ε.Λ. και Τ.Ε.Σ., τώρα έχουμε ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑΣ. Αυτή είναι η μεγάλη καινοτομία σας;

Κύριε Υπουργέ, θα περίμενε κανείς να πάρετε την τεχνικοεπαγγελματική από εκεί που τη βρήκατε -σημειωτέον δεν κάνατε ούτε μια μελέτη για το πού χωλαίνει το προηγούμενο σύστη-

μα- και να την οδηγήσετε κάποια βήματα μπροστά.

Θα περίμενε κανείς να αναβαθμίσετε τις υποδομές, να στηρίξετε την εισαγωγή της σύγχρονης τεχνολογίας στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, να προωθήσετε σύγχρονες διδακτικές μεθόδους, να δραστηριοποιηθείτε προς την κατεύθυνση ουσιαστικής επιμόρφωσης του προσωπικού, να αναβαθμίσετε την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση καθορίζοντας με σαφήνεια τα επαγγελματικά δικαιώματα και τις προοπτικές των αποφοίτων αυτών στη σύγχρονη αγορά εργασίας.

Εσείς, όμως, επιλέγετε την αντίθετη κατεύθυνση. Επιβάλετε στα παιδιά να οδηγηθούν σε πρόωρες επαγγελματικές επιλογές και βάζετε ταξικούς φραγμούς προς τις ανώτερες και ανώτατες σχολές. Δυσχεραίνετε, εάν δεν αποκλείετε ουσιαστικά, την οριζόντια μετακίνηση των μαθητών στους διάφορους τύπους σχολείων.

Υποβαθμίζετε και απαξιώνετε τα τεχνικοεπαγγελματικά σχολεία σε σχέση με το γενικό λύκειο, αφού δημιουργείτε άνισες αφετηρίες και άνισες συνθήκες ανταγωνισμού για την παραπέρα πορεία των μαθητών προς τις ανώτερες και ανώτατες σχολές. Ιδιαίτερα οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Σ. αποκλείονται τελείως από τη δυνατότητα πρόσβασης στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι..

Στην πραγματικότητα το σύστημα που καθιερώνετε στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση δεν υπηρετεί παρά την απαραίτητη κατάρτιση ενός εργατικού δυναμικού, αναγκάζοντας λογικές της αγοράς, με την ελαστική απασχόληση, την ασφάλιστη εργασία και τις αποδοχές ενός φθηνού εργατικού δυναμικού. Κοντά σε όλα αυτά προκαλεί δικαιολογημένη απορία το γεγονός ότι απαλείφετε από τη σχετική ορολογία την έννοια της τεχνολογίας και τα λύκεια χαρακτηρίζονται πλέον μόνο ως επαγγελματικά.

Αλήθεια οι τεχνικές γνώσεις δεν αποτελούν, κατά τη γνώμη σας, βασικό στοιχείο του επαγγελματικού προσανατολισμού, σε μία περίοδο μάλιστα που η τεχνολογία προσδιορίζει καθοριστικά τις εξελίξεις της εποχής μας; Γιατί επιλέξατε μόνο το χαρακτηρισμό ως επαγγελματικών αυτών των σχολείων; Θα θέλαμε πραγματικά να ακούσουμε το σχετικό σκεπτικό σας.

Πρόβλημα, όμως, σοβαρό δημιουργείται και από την επιλογή του χρόνου ψήφισης του νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο ψηφίζεται τρεις μήνες πριν από την έναρξη της νέας σχολικής περιόδου. Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά καλούνται να επιλέξουν έναν τύπο σχολείου για τον οποίο έχουν πλήρη άγνοια, γεγονός που δημιουργεί ιδιαίτερα προβλήματα στα ίδια τα παιδιά και τις οικογένειές τους, καθώς καλούνται να πάρουν αποφάσεις ιδιαίτερα σοβαρές για το μέλλον τους, χωρίς προηγούμενη υπεύθυνη πληροφόρηση. Η σύγχυση επιτείνεται και από το γεγονός ότι κρίσιμα ζητήματα, η ουσία του θέματος, το πώς και το τι, τα μαθήματα, οι ειδικότητες, τα επαγγελματικά δικαιώματα, οι προοπτικές κ.λπ., παραπέμπονται σε υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα.

Κύριε Υπουργέ, υποτίθεται ότι νομοθετείτε για το μέλλον. Και όμως δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε ότι δυστυχώς νομοθετείτε με το βλέμμα στραμμένο προς το παρελθόν. Με τις πολιτικές αυτές επιλογές σας, πώς αλήθεια να μην έρχεται ως φυσικό επακόλουθο η δικαιολογημένη αντίδραση της κοινωνίας και ειδικότερα της εκπαιδευτικής κοινότητας σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος, της οποίας γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες;

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να αποσυρθεί, γιατί οι ελλείψεις του είναι πολλές, γιατί χρειάζεται αναμόρφωση. Αλλιώς, με την προχειρότητα και την αποσπασματικότητα που το διακρίνουν, θα δημιουργήσει σωρεία προβλημάτων και αυτό είναι απευκαίωτο για τον ευαίσθητο χώρο της εκπαίδευσης. Και είναι ευθύνη σας, ευθύνη της Κυβέρνησης, να το αποφύγετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλιά.

Το λόγο έχει ο κ. Φούσας, ο οποίος πιστεύω ότι θα είναι στα όρια του χρόνου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Και λιγότερο, κύριε Πρόεδρε. Ότι

θέλει ο κύριος Πρόεδρος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ό,τι θέλει ο Κανονισμός, κύριε Φούσα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Έχω την τιμή να μιλήσω για ένα πολύ σοβαρό θέμα, όπως όλοι οι συνάδελφοι, το οποίο έχει σχέση με την παιδεία, την παιδεία που πολλές φορές σωστά ειπώθηκε ότι είναι η βάση του πολιτισμού μας, είναι το μέλλον της πατρίδας μας, είναι το μέλλον των παιδιών μας.

Η Κυβέρνηση προεκλογικά είχε υποσχεθεί, ότι θα αναμορφώσει την παιδεία, όπως θα αναμορφώσει και τον πολιτισμό, διότι η χώρα μας πρέπει να στηρίζεται βασικά στην παιδεία και τον πολιτισμό. Μετά τις εκλογές, συνεπής προς αυτές τις δεσμεύσεις της, συνεπής προς αυτές τις εξαγγελίες, η Κυβέρνηση, όσον αφορά την παιδεία, κατευθύνεται προς τρεις τομείς με τρεις μεθόδους.

Πρώτο και κύριο, όσον αφορά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, για τα μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά πανεπιστήμια, εμείς από χρόνια λέγαμε ότι η παιδεία μας έχει ανάγκη και τέτοιων πανεπιστημίων, δηλαδή, μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών.

Εσείς, οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ιδίως στην Αναθεώρηση, ήσασταν διαπρύσιοι κήρυκες εναντίον αυτών των πανεπιστημίων. Αυτή ήταν η άποψή σας. Σας λέω ότι ήταν σεβαστή αλλά όχι αποδεκτή η άποψή σας. Τώρα αλλάξατε άποψη και αυτό είναι θετικό και είστε και εσείς, με κάποιες προϋποθέσεις, υπέρ αυτών των πανεπιστημίων.

Εμείς, λοιπόν, θα προχωρήσουμε και είναι ανάγκη να προχωρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Είναι ανάγκη, δηλαδή, και στη χώρα μας να έχουμε, όπως οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης, μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά πανεπιστήμια.

Επειδή πολύ μεγάλος λόγος γίνεται για το θέμα αυτό, θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συνεκτιμήσετε τη μεγάλη προσφορά των μεγάλων ευεργετών –των οποίων η πλειοψηφία είναι από την Ήπειρο- που ίδρυσαν τέτοια πανεπιστήμια, διότι το επέτρεπαν οι συνθήκες τότε. Σκεφτείτε, λοιπόν, το έργο των Ζωσιμάδων, το έργο των Αρσάκηδων, των Ριζάρηδων και τόσων άλλων. Άρα, λοιπόν, η πρώτη μας κατεύθυνση είναι τα ιδιωτικά, ή μάλλον τα μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά πανεπιστήμια.

Η δεύτερη κατεύθυνσή μας είναι το νομοσχέδιο ή το προσχέδιο, που έχει καταρτίσει το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, σχετικά με την αναμόρφωση της παιδείας μας γενικότερα. Είναι γνωστές οι αντιδράσεις και οι δικές σας και ορισμένων πανεπιστημιακών και ορισμένων φοιτητών, οι οποίες δεν ξέρω εάν ξεπερνούν το 10% ή όχι του συνόλου των φοιτητών. Πάντως είναι γνωστές οι αντιδράσεις αυτές, όπως επίσης είναι και σεβαστές.

Η Κυβέρνηση, όμως, πρέπει να προχωρήσει στο έργο της. Πρέπει να υλοποιήσει την εντολή του λαού και εντολή του λαού είναι να προχωρήσει σε μεταρρύθμιση την παιδεία μας. Γιατί όλοι συμφωνούμε, πως δεν μπορεί να πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Επομένως και στη δεύτερη κατεύθυνση, αφού ακολουθηθεί η όλη διαδικασία του διαλόγου, όσοι θέλουν και είναι καλοπροαίρετοι, θα καταθέσουν τις απόψεις και θα καταλήξουμε σε μία λύση, που είναι απαραίτητη για την παιδεία μας.

Η τρίτη κατεύθυνση στο θέμα της παιδείας ασφαλώς είναι το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο αφορά την οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης. Σας άκουσα με πολλή προσοχή, άκουσα την κριτική σας, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην οποία είστε απόλυτοι. Άκουσα με προσοχή, ιδίως την κυρία εισηγήτρια, αλλά και όλους τους αγορητές, να λέτε πως πρέπει να γίνει αυτό, πρέπει να γίνει εκείνο ή ο,τιδήποτε άλλο και πως αυτό το νομοσχέδιο τάχα είναι πρόχειρο και αναχρονιστικό.

Θα σας ρωτήσω, για μια ακόμη φορά, όπως σας ρώτησα τόσες φορές και εγώ και άλλοι συνάδελφοί μου. Εσείς, τόσα χρόνια γιατί δεν κάνατε ό,τι έπρεπε και στο χώρο της επαγγελματικής εκπαίδευσης; Γιατί, μέχρι τώρα, δεν κάνατε αυτά που τώρα λέτε και τώρα που αυτή η Κυβέρνηση, συνεπής με όσα είχε πει προεκλογικά, τα εφαρμόζει, έρχεστε μ' αυτήν την ακατάσχετη ρητορική σας εναντίον αυτού του νομοσχεδίου; Είναι, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που είναι ασφαλώς χρήσιμο και απα-

ραίτητο για την εκπαίδευση και ιδίως την επαγγελματική.

Η εισηγήτριά μας, η κ. Κουντουρά, ασφαλώς ανέπτυξε με πληρότητα το νομοσχέδιο αυτό, όπως και οι άλλοι αγορητές. Θα ήθελα, όμως, και εγώ να συμπληρώσω τα εξής. Ασφαλώς πρόκειται για ένα νομοσχέδιο ιδιαίτερα σοβαρό για την παιδεία και τη χώρα μας. Εξάλλου η επαγγελματική εκπαίδευση έχει να παίξει ένα σπουδαίο ρόλο στο θέμα της παιδείας και κυρίως στο θέμα της ανάπτυξης της χώρας μας, όπως και στο θέμα του ανταγωνισμού. Επαναλαμβάνω, έχει να παίξει έναν πολύ σπουδαίο ρόλο.

Εξάλλου, για να ενισχύσουμε τις παραγωγικές μας μονάδες, είναι ανάγκη να έχουμε ιδιαίτερα εκπαιδευμένο τεχνικό προσωπικό. Και αυτή η εκπαίδευση που πρέπει να είναι σε επίπεδο μέσης εκπαίδευσης πρέπει να έχει τις απαραίτητες προϋποθέσεις τις οποίες έχει ασφαλώς αυτό το νομοσχέδιο. Είναι γνωστό ότι χρειάζεται πλέον εξειδικευμένη εργασία. Δεν μπορούμε να πάμε όπως είμαστε μέχρι σήμερα. Αυτό το νομοσχέδιο επιχειρεί, ώστε να έχουμε μια εξειδικευμένη εργασία.

Βεβαίως τα προβλήματα μέχρι σήμερα ήταν πολλά στην τεχνική εκπαίδευση και στην επαγγελματική εκπαίδευση, τα οποία έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Δεν μπορούσε να πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Εσείς όμως με τη συζήτηση, την οποία κάνατε εδώ δεν ασχολείστε με το νομοσχέδιο αυτό. Δεν μας κάνατε συγκεκριμένες προτάσεις. Μετατρέπετε τη συζήτηση σε μια γενικευμένη συζήτηση επερώτησης. Άκουσα σήμερα πολλούς αγορητές, να αναφέρουν τα πάντα. Και καλά να μιλούσαμε για το θέμα της παιδείας γενικότερα θα έλεγα ότι έχει κάποια σχέση. Ομιλείτε για τα πάντα και δεν βλέπετε ότι σας κρίνει ο λαός. Δεν βλέπετε ότι δεν είστε αξιόπιστα με αυτή την πολιτική και αυτήν την τακτική που εφαρμόζετε. Θέλετε, επιπλέον, να κατακρίνετε μια πρωτοβουλία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας που ασφαλώς είναι θετική και είναι ουσιαστική και είναι προς το καλό της παιδείας των νέων παιδιών και της πατρίδας μας.

Με αυτό το νομοσχέδιο πέραν όλων των άλλων δείχνει το Υπουργείο Παιδείας ότι είναι και ιδιαίτερα ευαίσθητο. Θέλω να συγχαρώ το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, διότι δείχνει μια ευαισθησία στο θέμα των πολυτέκνων μουσικών που τελείωσαν ωδεία όχι πανεπιστημιακή εκπαίδευση –κάποτε μια γενναία ρύθμιση- και παιδιά άνδρες και γυναίκες σε όλη τη χώρα που έχουν αυτές τις προϋποθέσεις θα διορίζονται πλέον στο δημόσιο με τις προϋποθέσεις του νόμου, που ισχύει μέχρι σήμερα αλλά επιπλέον που είναι πολύτεκνοι νέοι άνθρωποι που δεν ξέρω πόσοι είναι σε όλη τη χώρα, αλλά είναι ιδιαίτερα θετικό και το χαϊρετίζω από κάθε πλευρά. Χαίρομαι, που ο κύριος Υφυπουργός θετικά δείχνει με το νεύμα του ότι έτσι είναι και ήταν ένα πάγιο αίτημα αυτών των ανθρώπων εδώ και χρόνια και επιτέλους υλοποιείται.

Η κριτική σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι ειλικρινής. Η κριτική σας δεν είναι ουσιαστική. Η κριτική σας γίνεται μόνο και μόνο για αντιπολιτευτικούς λόγους και αυτό ζημιώνει την παιδεία, ζημιώνει και εσάς αλλά βεβαίως κάνει κακό και στη χώρα μας. Εμείς ασφαλώς αυτό το νομοσχέδιο θα το ψηφίσουμε γιατί πιστεύουμε ότι είναι θετικό. Και ασφαλώς θα κάνουμε τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στην παιδεία και ασφαλώς θα προχωρήσουμε και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Με όλα αυτά έχω τη γνώμη και πιστεύω ακράδαντα, ότι ωφελούμε τους νέους και την πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Φούσα.

Ο κ. Σγουριδής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, οφείλω να πω ότι έχω μια εκτίμηση στο πρόσωπό σας όχι γιατί είχαμε κοινό δάσκαλο τον Αλέξη Μαγκρίδη στα αγγλικά αλλά γιατί έχετε ένα πολιτικό πολιτισμό. Και αυτή μου η εκτίμηση έχει ανεβεί περισσότερο από την κοινοβουλευτική στάση την οποία τηρείτε σε οποιοδήποτε νομοσχέδιο εδώ στη Βουλή που αντιθέτως με άλλους Υπουργούς και Υφυπουργούς ακούτε με υπομονή όλους τους συναδέλφους. Όμως το νομοθετικό σας πόνημα δεν θα τύχει της ψήφου μου για το λόγο ότι έχει πάρα πολλά

κενά. Θα ασκήσω την κριτική μου και θα εξηγήσω γιατί καταψηφίζω το νομοσχέδιο για τους εξής πέντε λόγους:

Πρώτον, καταψηφίζω το νομοσχέδιο γιατί με την αλλαγή της ονοματολογίας δεν λύνεις προβλήματα. Αυτή τη συνταγή την ακολουθήσατε σε όργανα και επιτροπές του Υπουργείου Υγείας, του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης, του Υπουργείου Ναυτιλίας, του Υπουργείου Οικονομίας, χωρίς όμως να υπάρχει θετικό αποτέλεσμα. Τώρα, ονοματίζετε τα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια σε επαγγελματικά λύκεια και την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση σε επαγγελματικές σχολές. Λύνεται όμως το πρόβλημα της επαγγελματικής εκπαίδευσης; Θεωρώ πως όχι.

Δεύτερον, καταψηφίζω το νομοσχέδιο γιατί παραπλανήσατε τον ελληνικό λαό ότι θα δώσετε το 5% του προϋπολογισμού στην παιδεία. Εσείς όχι μόνον δεν δώσατε το 5% αλλά το μειώσατε κιόλας. Από το 3,65% που σας το παραδώσαμε παρ' όλο που αυξήθηκε ο προϋπολογισμός, κατέβηκε το ποσοστό στο 3,52%. Εσείς υποσχεθήκατε 5%. Όμως, επειδή ακριβώς δεν δίνετε τα χρήματα αυτά υπάρχουν προβλήματα στα πανεπιστήμια και γι' αυτό ο κόσμος έχει βγει έξω στους δρόμους. Υπάρχει γενικότερο πρόβλημα στην παιδεία και σε υποδομές και σε έμπυχο υλικό. Γι' αυτόν το λόγο, δεν μπορούσαν να ενισχυθούν τα επαγγελματικά εκπαιδευτήρια με εργαστήρια, με αίθουσες πρακτικής εξάσκησης με μηχανήματα. Έτσι οι επαγγελματικές σχολές δεν μπόρεσαν να προχωρήσουν. Και επειδή αυτό δεν μπορούσατε να το θεραπεύσετε γιατί δεν έχετε τα χρήματα να το κάνετε γιατί δεν κρατήσατε την υπόσχεσή σας φέρνετε ένα νομοσχέδιο ψευδεπίγραφο. Ένα νομοσχέδιο την ημέρα δεν κάνει το γιατρό πέρα!

Τρίτον, καταψηφίζω το νομοσχέδιο γιατί αντί να συνδέσετε πραγματικά την επαγγελματική εκπαίδευση με την αγορά εργασίας ώστε να δίνετε εφόδια στους νέους να τους δίνετε επαγγελματική εξειδίκευση για να στελεχώσουν τις επιχειρήσεις όταν αποφοιτήσουν και να μείνουν ικανοποιημένοι στο επίπεδο αυτό, εσείς τους κλείνετε πονηρά το ματάκι λέγοντας ότι καθιστάτε τα ΕΠΑ.Λ. ισότιμα με τα γενικά λύκεια άρα, λοιπόν, στο πανεπιστήμιο μπορείτε να μπειτε και εσείς. Και εδώ είναι η στρέβλωση της ελληνικής κοινωνίας, μια στρέβλωση για την οποία ευθύνεται όμως και η ελληνική κοινωνία. Γιατί δεν υπάρχει οικογένεια που δεν θέλει να σπουδάσει το παιδί της στο πανεπιστήμιο, με αποτέλεσμα να βλέπουμε αυτές τις χιλιάδες των μαθητών να μεταναστεύουν ως φοιτητές στα ξένα πανεπιστήμια. Έτσι και εμείς φορτώσαμε όλα τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με τμήματα που δίνουν πτυχία άνευ αντικρίματος. Δεν είναι κακό να δίνεις πτυχία σε κάποιους. Αρκεί όμως να υπάρξει και η άποψη και να γίνει παιδεία και μόρφωση πάνω σ' αυτό και καλλιέργεια, ώστε το πτυχίο δεν είναι πρόκριμα επαγγελματικής αποκατάστασης στο αντικείμενο που αποφοίτησες αλλά μπορεί να σου ανοίγει τους ορίζοντες για να κάνεις κάτι άλλο.

Τέταρτον, καταψηφίζω το νομοσχέδιο γιατί δίνετε το δικαίωμα να ιδρύονται επαγγελματικές σχολές και από άλλα Υπουργεία έξω και πέρα από την επιτήρηση του Υπουργείου Παιδείας. Εγώ είχα εκφράσει τη διαφωνία μου στο νομοσχέδιο για τις ανώτατες σχολές ναυτικής εκπαίδευσης όταν ξεκαθάρισα ότι θα πρέπει και αυτές να υπαχθούν στο Υπουργείο Παιδείας. Μόνον τότε θα αποκτήσουμε πανεπιστημιακού επιπέδου σχολές σ' αυτήν την κατεύθυνση όπως επίσης και στην τουριστική εκπαίδευση η οποία θα πρέπει να περάσει και αυτή στο Υπουργείο Παιδείας για να έχουμε ανώτατα τμήματα τουριστικά στα πανεπιστήμιά μας. Δυστυχώς, έτσι στρεβλώνουμε το σύστημα της εκπαίδευσης. Είχα βάλει τότε και έναν κανόνα. Σας είχα πει πως ό,τι είναι ένστολο μπορεί να πηγαίνει εκτός του Υπουργείου Παιδείας. Αυτό που μπαίνει μέσα στην παραγωγική διαδικασία θα πρέπει να υπάρχει στο Υπουργείο Παιδείας από απόψεως μόρφωσης. Έτσι πράγματι θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε επαγγελματικές σχολές και ναυτικές, επαγγελματικές σχολές και τουριστικές οι οποίες θα ήταν δευτεροβάθμια εκπαίδευση που θα μπορούσαν να δώσουν το υλικό για τμήματα είτε τουριστικά είτε αν θέλετε ναυτικής κατεύθυνσης στα πανεπιστήμιά μας.

Πέμπτον, καταψηφίζω το νομοσχέδιο γιατί στην αιτιολογική

σας έκθεση ονομάζετε αυτό το πράγμα «μεταρρύθμιση». Πρέπει να ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι η πολυχρησιμοποίηση του όρου «μεταρρύθμιση» οδηγεί στο να χάνει το νόημά της. Όταν εύκολα βαφτίζεις το στιδήποτε «μεταρρύθμιση», κατά βάση χάνει το νόημά της η λέξη «μεταρρύθμιση». Ε λοιπόν, αυτό που κάνετε δεν είναι μεταρρύθμιση. Θα μπορούσε να ήταν μεταρρύθμιση αν δημιουργούσατε το ανταγωνιστικό σχολείο. Θα μπορούσε να ήταν μεταρρύθμιση εάν θα μπορούσαμε να αξιολογήσουμε τις σχολικές μονάδες, να αξιολογήσουμε τους καθηγητές, λαμβανομένων υπόψη φυσικά των παραμέτρων που έχουν να κάνουν με τη χωρική θέση των σχολείων.

Σήμερα το δημόσιο σχολείο, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι άχρηστο για τους έχοντες και κακό για τους μη έχοντες. Αν δεν δημιουργήσουμε το δημόσιο ανταγωνιστικό σχολείο, το οποίο θα έχει και την αξιολόγηση μέσα του, δεν πρόκειται η ελληνική πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση να προχωρήσουν.

Ε, λοιπόν, κύριε Φούσα, πάνω σ' αυτού του τύπου μεταρρύθμιση ελάτε να μετρηθούμε στα «μαρμαρένια αλώνια» του διαλόγου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σαν αυτές που κάνετε εσείς;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Γι' αυτό, λοιπόν, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό. Δεν είναι μεταρρύθμιση αυτό που κάνετε. Ελάτε στα «μαρμαρένια αλώνια» του διαλόγου να μετρηθούμε και να βάλουμε τις απόψεις μας, εάν όμως πάμε σ' αυτή την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Σγουρίδη, πάμε τώρα στα μαρμαρένια αλώνια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να πάτε.

Το λόγο έχει η κ. Γκερέκου.

Με συγχωρείτε, προηγείται ο κ. Κολοζώφ. Κύριε Κολοζώφ, να επιτρέψουμε στην κ. Γκερέκου να μιλήσει, επειδή προετοιμάστηκε;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Παρακαλώ, ας προηγηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κολοζώφ.

Ορίστε, κυρία Γκερέκου, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το σχέδιο νόμου χάνεται μια ακόμη ευκαιρία για ουσιαστική αναβάθμιση της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης. Δεν αρνούμαι ότι υπήρχαν ελλείψεις, δεν αρνούμαι ότι υπήρχαν προβλήματα, δεν αρνούμαι ότι οφειλούμε να αναβαθμίσουμε την τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση. Στα αλήθεια, όμως, πιστεύετε ότι μ' αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αυτό το κατορθώνετε; Φυσικά και δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Γιατί για να προχωρήσει κανείς σ' αλλαγές, και συγκεκριμένα σ' αλλαγές στη δομή της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης, οφείλει πρώτα απ' όλα να εξασφαλίσει κάποιες πολύ συγκεκριμένες αναγκαίες προϋποθέσεις.

Η τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση πάνω απ' όλα σήμερα χρειάζεται γενναία και συγκεκριμένη, σταθερή χρηματοδότηση, καλύτερες κτηριακές υποδομές, καλύτερα εργαστήρια, εκσυγχρονισμό αναλυτικών προγραμμάτων, αναβάθμιση της ποιότητας της διδακτικής ύλης και των τεχνολογικών βιβλιοθηκών, συνεχή επιμόρφωση των καθηγητών.

Τίποτε απ' όλα αυτά δεν συμβαίνει εδώ. Αντίθετα, το μόνο που κατορθώνετε, μ' αυτό το σχέδιο νόμου, είναι να επιδεινώνετε ακόμη περισσότερο την κινητικότητα των σπουδαστών στα πανεπιστήμια αλλά και στην αγορά εργασίας, κάτι που επικαλείστε ως πρόσχημα, θα έλεγα. Πράγματι, η Κυβέρνηση, υπό το πρόσχημα της σύνδεσης της παιδείας με τις ανάγκες της αγοράς προτείνει αλλαγές οι οποίες δεν έχουν κανένα τελικό νόημα, κανένα τελικό στόχο και τελικά καμία πραγματική ουσία. Εκτός κι αν φυσικά η Κυβέρνηση επιθυμεί μεν να συνδέσει την παιδεία με την αγορά, αλλά συγκεκριμένα με την αγορά της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αν αυτός ήταν ο στόχος σας, σίγουρα το έχετε καταφέρει.

Θα ήθελα να σταθώ μόνο σε κάποια σημεία, στα οποία νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να σταθούμε. Το πρώτο είναι ότι αντί να ξεκαθαρίσετε το πεδίο της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης

σης και εντέλει να το συμμαζέψετε, αν θέλετε, εσείς κάνετε τα αδύνατα δυνατά για να επιτύχετε τη σύγχυση και την πολυδιάσπαση. Αντί για τον ενιαίο φορέα της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης, προτείνετε δύο νέους; επαγγελματικά λύκεια και επαγγελματικές σχολές. Και αν τους προσθέσει κανείς στο γενικό λύκειο, τότε προκύπτει ένα σύνολο τριών πλέον διαφορετικών φορέων για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Είναι απολύτως σαφές ότι με τον τρόπο αυτό το μόνο που επιτυγχάνετε είναι να δημιουργήσετε πλήρη σύγχυση, για να αφήσουμε βέβαια εκτός συζήτησης το ποια σχολή θα κατατάσσεται τελικά στα ΕΠΑ.Λ. και ποια στις ΕΠΑ.Σ. και βάσει ποιων κριτηρίων.

Για να σας δώσω και ένα παράδειγμα: Έχετε σκοπό να εντάξετε στις ΕΠΑ.Σ., δηλαδή, στο κατ' εξοχήν τεχνικό τμήμα, τους βοηθούς βρεφονηπιοκόμους, μια εξαιρετικά ευαίσθητη ειδικότητα, με γνωστικό πεδίο που βρίσκεται πολύ πιο πέρα από την έννοια της τεχνικής εκπαίδευσης. Γενική και Εξελικτική Ψυχολογία, Μουσικοκινητική Αγωγή, Λογοτεχνία Προσχολικής Ηλικίας είναι μερικά από τα μαθήματα που σήμερα γίνονται στα Τ.Ε.Ε.. Εσείς όμως φαίνεται ότι τα βρίσκετε εντελώς περιττά. Απ' αυτό και μόνο καταλαβαίνει κανείς το μέγεθος της σύγχυσης.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι με τη δομή που μας παρουσιάζετε σήμερα ουσιαστικά αναγορεύετε τα ιδιωτικά μεταλυκειακά εκπαιδευτήρια σε επίσημο, απαραίτητο σταθμό του οποιουδήποτε επιθυμεί να πάρει τελικά στα χέρια του τον τίτλο των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Το τελικό δίπλωμα των αποφοίτων των επαγγελματικών λυκείων δεν αντιστοιχεί στο ευρωπαϊκό πτυχίο επιπέδου 3 και αυτό διότι απαιτείται συν ένας χρόνος μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Μην προσπαθείτε, λοιπόν, να παραπλανήσετε τους πολίτες. Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για να καλυφθεί το κενό αυτό στο σχέδιο νόμου, το οποίο μας παρουσιάζετε. Οπότε, ποια λύση απομένει στους μαθητές των ΕΠΑ.Λ; Η ιδιωτική μεταλυκειακή εκπαίδευση.

Κι ενώ η στάση σας προς την ιδιωτική εκπαίδευση εμφανίζεται να είναι σκανδαλωδώς προνομιακή, θα έλεγε κανείς ότι δεν διστάζετε από το άλλο μέρος να αφήσετε ανέργους χιλιάδες εκπαιδευτικούς τεχνικών ειδικοτήτων, οι οποίοι θα χάσουν τη δουλειά τους από τις καταργήσεις και τις συγχωνεύσεις στο χώρο της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το σχέδιο νόμου μιλάει για τυχόν πλεονάζοντες εκπαιδευτικούς των Τ.Ε.Ε. οι οποίοι, μ' έναν πρόχειρο υπολογισμό, ανέρχονται σ' έναν αριθμό των τριεπίμισι χιλιάδων. Μιλάμε για τεράστιο αριθμό ανθρώπων, οι οποίοι από τη μία μέρα στην άλλη θα βρεθούν είτε χωρίς δουλειά είτε σ' ένα καθεστώς πλήρους εργασιακής ανασφάλειας.

Όσο για τους μη πλεονάζοντες, το σχέδιο νόμου λέει ότι θα καταλάβουν τις αντίστοιχες θέσεις στα ΕΠΑ.Λ και στις ΕΠΑ.Σ. Και αν αυτές οι θέσεις δεν αντιστοιχούν πλήρως, με ποια κριτήρια θα γίνουν αυτές οι μεταθέσεις; Πώς θα αξιολογηθεί ποιος πρέπει να πάει πού και γιατί;

Για μια ακόμη φορά, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, λυπάμαι που θα το πω, αλλά νομοθετείτε στα τυφλά, χωρίς σχέδιο, χωρίς στόχους, χωρίς ειλικρινή διάλογο, αλλά –θα πρόσθετα- και με κοινωνική αναληψία. Και αυτό γιατί ενώ εδώ ρυθμίζετε το θέμα για τους ωδειακούς καθηγητές μουσικών σχολείων που ανήκουν στην κατηγορία των πολυτέκνων, –και καλά κάνετε- δηλαδή τους μονιμοποιείτε, εντούτοις δώδεκα άτομα με σοβαρά προβλήματα υγείας –σκληρυνση κατά πλάκας, μεσογειακή αναμία κ.λπ.- που θα έπρεπε λογικά να εμπόταν στην ίδια ευνοϊκή ρύθμιση, αγνοούνται, τελικά, παντελώς. Κύριε Φούσα, τι έχετε να πείτε γι' αυτό; Ήδη, κύριε Υπουργέ, έχει γίνει κατάθεση τροπολογίας από τρεις συναδέλφους. Δεν την έχετε δεχθεί και θα σας παρακαλούσα, έστω και τώρα –ακόμη υπάρχει χρόνος- να τη δεχθείτε. Είναι μικρός ο αριθμός βέβαια, αλλά τι να κάνουμε; Αυτοί οι άνθρωποι έχουν αυτή την ανάγκη.

Και όλα αυτά βέβαια χωρίς τελικά να μας έχετε αποσαφηνίσει πώς σκοπεύετε να αναβαθμίσετε κάτι πολύ σημαντικό: Τη μουσική παιδεία στα σχολεία, δεδομένου ότι υπάρχει ένας συνεχώς αυξανόμενος αριθμός σπουδαστών από τα πανεπιστήμιά μας και κάθε χρόνο βλέπουμε έναν αριθμό συνεχώς να

αυξάνεται και να προστίθεται σ' αυτόν τον ήδη μεγάλο αριθμό των Α.Ε.Ι.. Το Μουσικό Τμήμα του Ιονίου Πανεπιστημίου μπορεί να σας το επιβεβαιώσει. Το γεγονός δε ότι για μια ακόμη φορά νομοθετείτε χωρίς ειλικρινή διάλογο, όπως είπα και προηγουμένως, και –ας μην κρυβόμαστε- χωρίς συναίνεση –κάτι που είναι πολύ σημαντικό- αποδεικνύει ότι έχετε τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη αποκλειστικά και μόνο στη δική σας επιλογή που δεν χρειάζεστε τελικά τη γνώμη κανενός άλλου. Δεν πρέπει –δυστυχώς θα το πω- να έχετε αυτή την έπαρση της κατοχής του αλάθτητου. Αυτού του είδους η έπαρση είναι πολύ επικίνδυνη και οι πολίτες δεν την συγχωρούν!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Γκερέκου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτησή μας γίνεται σε μια σημαντική μέρα, όπου τη χώρα μας τιμούν με την παρουσία τους οι Υπουργοί Παιδείας του Ο.Ο.Σ.Α.. Στη χώρα μας μαζεύεται ό,τι καλύτερο υπάρχει στις χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. όσον αφορά την παιδεία: Δάσκαλοι, παιδαγωγοί, οι οποίοι ήρθαν να δώσουν κατευθυντήριες γραμμές για το πώς θα πρέπει συνολικά να αναπτυχθεί η παιδεία.

Και όμως η παρουσία τους εδώ προκαλεί αντιδράσεις. Η παρουσία τους εδώ δεν εμπνέει όπως θα έπρεπε να εμπνεύσει την εκπαιδευτική κοινότητα της χώρας μας, τους φοιτητές, τους καθηγητές ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Τους οικοδόμους!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: ... δεν εμπνέει τους εργαζόμενους ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Τους οικοδόμους!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Γιατί, κύριε συνάδελφε; Οι οικοδόμοι δεν έχουν παιδιά, δεν πηγαίνουν στο σχολείο, δεν ενδιαφέρονται για την παιδεία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λυκουρέντζο, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτή είναι η νοστοροπία που έχετε για τους εργαζόμενους;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Θα σας απαντήσω μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μη διακόπτετε, κύριε Λυκουρέντζο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτή είναι η νοστοροπία που έχετε για τους εργαζόμενους; Ότι δεν πρέπει να ενδιαφέρονται για την παιδεία στη χώρα μας; Γι' αυτό έρχεται ένα τέτοιο νομοσχέδιο σήμερα για να προετοιμάσει ανθρώπους που να μην πληρώνονται όπως πρέπει να πληρώνονται και να μην έχουν τη δυνατότητα ούτε να σκεφθούν ούτε να κρίνουν αυτήν την κοινωνία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αφήστε την υποκρισία τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λυκουρέντζο, σας παρακαλώ πολύ. Δεν πρέπει να προσβάλλετε τον κ. Κολοζώφ. Γιατί λέτε ότι υποκρίνεται;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Μα, για τους οικοδόμους μιλάμε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Λυκουρέντζο!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Όταν έναν εργαζόμενο είτε είναι οικοδόμος είτε είναι οδοκαθαριστής εσείς τον βάζετε σ' αυτήν τη θέση τότε πρέπει να περιμένουμε από την παράταξή σας –αν σκέπτεται έτσι- ότι θα κάνει προτάσεις για την ανάπτυξη των νέων, για τη δημιουργία μιας καλύτερης κοινωνίας; Αποκαλυπτικό ακριβώς αυτό που έγινε σ' αυτήν την Αίθουσα αυτήν τη στιγμή.

Αντί να εμπνεύσει αυτή η σύνοδος το λαό μας, προκαλεί επιφυλάξεις, προκαλεί καχυποψία. Γιατί; Γιατί απλούστατα δεν μπορεί πια να κρυφτεί ο προσανατολισμός τέτοιες συνέδοι, προσανατολισμός που υπάρχει και για την παιδεία, δηλαδή, να μπουτ τα πάντα στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Η παιδεία να υποταχθεί στις ανάγκες του κεφαλαίου. Και αυτό δεν αρέσει. Αυτός είναι και ο λόγος που οι συνεδριάσεις αυτές γίνονται σε περιοχές τέτοιες που να μη μπορεί να φθάσει ο κόσμος, να έλθει σε επαφή μαζί τους, να μιλήσει να τους πει ποιες είναι οι

επιφυλάξεις του, ποιες είναι οι προσδοκίες του. Στήνονται οδοφράγματα τρία χιλιόμετρα μακριά και υποτίθεται ότι αυτοί είναι οι δάσκαλοι και οι παιδαγωγοί που φοβούνται την επαφή τους με το λαό. Αυτή είναι η υποκρισία και τα περί δημοκρατίας!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και το σημερινό νομοσχέδιο σχετικό με τη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση ακολουθεί αυτούς τους προσανατολισμούς που έχει και η Ευρωπαϊκή Ένωση, που σαν βασική αρχή έχει την προώθηση αναδιορθώσεων που διευκολύνουν την ελεύθερη διακίνηση του κεφαλαίου και δημιουργούν συνθήκες για τη στήριξη του και την αύξηση των κερδών. Σημαντικός τομέας αυτού του προσανατολισμού είναι η παιδεία, ιδιαίτερα η εκπαίδευση.

Οι αναδιορθώσεις στον τομέα της εκπαίδευσης επιδιώκουν την ευέλικτη προσαρμογή στις ευκαιριακές ανάγκες του κεφαλαίου μέσα από εναλλασσόμενες ταχύρρυθμες μορφές κατάρτισης. Από καιρό γίνεται μία προσπάθεια από την άρχουσα τάξη της χώρας μας να προσανατολισθούν μαζικά οι νέοι από τα πιο φτωχά στρώματα προς την υποδεέστερη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση. Κεντρική ιδέα αυτού του εγχειρήματος είναι ο διαχωρισμός του σχολείου σ' ένα διπλό δίκτυο. Το ένα σκέλος με τη γενική εκπαίδευση και το άλλο με την τεχνικοεπαγγελματική, παρά το γεγονός ότι όλες οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν για υλοποίηση αυτής της ιδέας απέτυχαν. Είναι γνωστό πως κάθε φορά που προτείνει μία μεταρρύθμιση ο νέος υπουργός, αναγνωρίζει την αποτυχία της προηγούμενης μεταρρύθμισης. Οι κυβερνήσεις επιμένουν σ' αυτήν τη μεταρρύθμιση, δηλαδή το χωρισμό σε γενική και τεχνικοεπαγγελματική κατεύθυνση, παρά τις επανειλημμένες αποτυχίες που έχουν με τα διάφορα συστήματα που προσαποθούν να εφαρμόσουν όμως με βάση αυτήν την κατεύθυνση.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε ο διαχωρισμός γίνεται με το γενικό λύκειο από τη μία και τα επαγγελματικά λύκεια και σχολές, ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ., από την άλλη. Με τα ΕΠΑ.Λ. καταφέραμε να δώσουμε στους μαθητές λίγο από όλα. Λίγη γενική εκπαίδευση με αποτέλεσμα μία, τελείως, ανεπαρκή μάθηση τόσο στη γενική όσο και στην τεχνική εκπαίδευση. Ουσιαστικά αποτελούν τον προθάλαμο για τα Ι.Ε.Κ. είτε ιδιωτικά είναι αυτά είτε κρατικά.

Οι ΕΠΑ.Σ. είναι υποδεέστερες των ΕΠΑ.Λ.. Έχουν περιεχόμενο κατάρτισης χωρίς γενική μόρφωση και επαγγελματική επάρκεια. Το νομοσχέδιο ισχυρίζεται ότι ο τίτλος των ΕΠΑ.Λ. είναι επιπέδου τρία. Στην πραγματικότητα για την απόκτηση του τίτλου επιπέδου τρία, σύμφωνα με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης 36/2005 απαιτείται ένας ακόμη χρόνος σπουδών στα Ι.Ε.Κ. για την απόκτηση αυτού του επιπέδου τρία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η επιλογή ενός επαγγέλματος από ένα νέο αποτελεί μία πολύ σημαντική στιγμή για το μέλλον του, που ίσως σφραγίζει για πάντα τη ζωή του. Για μία τόσο σημαντική επιλογή χρειάζεται ο νέος να έχει μία σφαιρική γενική μόρφωση, η προσωπικότητά του να έχει κατά το μεγαλύτερο μέρος διαμορφωθεί, γενικότερα θα πρέπει να έχει κατακτήσει την απαιτούμενη ωριμότητα. Με τα σημερινά δεδομένα απαιτούμε από τους νέους σε μία άγουρη ηλικία να επιλέξουν το δρόμο που θα ακολουθήσουν στη ζωή, χωρίς ακόμη να έχουν ωριμάσει και χωρίς να έχουν κατακτήσει μία σφαιρική γενική μόρφωση. Έτσι τα κριτήρια που κυριαρχούν γι' αυτές τις επιλογές είναι κοινωνικά και οικονομικά. Τα παιδιά των φτωχών στρωμάτων κάτω από την ασφυκτική οικονομική ανέχεια της οικογένειας επιλέγουν τον πιο σύντομο δρόμο για να βγουν στην παραγωγή, επιλέγοντας μία τεχνική σχολή ανεξάρτητα από το ταλέντο, την ευφυΐα που διαθέτουν με μόνο κριτήριο την οικονομική βοήθεια στην οικογένεια.

Αυτό το γεγονός αξιοποιεί το κεφάλαιο και με τους πολιτικούς εκπροσώπους του προωθεί τέτοιες δομές στην εκπαίδευση που το παραγόμενο προϊόν να είναι έτοιμο, να είναι έτοιμο να ικανοποιήσει, ακριβώς, τις ανάγκες του κεφαλαίου. Είναι φανερό πως η εκπαίδευση στη χώρα μας έχει καθαρά ταξικό χαρακτήρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις σημερινές συνθήκες όπου οι τεχνολογικές κατακτήσεις γίνονται με πολύ μεγάλη ταχύτητα, για να μπορέσουμε να κρατήσουμε το βηματισμό, θα πρέπει

να δώσουμε στα παιδιά μας τη δυνατότητα κατάκτησης αυτής της γνώσης που παράγεται μ' αυτήν την ιλιγγιώδη ταχύτητα σε συνδυασμό με τη μέχρι σήμερα εμπειρία του ανθρώπινου γένους σε όλους τους τομείς.

Είναι αναγκαίο ένα σχολείο όπου το παιδί θα έχει μία ενιαία εκπαίδευση από τη σχολική ηλικία μέχρι το λύκειο. Το δωδεκάχρονο σχολείο θα πρέπει να είναι υποχρεωτικό για όλους και μετά το λύκειο ο τελειόφοιτος με όλα τα εφόδια που του έδωσε η δωδεκάχρονη εκπαίδευση θα κάνει την επιλογή που θέλει έχοντας μία σφαιρική εικόνα της ζωής και μεγαλύτερη αυτογνωσία των ικανοτήτων του. Μπορεί να συνεχίσει τις σπουδές του στα ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή να επιλέξει την τεχνική εκπαίδευση. Μία τέτοια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση θα παρέχει ουσιαστική ειδικότητα και πλήρη επάρκεια για την ολοκληρωμένη άσκηση επαγγέλματος. Ο απόφοιτος δεν θα έχει ανάγκη να περάσει από διαδικασίες πιστοποίησης που αμφισβητούν και απαξιώνουν το πτυχίο του.

Επομένως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αντίληψή μας σχετικά με την εκπαίδευση είναι ενιαία μόρφωση, μετά τεχνική εκπαίδευση και μετά εργασία. Όπως αντιλαμβάνεστε, για όλους τους παραπάνω λόγους είμαστε αντίθετοι επί της αρχής του νομοσχεδίου και, ακριβώς, γι' αυτόν το λόγο το καταψηφίζουμε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοζώφ.

Ο συνάδελφος κ. Άγγελος Μανωλάκης ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Εμινιδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Με το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ, η πρόθεσή σας ήταν να καταθέσετε και να δημιουργήσετε ένα πλαίσιο δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης. Αντ' αυτού δημιουργείτε ένα πλαίσιο που σας επιτρέπει να ανοίξετε μία «βιομηχανία» υπουργικών αποφάσεων. Κατά συνέπεια, μόνο διαγραμματικά μας παρουσιάζετε την προτεινόμενη επαγγελματική εκπαίδευση.

Επ' ευκαιρία, τι ακριβώς σηματοδοτεί η απόλειψη της τεχνικής από τη νέα επαγγελματική εκπαίδευση; Πρόκειται απλώς για ονοματολογία ή μήπως απεικονίζει την αποστολή στο πυρ το εξώτερο της απαραίτητης για μένα θετικής διάστασης της τεχνικής εκπαίδευσης;

Το Υπουργείο αναφέρεται στο έλλειμμα γενικής παιδείας στην τεχνική εκπαίδευση. Επίσης όμως βλέπω ένα γενικότερο έλλειμμα γενικής παιδείας, αυτό που προκύπτει από τη διδασκαλία φιλολογικών αντί ελληνικών και λογοτεχνίας και φορμαλισμού αντί λογικής και μαθηματικών κι επίσης από το έλλειμμα μουσικής και αθλητικής παιδείας, ακόμα περισσότερο από την απόλειψη των απλούστερων κοινωνικών και άλλων μη τεχνικών δεξιοτήτων στα προγράμματα.

Ξέρετε κάτι, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας; Αυτά τα βλέπω πολύ πιο έντονα στο νέο ενιαίο γενικό λύκειο –όπως θέλετε πείτε το- και αυτό επιβεβαιώνεται και με την έκθεση της ΠΙΖΑ. Τα στοιχεία αυτά όμως τα βλέπω ευγενή στη λογική σας που αποπνέει έναν ακαδημαϊσμό, έναν ακαδημαϊσμό όμως που μύρια κακά προλέγει για την εκπαίδευση αν επιμένετε σ' αυτόν.

Νομίζω ότι το σημαντικότερο πρόβλημα του νομοσχεδίου δεν είναι ο αφηρημένος χαρακτήρας του, δεν είναι οι λάθος προσεγγίσεις του, ούτε το ότι κανένας φορέας με εξαίρεση τους εκπαιδευτικούς των ιδιωτικών σχολείων δεν το ενέκρινε. Είναι το ότι είναι συντηρητικό και αντιπαιδαγωγικό στον πυρήνα της σκέψης του. Αυτός ο φόβος επιβεβαιώνεται από μία σειρά στοιχείων διότι δεν προβλέπεται ο τρόπος με τον οποίον θα αποφασίζονται οι ειδικότητες στα καινούργια σχολεία, δηλαδή δεν προβλέπεται η λογική με την οποία θα εκδίδονται οι σχετικές αποφάσεις. Θα είναι αυθαίρετες, λοιπόν, θα αγνοούν τις ανάγκες και τις απόψεις των τοπικών κοινωνιών, θα λαμβάνονται σε τοπικό ή σε περιφερειακό επίπεδο και με ποια στοιχεία;

Ακόμη στο νομοσχέδιο δεν προβλέπεται ούτε ο τρόπος, αλλά

ούτε και το είδος της σύνδεσης με την αγορά εργασίας. Η σύνδεση αυτή είναι πολύ περισσότερο από κάποια επαγγελματικά δικαιώματα. Δεν συζητώ το ότι δεν προβλέπονται δομές για την προς τα πάνω κινητικότητα των μαθητών των ΕΠΑΣ. Γι' αυτούς μόνη επιλογή στη συνέχεια είναι τα ΙΕΚ. Γιατί, κύριε Υπουργέ, τους αποκλείετε το δικαίωμα για την ανώτατη εκπαίδευση; Και αυτό παρά το γεγονός ότι εντάσσονται από το νομοσχέδιο στην επαγγελματική εκπαίδευση.

Η διά βίου εκπαίδευση και οι δυνατότητες εξέλιξης της έχουν βγει –φαίνεται– από την ατζέντα του Υπουργείου Παιδείας. Είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι λείπει μία αναπτυξιακή διάσταση στο νομοσχέδιο. Το Τ.Ε.Ε. μπορεί να είναι ένα ακριβό σχολείο, όμως ενισχύει τις τοπικές κοινωνίες ειδικά στην επαρχία με πολύτιμο επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό. Κάνει δυνατή μία παραγωγική δραστηριότητα που αλλιώς δεν θα υπήρχε και δημιουργεί θέσεις εργασίας πρώτα και κύρια για τους αποφοίτους και διατηρεί ένα εξειδικευμένο προσωπικό στον τόπο. Αυτό το κενό προέρχεται μάλλον από τη «δαμνοποίηση» των Τ.Ε.Ε. που διακτέχει το σκεπτικό σας. Η εύκολη και πλήρης απόρριψη του σχολείου αυτού για όλα τα δεινά της εκπαίδευσης σας εμποδίζει να δείτε τα θετικά του.

Φαίνεται ότι η τεχνική και η επαγγελματική εκπαίδευση δεν είναι το φόρτε σας. Δεν την αγαπάτε, κύριε Υπουργέ, και δεν την καταλαβαίνετε. Ίσως φταίει ο ακαδημαϊσμός που ανέφερα πιο πριν, ίσως ένας κοινωνικός ρατσισμός, αλλιώς γιατί δεν εκμεταλλευθήκατε την ευκαιρία αυτού του μεγαλεπήθολου νόμου-πλασίου για την επαγγελματική εκπαίδευση για μία αναβάθμιση του τμήματος του δεύτερου ΤΕΕ του Υπουργείου σε Διεύθυνση Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης; Έτσι, κύριε Υπουργέ, γίνεται αναβάθμιση, αναγνωρίζοντας τις ανάγκες.

Γιατί δεν προβλέψατε μία ενίσχυση της περιφερειακής οργάνωσης της εκπαίδευσης και ειδικά της τεχνικής; Μόνο η αύξηση των ωρών γενικής παιδείας στην επαγγελματική εκπαίδευση σας ενδιέφερε, αυτή που γίνεται με λάθος τρόπο και οδηγεί στην αδυναμία εφαρμογής της γνώσης, όπως δείχνουν οι έρευνες;

Αντίθετα, δημιουργήσατε μία δέσμη ρυθμίσεων που αφ' ενός αφήνει την ίδρυση των δημόσιων ΕΠΑ.Σ. του Υπουργείου Παιδείας για την επόμενη χρονιά, αφ' ετέρου επιτρέπετε στις ιδιωτικές σχολές, αλλά και σ' αυτές των άλλων Υπουργείων, να μετατραπούν άμεσα σε ΕΠΑ.Σ.. Αυτό σε τι στοχεύει;

Επομένως η κατεύθυνση είναι τα ιδιωτικά σχολεία, κύριε Υπουργέ; Ο κενός χρόνος, αυτός που εσείς δίνετε προς το ιδιωτικό, αλλά όχι στο δημόσιο σχολείο, μπορεί να αποδειχθεί καταστροφικός για τις δημόσιες ΕΠΑ.Σ. του Υπουργείου Παιδείας.

Αρχικά θεωρούσα ότι το γεγονός αυτό εντασσόταν στη γενικότερη εικόνα και στην προχειρότητα του σχεδιασμού του νομοσχεδίου. Ίσως όμως πρόκειται για πολιτική απόφαση. Ίσως όλη η διαφαινόμενη υποβάθμιση της τεχνικής και της τεχνολογικής εκπαίδευσης να είναι πολιτική σας επιλογή.

Αφού ο Πρωθυπουργός δεν μπόρεσε να πείσει τον κόσμο να στραφεί εξ' ολοκλήρου στην προσφιλή του υπηρεσία, τον τουρισμό, ίσως ανέθεσε στο Υπουργείο Παιδείας να καταστήσει αδύνατη τη δραστηριοποίηση σε άλλους τομείς της αγοράς λόγω έλλειψης κατάλληλου τεχνικού προσωπικού, οπότε το μικρότερο κοινωνικό πρόβλημα που προκαλείται μ' αυτό το νομοσχέδιο είναι η υπεραριθμία χιλιάδων εκπαιδευτικών που επίσης θα προκαλέσει.

Λυπάμαι, αλλά δεν βρίσκω άλλη λογική πίσω απ' αυτό το νομοσχέδιο και όχι μόνο ζητάμε την καταψήφισή του, αλλά ακόμη και τώρα, κύριε Υπουργέ, έχετε την ευκαιρία το βράδυ ή αύριο να αποσύρετε αρκετές διατάξεις, ώστε να δίνετε, πραγματικά, τη δυνατότητα στις οικογένειες και στους μαθητές να σπουδάσουν τεχνική επαγγελματική κατάρτιση.

Κλείνοντας, η συνάδελφός μου κ. Γκερέκου είπε για τους δώδεκα εκπαιδευτικούς των μουσικών σχολείων, που ενώ δείξατε ευαισθησία στους πολύτεκνους, σ' αυτούς δεν δείξατε την ανάλογη. Ήμουν ένας από τους τρεις που σας καταθέσαμε τροπολογία. Έχετε την ευκαιρία ακόμη και τώρα να το κάνετε πράξη και να δείξετε την ευαισθησία σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Εμινίδη.

Ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος έχει το λόγο και όλη την άνεση χρόνου να διατυπώσει πλέον τις αντιρρήσεις του από το Βήμα της Βουλής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο συζητείται στη Βουλή υπό το βάρος μιας πολιτικής συγκυρίας, στην οποία κυριαρχεί η μεγαλύτερη σύγχυση που επεκράτησε ποτέ και ιδιαίτερα στο χώρο της παιδείας. Οι φοιτητές είναι στο πεζοδρόμιο και αγωνίζονται, χωρίς να γνωρίζουν για ποιο στόχο. Τα κεκτημένα συμφέροντα, τα κατεστημένα συμφέροντα της ακαδημαϊκής κοινότητας γνωρίζουν γιατί αντιδρούν.

Και βρισκόμαστε μπροστά στη μεγάλη αντίφαση από τη μια μεριά να κατηγορείται η Κυβέρνηση για μέτρα τα οποία δεν νομοθετεί ούτε με το σημερινό νομοσχέδιο ούτε με το προτεινόμενο ως νόμο-πλαίσιο και για κάποια τα οποία ενδεχομένως θα προκύψουν από τη συνταγματική αναθεώρηση και τον εκτελεστικό νόμο του Συντάγματος.

Βρισκόμαστε μπροστά στο παράδοξο, παρά το γεγονός ότι, εκλεκτή, κυρία συνάδελφε, έχουμε θητεύσει στα όργανα του φοιτητικού κινήματος –κι εσείς, κύριε συνάδελφε– όταν μπορούσαμε να συζητήσουμε, να οργανώσουμε Πανσπουδαστικό συνέδριο, να παίρνουμε αποφάσεις, να υπάρχει Ε.Φ.Ε.Ε., Ε.Σ.Ε.Ε., να υπάρχει προεδρείο, να υπάρχουν κινητοποιήσεις, να υπάρχουν καταλήψεις, αλλά να υπάρχουν αιτήματα.

Σήμερα δεν άκουσα να παραπονεθείτε ούτε για την Ε.Φ.Ε.Ε. ούτε για την Ε.Σ.Ε.Ε., που δεν υπάρχουν, γιατί, βεβαίως, εδώ και δύομισι δεκαετίες η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. είναι πρώτη δύναμη! Και δεν έπρεπε η Δ.Α.Π. να εκλεγεί στο Προεδρείο της Ε.Φ.Ε.Ε.. Οποία δημοκρατική αντίληψη! Και αντί να έχουμε ένα συντεταγμένο, οργανωμένο φοιτητικό κίνημα, βρίσκονται στο πεζοδρόμιο οι φοιτητές με δήθεν ομάδες πρωτοβουλίας, με συντονιστικές επιτροπές, που αμφιβάλλω αν και σε ποιο ποσοστό τους αντιπροσωπεύουν.

Θλίβομαι, κύριε Υπουργέ, όταν ακούω να επικαλούνται οι πανεπιστημιακοί μεγάλες αξίες για την ακαδημαϊκή κοινότητα –όπως η αυτοτέλεια– ενώ στην πραγματικότητα αυτό το οποίο υπονοούν είναι η αδιαφάνεια, είναι η αυθαιρεσία, είναι η απουσία ελέγχου! Και όλα αυτά να εισάγονται με μια εντύπωση στην ελληνική κοινωνία ότι αυτή η Κυβέρνηση στρέφεται εναντίον της ακαδημαϊκής κοινότητας, εναντίον των φοιτητών, εναντίον της ελληνικής κοινωνίας!

Έλεος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Και γι' αυτό αντέδρασα προηγουμένως στον κ. Κολοζώφ. Κανένας δεν μπορεί να μονοπωλεί ούτε την αγάπη για την πατρίδα, ούτε το ενδιαφέρον για την τρίτοβάθμια εκπαίδευση, ούτε για τη νεολαία, ούτε κανείς μπορεί να παριστάνει τον προστάτη του ελληνικού λαού, των εργαζομένων, της σπουδάζουσας νεολαίας!

Δέχομαι εγώ προσωπικώς –με όποια αξία έχει η προσωπική μου άποψη στην ιερή αυτή Αίθουσα– την αγάπη, το ενδιαφέρον όλων ισοτίμως. Δεν έχει δικαίωμα κανείς να κατηγορεί αυθαίρετως αυτήν την κυβέρνηση κι εμάς. Όλοι είμαστε παιδιά του λαού. Όλων των οικογενειών τα παιδιά σπουδάζουν στα δημόσια σχολεία, στα δημόσια πανεπιστήμια.

Γιατί, λοιπόν, τάχατες εμείς στρεφόμαστε εναντίον του δημόσιου σχολείου; Διεστραμμένοι είμαστε; Από πού και ως πού αντλούν κάποιοι αυτό το δικαίωμα όχι να μας κατηγορούν, όχι να μας ελέγχουν –είναι δημοκρατικό δικαίωμα– αλλά να μας σπιλώνουν με τέτοιου είδους επιχειρήματα; Και γιατί εμείς δεν έχουμε το δικαίωμα να αναφερθούμε στο παρελθόν; Γιατί να μη σχολιάσουμε τις επιδόσεις σας.

Τρεις δεκαετίες εμπλέκομαι με τον άλφα ή βήτα τρόπο στην πολιτική από τα φοιτητικά μου χρόνια. Τι διαπίστωσα, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Δομική αντιπολίτευση, όταν δεν είσατε κυβέρνηση και όταν ήσασταν κυβέρνηση, αποδιοργάνωση. Όλοι έχουν δίκιο, όλοι έχουν θέση, όλοι συμμετέχουν στη διάλυση! Θέλετε να θυμίσουμε τη διαδρομή των Κ.Α.Τ.Ε.Ε., Τ.Ε.Ι. κ.λπ.; Θέλετε να δούμε το χάρτη της ακαδημαϊκής κοινότητας σήμερα; Δεν υπάρχουν ευθύνες; Δεν σας

ενοχλούν αυτά τα οποία όλοι μαζί διαπιστώνουμε;

Κύριε Υπουργέ, μια μεγάλη ευθύνη έχετε και μια παράλειψη έχετε σημειώσει. Δεν κάνατε απογραφή στο χώρο της παιδείας! Να μας προσκομίσετε εδώ τη «μαύρη βίβλο» της εκπαίδευσης. Να τη δούμε! Να μην υπάρχουν επιχειρήματα για λόγους εντυπωσιασμού, για λόγους κομματικής τακτικής με στόχο να υπονομευθεί η πορεία της Κυβέρνησης.

Άσυλο. Τι σημαίνει άσυλο, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η ταπεινή μου άποψη περί του ασύλου είναι ο απόλυτος σεβασμός της μεγάλης αξίας της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της προστασίας της ελευθερίας του τρόπου σκέψης και δράσεως στην ακαδημαϊκή κοινότητα, του σεβασμού της προσωπικότητας των επιστημόνων και των φοιτητών! Αυτό σήμερα απολάβει η ακαδημαϊκή κοινότητα ως άσυλο ή τη βία ή το να παρεμποδίζεται ο νόμος, η νομιμότητα να λειτουργήσει μέσα στην ακαδημαϊκή κοινότητα; Και αυτό λέγεται άσυλο;

Υπερασπίζεται κανείς αυτό το οποίο είδαμε απόψε στους τηλεοπτικούς σταθμούς, τη βία να εκδηλώνεται στους χώρους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να είναι παράλυτη η πολιτεία, παράλυτη η ακαδημαϊκή κοινότητα; Αυτοί οι κύριοι οι οποίοι κόπτονται περί πολλών και επικρίνουν τη σημερινή Κυβέρνηση πού είναι; Πού είναι, λοιπόν, οι λαλίστατοι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι για το θέμα το σημερινό;

Παρακολούθησα τα δελτία των οκτώ. Στεναχωρήθηκα, ντράπηκα και πιστεύω ότι όλοι μέσα στην ψυχή μας και μέσα στη σκέψη μας σε θλιβερά συμπεράσματα καταλήγουμε βλέποντας αυτό το θέμα. Δεν μπορεί, λοιπόν, να ανέχεται κανείς έτσι με ευκολία να καταδικάζεται η αστυνομία. Τι κάνει η αστυνομία; Τι κάνουν αυτοί οι οποίοι έχουν την εντολή να προστατέψουν τη δημόσια τάξη και τις περιουσίες των εμπόρων, του κέντρου της Αθήνας, την οικονομική λειτουργία;

Ζητάνε ορισμένοι από τον αστυνομικό των 700 ευρώ την ευθύνη την οποία οι ίδιοι δεν την αναλαμβάνουν. Ζητάνε να επικρίνουμε τον Υπουργό της Δημόσιας Τάξης με πολύ μεγάλη άνεση και ευκολία. Τι είπε ο κύριος Υπουργός; Και να οι δημοσιογράφοι και να τα κανάλια! Να καταδικασθεί ο κύριος Υπουργός! Τι είπε; Είπε αλήθειες, αλήθειες τις οποίες όλοι διαπιστώνουμε. Αλλά κάθε φορά είναι πιο εύκολο κανείς να φύγει από το βάρος των ευθυνών του και να τις μεταθέσει αλλού!

Και σε ό,τι αφορά τα περί Συνόδου του Ο.Ο.Σ.Α., βεβαίως τι αντίφαση! Άλλοι να ανταγωνίζονται για τα καλύτερα πανεπιστήμια, άλλοι για το πώς θα κατακτήσουν τη νέα γνώση, άλλοι για το πώς θα κάνουν τα παιδιά τους άξιους επιστήμονες και άρα άξιους επαγγελματίες κι εμείς δεμένοι με την οπισθοδρόμηση, εμείς δεμένοι με την ακινησία, μην πειραχθεί τίποτα!

Και ενόχλησε η παρέμβασή μου προηγουμένως, η οποία δεν θεωρώ ότι ήταν η καλύτερη δυνατή, αλλά δεν το αντέχω άλλο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Όχι όμως να λέτε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Δεν μπορεί, όταν δεν υπάρχουν φοιτητές, να επιστρατεύονται οι οικοδόμοι και όταν δέχεστε επικρίσεις, να λέτε για τους οικοδόμους αν νοιάζονται για τα παιδιά τους. Εσείς άλλωστε ήσασταν εκτός της Αίθουσας.

Επαναλαμβάνω ότι έχουμε το ίδιο δικαίωμα και το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια αγωνία για τα παιδιά μας, για τα παιδιά όλης της Ελλάδος, για τα παιδιά της εκλογικής μου περιφέρειας που εξαιτίας όλων αυτών τα παιδιά της Αρκαδίας δεν δίνουν εξετάσεις και έχουν φτωχούς γονείς. Και μου έλεγαν προχθές: «Τι θα γίνει; Δεν μπορούμε να βαστάμε τα παιδιά στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα. Πληρώνουμε!»

Ποιος αναλαμβάνει αυτήν την ευθύνη; Το πεζοδρόμιο; Η υπερβολή; Όλες αυτές οι συμπεριφορές που νομιμοποιούν τις ακραίες αντιδράσεις; Έτσι θέλετε να προχωρήσουμε; Έτσι θέλετε να χτυπηθούν οι «γνωστοί άγνωστοι»; Η υπερβολή νομιμοποιεί τις πράξεις τους! Η απουσία συνεννόησης εδώ νομιμοποιεί τις πράξεις τους! Τόσο δύσκολο είναι να συνεννοηθούμε πάνω σε γνωστές αλήθειες;

Για πείτε μου εσείς που είχατε την αγαθή τύχη να σπουδάσετε στο εξωτερικό –γιατί εγώ δεν την είχα– αλλά και οι εκπαιδευτικοί μας, οι καθηγητές, οι οποίοι ηγαίνονται και διδάσκουν στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, με ποιο καθεστώς πάνε να διδάξουν –και είναι περήφανοι που προσκαλούνται κι εμείς υπερή-

φανοι γι' αυτούς– σε ξένα πανεπιστήμια νοούνται τέτοιες συμπεριφορές; Το μούν οι κύριοι καθηγητές να διανοηθούν τέτοιες συμπεριφορές εκεί; Όχι βεβαίως, αλλά τους θέλουν εδώ πέρα ομήρους τους φοιτητές για να υπερασπίζονται τα κατεστημένα τους συμφέροντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μια μόνο λέξη για το 5% για την παιδεία.

Το πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και το προσπαθούμε. Και είναι λάθος το στοιχείο που δίνετε ότι μειώθηκαν οι δαπάνες για την παιδεία. Ανέβηκαν, ελάχιστα, δύο έως τρία εκατοστά. Αλλά τι να γίνει με εκείνα τα χρέη τα πολλά τα οποία μας αφήσατε; Ήταν 32.000.000.000 για δάνεια και τόκους από τον προϋπολογισμό του 2005 και από τον προϋπολογισμό του 2006! Θα βγάλω όλη την τετραετία να σας λέω αυτό το νούμερο! Διότι αν δεν πληρώναμε αυτά τα τεράστια ποσά, θα μπορούσε να είναι όχι 3,67%, αλλά 13,67% η χρηματοδότηση για την παιδεία!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λυκουρέντζο.

Ο κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι θέλουμε να πιστεύουμε ότι το ενδιαφέρον όλων των πολιτικών κομμάτων είναι να στρέφεται η χώρα σταθερά προς τα εμπρός, να προοδεύει, να εξελίσσεται, να κερδίζει τις μάχες στην Ευρώπη, σ' όλο τον κόσμο, μάχες ποιότητας, μάχες συναγωνισμού, μάχες ανταγωνισμού όπου χρειάζεται. Αλλά συμβαίνει κάτι πάρα πολύ παράξενο: Ότι αυτή η χώρα έχει μία μοίρα, τη μοίρα του εκκρεμούς. Όποτε κάνει ένα βήμα προόδου να έρχεται μία οπισθοδρόμηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση ήταν μία από τις διαρθρωτικές υστερήσεις της ελληνικής εκπαίδευσης. Είμαστε η χώρα που τελευταία στην Ευρώπη ξεκίνησε την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση το 1928-1932 με ένα νομοθέτημα που παρ' όλο που Υπουργός Παιδείας ήταν ο Γεώργιος Παπανδρέου, ήρθε στη Βουλή των Ελλήνων τότε και το προώθησε προσωπικά ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Εάν κανείς πάρει τα Πρακτικά εκείνης της συζήτησης στη Βουλή των Ελλήνων με τον Ελευθέριο Βενιζέλο να προσπαίζει την ανάγκη να εγκαθιδρυθεί η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση θα εκπλαγεί πώς η γλώσσα των αντιπάλων του, του Λαϊκού Κόμματος του προπάτορος της Νέας Δημοκρατίας είναι ακριβώς η ίδια. Ένα απίστευτο μίσος στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση. Και η επιχειρηματολογία είναι η ίδια: ότι η κλασική παιδεία και η ανάγκη να έχουμε ορίζοντες ευρείς, η γενική παιδεία πρέπει να προέχει. Και υπήρξε μια λυσσαλέα αντίδραση η οποία πάντα στην ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης, όπως και της ελληνικής κοινωνίας, έχει το ίδιο εκκρεμές.

Και μια και ο κ. Λυκουρέντζος ένωθε την ανάγκη να επιχειρηματολογεί για τα πανεπιστήμια μέσω του κ. Πολύδωρα, είναι εκπληκτικό –το κατέθεσα παλαιότερα και στη Βουλή των Ελλήνων– ότι όταν το 1964 ίδρυσε η Ένωση Κέντρου με τον Γεώργιο Παπανδρέου Πρωθυπουργό και Υπουργό Παιδείας και τον Λουκίη Ακρίτα το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, ήταν ακριβώς η ίδια λυσσαλέα αντίδραση όχι μόνο ότι δεν χρειάζονται νέα ανώτατα ιδρύματα διότι «υποβαθμίζουν την ανώτατη εκπαίδευση της χώρας», αλλά ότι «κάνουμε και πολλά Γυμνάσια» –τότε δεν υπήρχαν Λύκεια– και ότι «δεν χρειάζεται τέτοια επέκταση της εκπαίδευσης».

Είναι παράδοξο ότι η Νέα Δημοκρατία –που θέλω να πιστεύω ότι η ίδια θέλει να πιστεύει για τον εαυτό της ότι ανταποκρίνεται στο σύγχρονο κόσμο– έχει ακριβώς τη λογική του 1928-1932. Ό,τι λυσσαλέα αντίδραση έζησε η Αίθουσα της Βουλής με τον Ελευθέριο Βενιζέλο ζει αυτήν τη στιγμή η πιο μεγάλη και συστηματική προσπάθεια που έγινε έκτοτε από το 1998 ως το 2004 ώστε, επιτέλους, η Ελλάδα να αποκτήσει τη διαρθρωτική ισορροπία που έχουν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες.

Η ίδρυση, λοιπόν, των Τ.Ε.Ε. που η εφαρμογή τους άρχισε το

1998, είναι απόλυτη αλήθεια. Και η διαφορά μας, κύριε Καλέ, είναι ότι εμείς τα λέγαμε και τότε ως κυβέρνηση, εσείς αλλάζετε γλώσσα τώρα. Η ίδρυση των Τ.Ε.Ε. ήταν πράγματι μία κίνηση ολοκληρωμένη νομοθετικά που όμως, παρουσίασε τις ατέλειες που συνοδεύουν κάθε ιδρυτικό εγχείρημα, διότι διαδέχθηκε το καθεστώς των Τ.Ε.Α. και των Τ.Ε.Σ. που, κατά κοινή παραδοχή, παρουσίαζε ισχυρά προβλήματα. Και αυτό που συνέβη από το 1998 ως το 2004 ήταν να υπάρξει μια γιγάντια επένδυση προσπάθειας μελετημένης, συγκροτημένης, συστηματικής με επιστημονική αρωγή, με άντληση όλων των παραδειγμάτων από την Ευρώπη, που είχε προηγηθεί σε ορισμένες περιπτώσεις κατά εκατόν εβδομήντα χρόνια. Το 1840 άρχισε σε πολλές κεντροευρωπαϊκές χώρες ο διαχωρισμός γενικής παιδείας και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Αυτή η προσπάθεια έχει αποτυπωθεί με το πιο μεγάλο αυτοτελές πρόγραμμα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στο Ε.Π.Ε.Α.Κ. ύψους 188,5 δισεκατομμυρίων δραχμών τότε. Αυτή η προσπάθεια έγινε σε όλα τα επίπεδα.

Και χάρηκα διαβάζοντας τα Πρακτικά των συζητήσεων της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων ότι υπήρξαν κοινοβουλευτικοί άνδρες της Νέας Δημοκρατίας, όπως ο κ. Αναστάσιος Σπηλιόπουλος που αναγνώρισε ότι αυτό το πρόγραμμα εξαπλωνόταν σε όλες τις κατευθύνσεις: στις εργαστηριακές υποδομές, στο κτηριολογικό πρόγραμμα και στα βιβλία. Αυτό που χρειαζόταν για όποιον πιστεύει ότι είναι αναγκαίο στην Ελλάδα να υπάρξει αυτή η διαρθρωτική ισορροπία στη ανώτερη μέση εκπαίδευση, όπως λένε στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες –από τη μια μεριά το γενικό λύκειο και από την άλλη η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση– αν είχε αυτή τη σύγχρονη, την προοδευτική αντίληψη για το εκπαιδευτικό σύστημα, ήταν να σκύψει με προσοχή και να συνεχίσει να βελτιώνει αυτό που βρήκε εν εξελίξει.

Διότι για την επιχειρηματολογία που ακούστηκε από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας –αναφέρω την κ. Κουντουρά που είπε ότι υπήρξαν ειδικότητες με έναν άνθρωπο– θέλω, κύριε Καλέ, να σας πω κάτι πολύ απλό:

Το 2000 υπήρχε ένας μόνος άνθρωπος στην ειδικότητα ωρολογοποιίας. Το 2004 ήταν είκοσι δύο. Αν, λοιπόν, λειτουργούσαμε με το κριτήριο του ενός, η Ελλάδα δεν θα παρήγαγε συνεχώς ωρολογοποιούς υψηλού επιπέδου που να μπορούν να συνεχίσουν χάρις στα Τ.Ε.Ε. είτε στα Ι.Ε.Κ., είτε στα Τ.Ε.Ι., αν θέλουν.

Είναι επιχείρημα αυτό για εκπαιδευτικό και απευθύνομαι σε σας, προσωπικά, που είστε εκπαιδευτικός; Μπορεί αυτή η λογική της κ. Κουντουρά να προσδιορίζει τις αποφάσεις μιας υπεύθυνης Κυβέρνησης που αντί να λέει πώς θα αυξησει, πώς θα επενδύσει, πώς θα στηρίξει, λέει πώς θα καταργήσει;

Όλο το στοίχημα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης ήταν η επιμονή στην ανάπτυξη της στηριγμένοι στο έργο που βρήκατε, στηριγμένοι σε έναν προγραμματισμό που τον ακυρώσατε για να τον επαναλάβετε –αναφέρομαι στους διαγωνισμούς των εργαστηρίων– έτσι ώστε να καταφέρουμε να καταστήσουμε αυτό το σχολείο ελκυστικό αξιοποιώντας και όλες τις σύνοδες πλευρές των εκπαιδευτικών πολιτικών, που είναι ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός που τον έχετε μαράνει με τη σειρά του. Είναι η δημιουργία, δηλαδή, της κοινωνικής συνείδησης για την αξία των Τ.Ε.Ε. και όχι η απαξίωσή τους.

Πετύχατε, λοιπόν, για άλλη μια φορά να οδηγήσετε την ελληνική κοινωνία σ' ένα βαρύ λάθος, σε μία οπισθοδρόμηση στηριγμένοι στη λογική του 1928-1932 και αγνοώντας ότι τα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια είχαν, ακριβώς, τη χρυσή τομή μεταξύ της γενικής παιδείας και της επαγγελματικής δεξιάτητας, έτσι ώστε να μπορούν να παρέχουν και την επαγγελματική πιστοποίηση και για όποιον ήθελε τη συνέχεια στη διά βίου μάθηση σε όποιο επίπεδο, είτε στο Ι.Ε.Κ. αν συνέχιζε, είτε στα Τ.Ε.Ι. αν επιθυμούσε.

Τι κάνετε τώρα, κύριε Υπουργέ, και θα είμαι ρητός και κατηγορηματικός γιατί ξέρετε ότι ακόμα και οι αγαθότερες προθέσεις μπορεί να οδηγήσουν στην κόλαση. Δεν θέλω να αμφισβητήσω τις προσωπικές σας προθέσεις, θα αμφισβητήσω όμως τα

αποτελέσματά τους.

Κατ' ουσίαν διαλύετε, απολύτως, αυτό το χώρο με ψευδώνυμο τρόπο. Ούτε γενικά λύκεια θα είναι τα περίφημα ΕΠΑ.Λ., ούτε επαγγελματικά εκπαιδευτήρια θα είναι. Δημιουργείτε μία νεκρή ζώνη, μια ζώνη στάχτης στο εκπαιδευτικό σύστημα. Αλλά αυτές οι στάχτες είναι νεανικές ζωές. Είναι τα παιδιά που με το συνδυασμό των πολιτικών σας, με τον αποκλεισμό που δημιουργείτε φέτος θα τα αφήσετε μεταξύ δέκα χιλιάδων και κανείς δεν ξέρει μέχρι πού, απέξω από τα ανώτατα ιδρύματα. Θα φύγουν με το ίδιο απολυτήριο, θα εγγραφούν σε μια σχολή στην Αγγλία και θα γυρίσουν με ένα πανεπιστημιακό δίπλωμα εδώ που εσείς τους το έχετε στερήσει στη χώρα τους. Με ποιο ηθικό δικαίωμα στερείτε στα παιδιά του ελληνικού λαού την πρόσβαση στα ελληνικά ανώτατα ιδρύματα;

Άρα, κύριε Υπουργέ, είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσετε ότι δεν διαχειρίζεστε τις τύχες της Νέας Δημοκρατίας, αλλά τις τύχες της ελληνικής εκπαίδευσης. Ξεκινήσατε μ' ένα λάθος πρόγραμμα και το εφαρμόζετε με καταστροφικά αποτελέσματα για την ελληνική εκπαίδευση. Αν τώρα πυροπολήσατε τα πανεπιστήμια, από το χειμώνα θα βάλατε φωτιά στα Λύκεια και στα Τ.Ε.Ε. και δεν θα είναι καμία αντιπολίτευση, όπως έλεγε πριν ο κ. Λυκουρέντζος, θα είναι τα επίχειρα των δικών σας έργων που θα οδηγήσουν σε μια νέα οπισθοδρόμηση στην ελληνική εκπαίδευση.

Αυτό το νομοσχέδιο όχι απλώς δεν πρέπει και δεν μπορεί να ψηφισθεί, θα έπρεπε να αποσυρθεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Ευθυμίου.

Το λόγο έχει ο κ. Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική νεολαία είναι –δυστυχώς για κάποιους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας– πολύ περισσότερο ώριμη από όσο εκείνοι νομίζουν. Έχει και στόχους, έχει και πυξίδα. Έχει όμως και μεγάλα προβλήματα. Και αυτά τα προβλήματα, αντί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να τα αντιμετωπίσει και να τα επιλύσει, τα οξύνει περισσότερο. Και τα οξύνει περισσότερο, όταν απαξιώνει τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση προς χάριν της ιδιωτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα παρουσιάζεται από την Κυβέρνηση σαν μία ακόμα «μεταρρύθμιση», αυτή τη φορά στο χώρο της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης, σαν «μεταρρύθμιση» που φιλοδοξεί να αντιμετωπίσει και να ξεπεράσει όλα τα κακώς κείμενα που καταλογίζονται στην τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση από την Κυβέρνηση στην εισηγητική έκθεση αυτού του νομοσχεδίου.

Όστόσο, σε κανένα από τα είκοσι τρία άρθρα του νομοσχεδίου δεν απαντάται το εύλογο ερώτημα πώς μ' αυτές τις ρυθμίσεις ξεπερνώνται τα διαπιστωμένα από την Κυβέρνηση προβλήματα της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης, πώς διασφαλίζεται ο σκοπός της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης που περιγράφεται στο άρθρο 1, αλλά και γενικότερα η παροχή ολοκληρωμένων γενικών και επαγγελματικών γνώσεων εξασφαλίζοντας στους αποφοίτους της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης αποτελεσματική διέξοδο στην αγορά εργασίας.

Δεν απαντάται πώς αναβαθμίζεται η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση στη χώρα μας, ώστε να προσελκύει όχι τους πλέον αδύνατους μαθητές που παραδοσιακά τους έστελναν να μάθουν μία τέχνη –μάθε τέχνη και άσπηνε που λένε– αλλά εκείνους που επιλέγουν μια σύγχρονη τεχνική κατάρτιση, μια βιώσιμη επαγγελματική προοπτική ενταγμένη στις ανάγκες και τις ευκαιρίες της σύγχρονης οικονομίας της γνώσης που πρέπει να οικοδομήσουμε.

Αυτό το νομοσχέδιο δεν απαντά στο ποιος ειδικότητες περιοσύνουν και θα πρέπει κατά την Κυβέρνηση να περικοπούν από την τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση, ποιος είναι οι ανάγκες κατά χώρο και κατά περιοχή, ποιο πρέπει να είναι το περιεχόμενο σπουδών για να ανταποκρίνονται στις επιτακτικές ανάγκες

μιας ολοκληρωμένης περιφερειακής ανάπτυξης που είναι σήμερα το ζητούμενο, αλλά και στις προσδοκίες των νέων μας για υψηλού επιπέδου μόρφωση και επιτυχή διέξοδο στην αγορά εργασίας του τόπου τους.

Αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα, κύριε Υπουργέ, παραπέμπονται στις καλές, όπως, δυστυχώς, στις καλές παραπέμπω σαν Κυβέρνηση την εφαρμογή του ν. 3191/2003 για το εθνικό σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση, το περίφημο Ε.ΣΕΕΚΑ.. Εάν η Κυβέρνηση είχε έγκαιρα εφαρμόσει αυτό το νόμο, το ν. 3191/2003 του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα συστήματα-εργαλεία που αυτός προέβλεπε, αντί να ψάχνει για άλλα όργανα και επιτροπές, θα μπορούσε να απαντήσει σε αυτά τα ερωτήματα και δεν θα παρέπεμπε ουσιαστικά ζητήματα της οργάνωσης της εποπτείας και του περιεχομένου σπουδών της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης σε υπουργικές αποφάσεις.

Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής που ακολουθείτε είναι να καλούμαστε να εξουσιοδοτήσουμε σήμερα –εν λευκώ, ουσιαστικά- την Κυβέρνηση να μεταρρυθμίσει την τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση κατά βούληση, χωρίς να έχουμε την παραμικρή παρουσίαση του σχεδιασμού και των πραγματικών σας προθέσεων για την τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση.

Όμως, πώς να λάβουμε γνώση ενός σχεδιασμού που προφανώς δεν υπάρχει;

Με αυτά τα δεδομένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ φοβάμαι πως και αυτή η εκπαιδευτική «μεταρρύθμιση» –σε εισαγωγικά- θα αποδειχθεί ένα ακόμα «άδειο πουκάμισο», χωρίς σχεδιασμό, χωρίς την παραμικρή μελέτη και τεκμηρίωση. Πιο εύκολα θα αλλάξουν οι ταμπέλες από τα υφιστάμενα σχολεία, πιο εύκολα θα αλλάξουν τα εξώφυλλα στα εκπαιδευτικά βιβλία, παρά οτιδήποτε άλλο. Και τούτο, για να ξεκινήσει όπως-όπως αυτή η «μεταρρύθμιση» –σε εισαγωγικά- για τη νέα, όπως προβλέπεται, σχολική χρονιά.

Θέλετε απόδειξη της προχειρότητας; Πριν ακόμα έλθει το σχέδιο νόμου για συζήτηση στη Βουλή –στο παρά πέντε, αν όχι στο και πέντε- και για να μη χαθεί η περίοδος εγγραφών, η Διεύθυνση Σπουδών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Υπουργείου ζητούσε από τους διευθυντές των γυμνασίων και από τους εκπαιδευτικούς της Μεσογίας –φραντζόμοι το ίδιο θα έκανε και σε άλλους νομούς- να ενημερώνουν με κάθε πρόσφορο μέσο τους μαθητές της Γ' τάξης των γυμνασίων και τους γονείς τους για την οργάνωση και τη λειτουργία των επαγγελματικών λυκείων και των επαγγελματικών σχολών.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ο πειρατισμός με την παιδεία και το μέλλον δεκαπεντάχρονων που καλούνται να αποφασίσουν άπαξ διά παντός την πορεία τους, με εκπαιδευτικούς θεσμούς που αλλάζουν επωνυμία σαν να ήταν μια οποιαδήποτε επιχείρηση, καλά κρατεί.

Εμείς δε σήμερα, σαν Βουλευτές καλούμαστε να συζητήσουμε για προελημμένες αποφάσεις. Καλούμαστε να συζητήσουμε για ένα σχέδιο νόμου που αποψιλώνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε επίπεδο και σε ειδικότητες την επαγγελματική εκπαίδευση, που δημιουργεί στεγανά και ανισότητες και de jure και de facto μεταξύ των γενικών, των επαγγελματικών λυκείων και των επαγγελματικών σχολών, για ένα νομοσχέδιο που κλείνει, αντί να ανοίγει δρόμους, στη μάθηση.

Γιατί να μην υπάρχουν πολλαπλές δυνατότητες και ελευθερίες, λόγω χάριν, στον απόφοιτο της ΕΠΑ.Σ. να συνεχίσει την εκπαιδευτική του διαδρομή στην ΕΠΑ.Λ., με προοπτική, αν το θελήσει, την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και όχι στα Ι.Ε.Κ., στα οποία αναγκαστικά τον οδηγείτε; Γιατί δεν προβλέπονται νυκτερινές ΕΠΑ.Σ., ώστε να μπορούν να τις παρακολουθούν εργαζόμενοι μαθητές; Υπάρχουν και μια σειρά από άλλα ζητήματα.

Τέταρτον, το νομοσχέδιο δεν λύνει κανένα από τα προβλήματα της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης. Αντίθετα, προσθέτει νέα προβλήματα λόγω της προχειρότητας και της ασάφειας των περισσότερων διατάξεών του. Προσθέτει, επίσης, εκατοντάδες νέους άνεργους –εκτιμώνται πάνω από τρεις-σίμισι χιλιάδες «πλεονάζοντες ωρομίσθιους» των παλιών τεχνικών-επαγγελματικών λυκείων.

Τελικά, θέλουμε τη δημόσια τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση προαγωγή της ιδιωτικής και φτωχό συγγενή της γενικής εκπαίδευσης, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο κύριος κορμός των μαθητών συνειδητά την επιλέγει; Διότι αυτή δεν έχει να ζηλέψει ούτε σε επίπεδο ούτε σε γνώσεις ούτε σε δικαιώματα και επαγγελματική προοπτική.

Έτσι θα οικοδομήσουμε στη χώρα μας την οικονομία της γνώσης; Έτσι θα στελεχώσουμε τις επιχειρήσεις και την κοινωνία μας με κατάλληλα προετοιμασμένους επαγγελματίες και πολίτες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την τριχοτόμηση (γενικό λύκειο-τεχνικό λύκειο-τεχνική σχολή) που εισηγήσατε ως Κυβέρνηση για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, φτιάχνουμε για τους νέους μας προκρούστειους δρόμους, δρόμους χωρίς επιστροφή. Αυτή είναι η ανοικτή εκπαίδευση, η ποιοτική ευελιξία, η πολυδυναμία που πρέπει να δώσουμε σαν εφόδιο για να βρουν ασφαλή απασχόληση και προοπτική στον τόπο τους, για να στηρίξουν την ανάπτυξη και να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες προκλήσεις οι νέοι μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η μήπως, αντί να κάνουμε την τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση σχολείο πρώτης επιλογής, αφήνουμε συνειδητά «τρίπες» για να καλυφθούν από την ιδιωτική πρωτοβουλία, από τα Ι.Ε.Κ. και από τις πάσης φύσεως ιδιωτικές σχολές;

Για όλους τους παραπάνω λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους λόγους που ανέφερε και η εισηγήτριά μας, αλλά και οι υπόλοιποι συνάδελφοι του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, καταψηφίζω επί της αρχής το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει η κ. Συλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Έχοντας μιλήσει αρκετοί συνάδελφοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Πρόεδρε, αισθάνομαι ότι έχουν ειπωθεί σχεδόν τα πάντα. Και όλα όσα έχουν ειπωθεί κατατείνουν σε μία κοινή συνισταμένη. Αυτό το νομοσχέδιο ανεξάρτητα από τις προθέσεις με τις οποίες ξεκίνησε, καταλήγει σε ένα μεγάλο λάθος. Καταλήγει στη δημιουργία σχολείων χωρίς προσωπικότητα, χωρίς προσανατολισμό, χωρίς συγκεκριμένο αντικείμενο και προορισμό ύπαρξης και λειτουργίας.

Κατ' αρχήν, γίνονται «βαφτίσια». Είναι μία συνηθισμένη μέθοδος από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Θέλοντας να αφήσει μία σφραγίδα μεταρρυθμίσεων απορρυθμίζει ό,τι έχει υπάρξει και ό,τι έχει λειτουργήσει προς μία σωστή κατεύθυνση. Είναι μία εύκολη μέθοδος και εξασφαλίζει την «επιτυχία». Κάνουμε βαφτίσια. Βαφτίζουμε τα τεχνικά επαγγελματικά εκπαιδευτήρια και μάλιστα τους δίνουμε δύο ονόματα: επαγγελματικό λύκειο, ΕΠΑ.Λ. και επαγγελματική σχολή, ΕΠΑ.Σ. Και περιμένει κανείς να δει πώς από πού και με ποιο τρόπο, με ποιες ειδικότητες θα προκύψει η αναβάθμιση. Η αναβάθμιση είναι εντελώς πλασματική. Είναι εικονική.

Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα. Στο νομοσχέδιο αναφέρεται και υπονοείται και ειπώθηκε με σαφήνεια από αρκετούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, ότι τα ΕΠΑΛ θα έχουν ισότιμο τίτλο με τα γενικά λύκεια. Με συγχωρείτε, τώρα δεν έχουν; Αλλά προφανώς δεν θα είναι ισότιμα. Οι απόφοιτοι των επαγγελματικών λυκείων θα έχουν το κάτι τι παραπάνω. Διότι ένας απόφοιτος του γενικού λυκείου έχει ένα τίτλο. Το απολυτήριό του. Ένας απόφοιτος του ΕΠΑ.Λ. έχει δύο τίτλους. Έχει και το απολυτήριο, έχει και ένα πτυχίο, το οποίο του εξασφαλίζει τη δυνατότητα να πιάσει δουλειά. Με άλλα λόγια, θα τρέχουν όλοι να γραφτούν στα ΕΠΑ.Λ.. Το Σεπτέμβριο δεν θα υπάρχει μαθητής στα γενικά λύκεια μ' αυτό το σκεπτικό. Γιατί να μην πάει σε ένα σχολείο που του δίνει δύο τίτλους στα τρία χρόνια και να πάει σε ένα σχολείο που του δίνει ένα τίτλο στα τρία χρόνια; Για σκεφθείτε το.

Το δεύτερο φοβερό επιχείρημα είναι οι ίσες ευκαιρίες στην πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Κοιτάξετε εδώ πώς βαφτί-

ζεται το κρέας ψάρι. Καταργείται η ποσόστωση που υπάρχει σήμερα με ειδικές εξετάσεις και θα υπάρχει ελεύθερη δυνατότητα και στους αποφοίτους των ΕΠΑ.Λ. –προσέξτε εδώ- και όχι των ΕΠΑ.Σ., να μπου στα πανεπιστήμια. Εδώ αρχίζει να λοξοδρομεί το πράγμα. Εδώ θα χρησιμοποιήσω μία έκφραση που δεν μου αρέσει, αλλά δεν μπορώ να βρω άλλα λόγια. Κοροϊδεύομαστε, γιατί είναι σαν να λέμε με απλές κουβέντες ότι ξεκινάνε δύο άνθρωποι να τρέχουν, να συναγωνιστούν και ο ένας ξεκινά από το μηδέν ενώ ο άλλος ξεκινά από την κερκίδα. Έχουν διαφορετικό σημείο εκκίνησης. Δεν θα φθάσουν στο ίδιο σημείο.

Ας μην κοροϊδεύομαστε με το επιχείρημα ότι στα ΕΠΑΛ θα μπου και μαθήματα γενικής παιδείας. Η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου λέει κάποια πράγματα που είχαμε συζητήσει και στον εθνικό διάλογο για την παιδεία, όσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπόρεσε να μείνει στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Εκεί, είχε περιγραφεί μία κατάσταση, στην οποία όλοι συμφωνούμε νομίζω. Είναι μία κατάσταση που λέει ότι τα παιδιά τα οποία προτιμούν τα τεχνικά λύκεια, δεν είναι οι πολύ δυνατοί μαθητές. Για να νομοθετούμε σε μία σωστή κατεύθυνση οφείλουμε πρώτα από όλα να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας την πραγματικότητα.

Είπα προηγουμένως ότι αρχίζει να λοξοδρομεί το πράγμα. Μιλώ για τις επαγγελματικές σχολές. Ξέρετε τι γίνεται εδώ; Με ένα πλάγιο τρόπο, περνάει το διαχωρισμό. Η πνευματική εργασία και οι σπουδές με πνευματικό βάρος και από την άλλη μεριά οι σπουδές εφαρμογής που τις βλέπουμε λιγάκι αφ' υψηλού. Πολύ κακώς τις βλέπουμε αφ' υψηλού. Εδώ προκύπτουν και άλλα ερωτήματα.

Υπάρχουν ειδικότητες. Θα ήθελα να ξέρω και εγώ και όλοι όσοι ενδιαφέρονται να εγγραφούν σε αυτά τα σχολεία, πώς θα γίνει ο διαχωρισμός στις ειδικότητες. Παράδειγμα, ένας βοηθός οδοντοτεχνίτη θα είναι σύμφωνα με εισήγηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ειδικότητα των ΕΠΑ.Λ.. Ο βοηθός βρεφονηπικού από πού και ως πού και με ποιο σκεπτικό θα είναι ειδικότητα, που θα ενταχθεί στις επαγγελματικές σχολές; Υπάρχει και κάτι άλλο. Γιατί να μην έχει το δικαίωμα της οριζόντιας μετακίνησης ο μαθητής που το επιθυμεί; Γιατί να μην υπάρχει δυνατότητα για τον μαθητή της επαγγελματικής σχολής να μετακινηθεί και να εγγραφεί στο επαγγελματικό λύκειο; Είναι στοιχειώδη δικαιώματα, όταν μιλάμε γι' αυτά το 2006 μέσα σε ένα πανευρωπαϊκό πλαίσιο λειτουργίας της εκπαίδευσης.

Υπάρχει και μία σειρά από άλλα ζητήματα, τα οποία θα μπορούσαν να αναφερθούν σ' αυτήν την υπόθεση και να αποδείξουν ότι εδώ ανεξαρτήτως προθέσεων –το σημειώνω- οδηγούμεθα σε ένα λάθος δρόμο. Αλλά βέβαια δεν είναι το πρώτο σημείο, το πρώτο θέμα στο οποίο οδηγείται σε λάθος δρόμο αυτή η Κυβέρνηση και ειδικά το Υπουργείο Παιδείας. Δεν μπορώ να μην αναφερθώ στη λάθος κατεύθυνση που έχει πάρει η υπόθεση με τη βάση του δέκα.

Πριν από μερικές ημέρες βγήκαν τα αποτελέσματα και σήμερα το Υπουργείο Παιδείας έδωσε στατιστικά στοιχεία που λένε ότι τριάντα τέσσερις χιλιάδες εννιάοκτώ σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες βαθμολογήθηκαν στα γραπτά με βαθμό κάτω από τη βάση δέκα. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι κάποιες χιλιάδες θέσεις των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι. θα μείνουν κενές. Κάποιες χιλιάδες μαθητών και μαθητριών θα μείνουν χωρίς προσανατολισμό. Χωρίς προσανατολισμό είναι ουσιαστικά οι μαθητές και μαθήτριες που σκέπτονται αν θα επιλέξουν ή όχι από την επόμενη χρονιά το ΕΠΑ.Λ. ή το ΕΠΑ.Σ..

Γιατί το κάνετε αυτό; Θέλετε να εκδικηθείτε τους μαθητές, τους υποψηφίους, τις οικογένειές τους που είναι φορολογούμενοι πολίτες και πληρώνουν γι' αυτή την παιδεία; Εάν δεν θέλετε να το κάνετε αυτό, εγώ σας προκαλώ αυτή τη στιγμή και σας λέω να δείξετε κοινωνική ευαισθησία. Αυτό μπορείτε να το αποτυπώσετε, παίρνοντας απόφαση ο φραγμός της βάσης δέκα να μην ισχύσει από φέτος, αλλά εάν επιμένετε, να ισχύσει για τους μαθητές οι οποίοι για πρώτη φορά θα φοιτήσουν φέτος στην Α' λυκείου. Διότι μην ξεχνάμε ότι αυτούς τους μαθητές οι οποίοι έχουν υποστεί την υπόθεση της βάσης δέκα, τους έχετε αιφνιδιάσει διπλά. Την πρώτη φορά, όταν καταργήσατε τις εξετάσεις στην Β' λυκείου κλείνοντάς τους το μάτι και λέγοντάς τους

χαλαρώστε παιδιά, δεν τρέχει τίποτα, θα εξεταστείτε σε έξι μαθήματα και μια χαρά θα είναι το σύστημα. Δεν είμαστε εμείς σαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που σας εξουθένωνε με εξετάσεις επί εξετάσεων.

Και εκεί που τους αφήσατε να χαλαρώσουν, έρχεστε μία ωραία πρωία με ένα αποφασίζομεν και διατάσσομεν, χωρίς να ρωτήσετε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, χωρίς να ρωτήσετε το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας και βάζετε ένα φίλτρο δέκα. Μπορεί κάποιος να πει ότι ναι, πρέπει να υπάρχει φραγμός. Εάν το αποφασίσετε αυτό, να ξέρετε γιατί και κυρίως να ξέρετε ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι, όλες αυτές οι οικογένειες που θα υποστούν αυτή την δοκιμασία, θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Είπε ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας ότι δεν χάθηκε ο κόσμος και ότι δεν είναι το παν οι εξετάσεις, να δώσετε μια δεύτερη φορά. Ξέρετε πόσο κοστίζει στην ελληνική οικογένεια αυτή η δεύτερη φορά; Από 600 έως 700 ευρώ το μήνα.

Ποιος θα τα πληρώσει, κύριε Υπουργέ; Δεν θα τα πληρώσει το Υπουργείο, βέβαια! Ο Έλληνας εργαζόμενος και οικογενειάρχης θα τα πληρώσει! Και θα σας πω και κάτι άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε λίγο ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Πρώτον, η απόφαση αυτή βγήκε στον όγδοο όροφο, όταν ένα όροφο πιο κάτω, στο πλαίσιο του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας συζητούσαμε και προβληματιζόμαστε για το πώς θα γίνει όλοι μαζί να βρούμε ένα τέτοιο σύστημα πρόσβασης στα Πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., που να απαλλάξει επιτέλους την ελληνική οικογένεια από αυτό το δραχμοφόρο πράγμα που ζει σήμερα, τα δύο τελευταία χρόνια του παιδιού στο λύκειο, που πληρώνει ο γονιός τα μαλλιοκέφαλά του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κυρία Ράπτη, σας παρακαλώ!

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ!

Εκτός αυτού, δεν είχατε λάβει καμία πρόβλεψη και καμία μέριμνα για το πού θα καθοδηγήσετε αυτά τα παιδιά. Στον Καϊάδο! Συμπεριφέρεστε λες και φταίνε οι μαθητές για τα χάλια της παιδείας, για τα χάλια του εκπαιδευτικού συστήματος, κάτι που κάνει συστηματικά η Κυβέρνηση. Για τα νοσοκομεία, φταίνε οι ασθενείς! Για το ασφαλιστικό πρόβλημα, φταίνε οι ασφαλισμένοι! Για όσα συμβαίνουν στα πανεπιστήμια, φταίνε οι φοιτητές! Ε, ως εδώ αυτό! Δεν μπορεί να πάει παρακάτω! Αποφασίστε να κάνετε δουλειά για τον πολίτη και όχι μόνο για να λέτε ότι κυβερνάτε! Δεν κυβερνάνε μ' αυτόν τον τρόπο! Σε καμία περίπτωση δεν κυβερνάτε προς όφελος του πολίτη!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και η παιδεία έχει προβλήματα, έχει ανάγκες. Άλλωστε, οι εξελίξεις που συμβαίνουν ιδιαίτερα στην εποχή μας είναι τόσο γρήγορες, που η παιδεία έχει ανάγκη προσαρμογών και σημαντικών αλλαγών.

Για την επίλυση όμως των προβλημάτων, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η γνώση τού να γνωρίζει η εκάστοτε κυβέρνηση, να γνωρίζει η σημερινή Κυβέρνηση τα πραγματικά προβλήματα, τις πραγματικές αδυναμίες, τις αναγκαιότητες, τις προκλήσεις της σημερινής εποχής.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι να έχει ένα σχέδιο, μια στρατηγική, ένα πρόγραμμα και να έχει τη βούληση να λύσει αυτά τα προβλήματα, να βελτιώσει ποιοτικά την παιδεία.

Διαβάζοντας αυτό το νομοσχέδιο, διαπιστώνουμε –δυστυχώς- ότι και τα δύο λείπουν, κύριοι της Κυβέρνησης, από τη δική σας κυβέρνηση! Λείπουν δηλαδή από εσάς και οι δύο αυτές προϋποθέσεις.

Θέτω, λοιπόν, συγκεκριμένα ερωτήματα: Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας, η ηγεσία του ασχολείται με την αναγκαιότητα περαιτέρω εκσυγχρονισμού των αναλυτικών προγραμμά-

των της επαγγελματικής εκπαίδευσης, των Τ.Ε.Ε. που λειτουργούν μέχρι σήμερα; Η Κυβέρνηση ασχολείται και μεν ποιο τρόπο με τον εκσυγχρονισμό των διδακτικών βιβλίων, με τη δημιουργία της τεχνολογικής βιβλιοθήκης, την ολοκλήρωσή της και τη συνεχή ανανέωσή της; Ασχολείται η Κυβέρνηση με τη διαρκή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, που είναι απόλυτα αναγκαία, ιδιαίτερα στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση; Η Κυβέρνηση ασχολείται -και πράγματι μπορεί να μας πείσει- με τον εκσυγχρονισμό των υποδομών, με την επέκτασή του προγράμματος των εργαστηρίων που είχε εφαρμοστεί τα προηγούμενα χρόνια, με την επιτάχυνση και επέκταση του προγράμματος σύγχρονου εξοπλισμού στις σχολικές μονάδες, δηλαδή στα Τ.Ε.Ε., στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση; Ή μήπως η Κυβέρνηση ασχολείται αυτά τα δυόμισι χρόνια με την αναγκαιότητα εκσυγχρονισμού του συστήματος σχεδιασμού των ειδικοτήτων που διδάσκονται στα Τ.Ε.Ε. γιατί, όπως είπαμε, όλα αλλάζουν, όπως οι ανάγκες στην αγορά εργασίας, στην παραγωγή και στην ανάπτυξη που μεταβάλλονται συνεχώς;

Δηλαδή, ασχοληθήκατε, επί παραδείγματι για το ότι αποφοιτούν -και πράγματι αποφοιτούν από τα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια- πολλές χιλιάδες κομμώτριες κάθε χρόνο; Τα τμήματα παράγουν μαζικά, θα λέγαμε, αυτή την ειδικότητα, τη στιγμή που η αγορά είναι κορεσμένη! Ασχολείστε καθόλου με όλα αυτά τα θέματα; Ασχολείται καθόλου το νομοσχέδιο που μας φέρτε με αυτά τα θέματα, που κατά την άποψή μου, είναι τα ουσιαστικά προβλήματα και έχουν να κάνουν με την ίδια την ποιότητα της λειτουργίας και την απόδοση των σχολείων της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης; Όχι, κύριοι της Κυβέρνησης! Δεν ασχολείται καθόλου με όλα αυτά!

Τι λέει αυτό το νομοσχέδιο που μας φέρτε εδώ; Τι κάνει; Τι κάνετε με αυτό το νομοσχέδιο; Πρώτα απ' όλα, αλλάζετε τίτλους! Επώθησε και το επαναλαμβάνω, επαγγελματικά λύκεια, επαγγελματικές σχολές, αντί των Τ.Ε.Ε.. Και Τ.Ε.Σ. που υπήρξαν στο παρελθόν.

Δεύτερον, επιδεινώνετε τα προβλήματα και δημιουργείτε περισσότερους φραγμούς στους νέους που φοιτούν και θα φοιτήσουν στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση. Περιορίζετε την κινητικότητα τους.

Υπάρχει καμία λογική πίσω από την απαγόρευση να υπάρχει η δυνατότητα της οριζόντιας μετακίνησης από τις ΕΠΑΣ, δηλαδή από τις επαγγελματικές σχολές, στα επαγγελματικά ή στα γενικά λύκεια;

Υπάρχει καμία λογική πίσω από την κατάργηση του ποσοστού που υπήρχε μέχρι τώρα και τη δυνατότητα μέσω αυτού του ποσοστού με τις ξεχωριστές εξετάσεις να εισάγονται απόφοιτοι των Τ.Ε.Ε. στην ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση;

Περιορίζετε, όμως, τη δυνατότητα εισαγωγής των αποφοίτων των σχολείων που εσείς βαπτίζετε ΕΠΑ.Λ.. Περιορίζετε τη δυνατότητα ακόμη και της εισαγωγής τους στην ανώτατη εκπαίδευση, δηλαδή και της πανεπιστήμια, στην άλλη κατεύθυνση της ανώτατης εκπαίδευσης, γιατί τους λέτε ότι θα συναγωνιστούν επί ίσους όρους με τους αποφοίτους των γενικών λυκείων. Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Είναι δυνατόν να συμβεί αυτό με εντελώς διαφοροποιημένο αναλυτικό πρόγραμμα στη μια περίπτωση των γενικών λυκείων -σε σχέση δηλαδή με τα μαθήματα που διδάσκονται- και εντελώς διαφορετικό πρόγραμμα με μεγάλες ελλείψεις, σε ό,τι αφορά τα μαθήματα γενικής παιδείας που θα διδάσκονται στα επαγγελματικά λύκεια; Είναι δυνατόν να υπάρξει ισότιμος ανταγωνισμός και να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες οι απόφοιτοι; Δημιουργείτε στα παιδιά φρούδες ελπίδες και ψευδαισθήσεις περί αυτής της ισότητας;

Όλα αυτά δείχνουν ότι το επεξεργαστήκατε πολύ πρόχειρα και εδώ τελικά μας καταθέσατε ένα πολύ πρόχειρο νομοσχέδιο, και το καταθέτετε δύο μήνες πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Ποιον θα πείσετε ότι μέσα στους επόμενους δύο μήνες τα αναλυτικά προγράμματα θα είναι έτοιμα, οι εκπαιδευτικοί θα έχουν επιμορφωθεί, τα βιβλία θα έχουν προσαρμοστεί, η δομή και η λειτουργία θα έχει προετοιμαστεί για να λειτουργήσουν σ' αυτήν την κατεύθυνση που εσείς λέτε ότι θα οδηγήσετε τα σχολεία της δευτεροβάθμιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης; Μέσα στο καλοκαίρι;

Είναι σοβαρά πράγματα αυτά, να λέτε ότι από την 1η του Σεπτεμβρίου αρχίζει η λειτουργία της πρώτης τάξης αυτών των -δυστυχώς- υποβαθμισμένων, ακόμη περισσότερο, σχολείων που εσείς αποφασίζετε;

Δωδεκάμισι χρόνια, κύριοι της Κυβέρνησης -δωδεκάμισι χρόνια!- χρειαστήκατε για να μας φέρετε αυτό εδώ το απόλυτο μηδέν, θα έλεγα, το απόλυτο τίποτα για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση! Θα με ρωτήσετε, γιατί δωδεκάμισι χρόνια. Δέκα χρόνια ήσασταν στην Αντιπολίτευση και υποτίθεται ότι σχεδιάζατε τι θα κάνετε όταν έρθετε στην Κυβέρνηση, ενώ δυόμισι χρόνια τώρα είστε στην Κυβέρνηση. Επομένως, θα έπρεπε να είστε έτοιμοι για κάτι σημαντικό, μεγάλο, καλύτερο απ' ό,τι στο παρελθόν. Πλήρης η απογοήτευση! Απόδειξη της ανυπαρξίας στρατηγικού σχεδίου, ανυπαρξίας γνώσης των πραγματικών προβλημάτων, ανυπαρξίας βούλησης να ασχοληθείτε ως Κυβέρνηση με αυτά τα θέματα που έχουν να κάνουν με τη νέα γενιά, με το αύριο της πατρίδας μας!

Όμως, αυτή η άγνοια και η έλλειψη βούλησης αποδεικνύεται και με όσα συμβαίνουν αυτό το τελευταίο δίμηνο στην ανώτατη εκπαίδευση. Αποτυπώνεται σε όσα προκαλεί η πολιτική σας στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.. Η οποία πρότασή σας έχει να κάνει για τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. με την ανάγκη βελτίωσης των υποδομών, με την ανάγκη επέκτασης προγράμματος βιβλιοθηκών στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι.; Έχει να κάνει με αυτό που βιώνουν οι ίδιοι οι φοιτητές και οι φοιτήτριες στα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι., δηλαδή με την ελλιπή ανταπόκριση πολλών πανεπιστημιακών στα ακαδημαϊκά και εκπαιδευτικά τους καθήκοντα; Γιατί υπάρχουν εξαιρετικοί πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, που πράγματι δουλεύουν πάρα πολύ σωστά, αλλά υπάρχουν και πάρα πολλές περιπτώσεις, όπου δεν ανταποκρίνονται όπως θα έπρεπε στα ακαδημαϊκά και διδακτικά τους καθήκοντα.

Έχει να κάνει η πολιτική και η πρότασή σας με το θέμα των συγγραμμάτων;

Δεν αναρωτιέστε πότε μοιράζονται στους φοιτητές τα συγγράμματα, ή αν μοιράζονται συγγράμματα, ή πρόχειρες σημειώσεις, ή ποια είναι η ποιότητα των συγγραμμάτων; Έχει να κάνει η πολιτική σας με την αναγκαιότητα ύπαρξης ουσιαστικής φοιτητικής μέριμνας, ιδιαίτερα τώρα που η ακρίβεια καλπάζει, που τα εισοδήματα περιορίζονται, που για την οικογένεια το βάρος της φοίτησης του παιδιού της -οικονομικά εννοώ- σε πανεπιστήμιο ή σε Τ.Ε.Ι. υπερβαίνει τα 1200-1300 ευρώ το μήνα; Έχει να κάνει η πρότασή σας με την απόλυτη γραφειοκρατικών αγκυλώσεων που υπάρχουν στις εσωτερικές λειτουργίες των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων; Έχει να κάνει η πρότασή σας με τον παραμερισμό ενός γραφειοκρατικού εναγκαλισμού του ΥΠ.Ε.Π.Θ. που υπάρχει στα προηγούμενα χρόνια -και έχουμε πει ότι θα πρέπει να πάψει να υπάρχει- και τώρα βλέπουμε να ενισχύεται αυτός ο γραφειοκρατικός εναγκαλισμός με τη δικιά σας πρόταση, του Υπουργείου Παιδείας, για τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι.; Και πάνω απ' όλα έχει να κάνει η πρότασή σας και η όποια θέση σας με την αναγκαιότητα σημαντικής αύξησης των κονδυλίων για την παιδεία;

Γιατί είναι γνωστό, ότι αν κανείς δώσει μόνο χρήματα και δεν ασχοληθεί με τον πυρήνα των προβλημάτων που περιέγραφα νωρίτερα και στην ανώτατη εκπαίδευση αλλά και στην τεχνολογική εκπαίδευση, τότε δεν λύνει το πρόβλημα. Αλλά, εάν κανείς ασχοληθεί μόνο με θεσμικού χαρακτήρα ρυθμίσεις, χωρίς να χρηματοδοτήσει με ακόμη μεγαλύτερη γενναιοδωρία θα έλεγα και απλοχεριά την εκπαίδευση, τότε με ένα νομοσχέδιο επιφανειακό, επιπόλαιο και δεν πρόκειται να επιλύσει τα προβλήματα της παιδείας.

Επώθησε νωρίτερα από συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας ότι τι να κάνουμε ως Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Εάν δεν υπήρχε, λέει, το δημόσιο χρέος που έρχεται από το παρελθόν, θα μπορούσαμε να χρηματοδοτήσουμε την παιδεία. Μπα! Αυτά τα δυόμισι χρόνια βλέπω επί των δικών σας ημερών το δημόσιο χρέος αντί να μειώνεται, να βαίνει αυξανόμενο. Το δημόσιο χρέος βαίνει αυξανόμενο! Και το δημόσιο χρέος αυξάνεται και την παιδεία υποχρηματοδοτείτε και είναι κρίμα το ότι αυτά τα τελευταία δυόμισι χρόνια υπάρχει μια μείωση της χρηματοδότησης της παιδείας ως ποσοστό επί του Α.Ε.Π..

Και τέλος, και με αυτό κλείνω. Ο διάλογος: Τα θέματα της παιδείας, επειδή αφορούν κάθε ελληνική οικογένεια, το σύνολο της κοινωνίας, τη νέα γενιά της χώρας μας τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς, όλους, χρειάζονται διάλογο ειλικρινή, ουσιαστικό, σε βάθος διάλογο με όλους.

Βλέπω έκπληκτη την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, την Κυβέρνηση, τον Πρωθυπουργό αυτές τις εβδομάδες να στέκονται έκπληκτοι μπροστά σ' αυτή την πρωτοφανή μαζική κινητοποίηση των παιδιών. Τα παιδιά καταθέτουν την αγωνία τους με βάση αυτά που βιώνουν σε διάφορα ιδρύματα. Καταθέτουν την αγωνία τους για το μέλλον τους και ζητούν από όλους μας να τους ακούσουμε, να συζητήσουμε σοβαρά, να εξασφαλίσουμε λύσεις ουσιαστικές που θ' αγγίζουν τον πυρήνα των προβλημάτων και θα κινούνται στα πλαίσια μιας εθνικής συναίνεσης, αλλά προϋπόθεση είναι ο διάλογος. Πού είναι αυτός ο διάλογος; Ακόμη και σήμερα είδα τη σκηνή στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Η Κυβέρνηση πανικόβλητη, επειδή δεν έκανε στο προηγούμενο διάστημα διάλογο και τώρα ξαφνιάζεται από τη μαζικότητα των κινητοποιήσεων των φοιτητών, είπε ότι θα ξεκινήσει έστω, τώρα εκ των υστέρων, ένα διάλογο στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Είναι συμπεριφορά αυτή; Η Υπουργός να έρχεται να μένει για πέντε μόνο λεπτά και να λέει «γεια σας, έχω άλλες υποχρεώσεις»; Ακόμη και τώρα δεν αντιλαμβάνεστε ότι είναι μια σημαντικότερη προϋπόθεση η ειλικρίνεια συζήτησης και διαλόγου. Και δεν τα αντιλαμβάνεστε όλα αυτά, διότι δεν έχετε καταλάβει ποια είναι τα προβλήματα της παιδείας, ποιες είναι οι αναγκαιότητες και τι χρειάζεται η νέα γενιά της πατρίδας μας σε αυτόν τον 21ο αιώνα, παρ' ό,τι προετοιμαζόσασταν υποτίθεται επί δέκα ολόκληρα χρόνια στην Αντιπολίτευση και παρ' ό,τι κυβερνάτε επί δυόμισι ολόκληρα χρόνια πλέον. Δεν είστε Κυβέρνηση των έξι πρώτων μηνών να δικαιολογούνται οι προχειρότητες και οι άγνοιες. Είστε Κυβέρνηση δυόμισι ετών, Κυβέρνηση που καταθέτει το απόλυτο μηδέν, το απόλυτο τίποτα σε ό,τι αφορά την παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, προτείνω να μιλήσουν ακόμη δύο, η κ. Τζάκρη και η κ. Τσαρουχά –υπάρχουν και άλλοι έξι για να μιλήσουν- να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και αύριο να συνεχίσουμε τη συζήτηση με τον κατάλογο αυτών που θα απομείνουν απόψε και βεβαίως, να γίνει και η συζήτηση επί των άρθρων, θα δούμε πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα, γιατί υπάρχουν στην ημερήσια διάταξη και άλλα θέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ θα μιλήσω απόψε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ. Μετά τις δύο κυρίες συνάδελφους θα μιλήσετε εσείς.

Συμφωνείτε λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, με την πρόταση που έκανα προηγουμένως;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το Σώμα συμφώνησε.

Η κ. Τζάκρη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στην παιδεία είναι σήμερα καθολικά εκρηκτική. Η αναστάτωση που επικρατεί οφείλεται κατ' αρχάς στις άστοχες κινήσεις της Κυβέρνησης η οποία αφού παρουσίασε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας, θυμήθηκε εκ των υστέρων, αναγκαζόμενη να ανοίξει ένα προσημαστικό διάλογο στον οποίο δεν φαίνεται να πιστεύει ούτε η ίδια, από τη στάση της Υπουργού στη σημερινή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Αναδιπλώνεται λοιπόν μπροστά στη συνολική αντίδραση και ενώ η επιθυμία της ήταν να ψηφίσει με συνοπτικές διαδικασίες εντός των θερινών τμημάτων τις σχετικές ρυθμίσεις, σήμερα έρχεται δήθεν διαλλακτική να συζητήσει, αφού κατάφερε τετρακόσιες περίπου σχολές να τελούν υπό κατάληψη και χιλιάδες φοιτητές να βρίσκονται στους δρόμους με ό,τι αυτό σημαίνει για την εξεταστική τους περίοδο, με αποτέλεσμα να ανατρέπεται και ο επαγγελματικός αλλά και ακαδημαϊκός τους προγραμματισμός και όλη η κοινή γνώμη να ενα-

ντιώνεται απέναντι σε αυτήν την απαξιωτική συμπεριφορά.

Δυστυχώς, οι κινήσεις αυτές εντάσσονται σε μια γενικότερη πολιτική φιλοσοφία της Κυβέρνησης που αρνείται το διάλογο, που απέναντι στην κριτική απαντά με βία και καταστολή και που τελικά αποδεικνύει ότι δεν έχει ξεχάσει μεθόδους και πρακτικές, που τη χαρακτήριζαν στο παρελθόν, όσο και αν προσπαθεί να μας πείσει για το αντίθετο. Αλλά και οι ρυθμίσεις αυτές καθ' αυτές είναι άτολμες διορθωτικές παρεμβάσεις στον ισχύοντα νόμο που δεν αντιμετωπίζουν τα υπαρκτά προβλήματα του πανεπιστημίου, που δεν εξασφαλίζουν το αύριο των ελληνικών ιδρυμάτων με μεταβίβαση της ευθύνης της διοίκησης στα ίδια τα πανεπιστήμια με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Αυτή είναι όμως η έννοια και το περιεχόμενο δυστυχώς της νέας διακυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έννοια και η ουσία ενός ολοκληρωμένου αλλά και επιτυχημένου εκπαιδευτικού συστήματος είναι να παρέχει στους νέους και στις νέες όλα τα απαραίτητα εφόδια προκειμένου να διαμορφώσουν προσωπικότητες και χαρακτηριστικές τέτοιους, που να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις και τις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Η παρεχόμενη εκπαίδευση πρέπει να συμβάλει στη διαμόρφωση των σωματικών ικανοτήτων των νέων και των πνευματικών βεβαίως για να αποκτήσουν τις βασικές ανθρώπινες εμπειρίες και γι' αυτό το λόγο πρέπει να είναι ανοικτή σε όλους, ώστε όλοι, ανεξάρτητα από την οικονομική τους επιφάνεια, να μπορούν να ακολουθήσουν τις κλίσεις και να αναπτύξουν τα ταλέντα και τις δεξιότητές τους.

Χρέος, λοιπόν, και καθήκον της πολιτείας είναι αφουγκραζόμενη τις συνθήκες, έτσι όπως διαμορφώνονται ανά χρονική περίοδο και συγκυρία να σχεδιάζει τις βάσεις και να θέτει τις κατευθύνσεις πάνω στις οποίες ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα θα πορευθεί. Γι' αυτό και είναι ανάγκη ανά χρονικές περιόδους να επανασχεδιάζονται οι κατευθύνσεις αυτές αλλά και να επαναπροσδιορίζονται οι ίδιοι οι στόχοι.

Στο πλαίσιο αυτό η τεχνολογική επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να αποτελέσει ως ειδική μορφή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μαζί με τη γενική δευτεροβάθμια εκπαίδευση τις δύο κύριες λεωφόρους της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα μας. Ειδικότερα στην εποχή των υψηλών απαιτήσεων και της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας καθοριστικό ρόλο διαδραματίζει και πρέπει να διαδραματίζει η τεχνολογική επαγγελματική εκπαίδευση. Για να γίνει μια σωστή επαγγελματική εκπαίδευση θα πρέπει όλοι οι μαθητές να έχουν τη δυνατότητα να αποκτούν αρκετές γνώσεις γενικής παιδείας, ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται στη σημερινή κοινωνία, αλλά και όλες τις αναγκαίες γνώσεις που χρειάζονται για να σταθούν με επιτυχία στην αγορά εργασίας και να ανταποκριθούν έτσι στις δύσκολες απαιτήσεις της που δυστυχώς όσο περνούν τα χρόνια οι απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αυξάνονται, άρα και οι απαιτήσεις της εκπαίδευσης πρέπει και αυτές να αυξάνονται ανάλογα.

Η τεχνολογική εκπαίδευση πρέπει να είναι άμεσα συνδεδεμένη με τις εξελισσόμενες ανάγκες της αγοράς εργασίας προσανατολισμένη μάλιστα με τις κατά τόπους ιδιαιτερότητες αλλά και με την έννοια της επιχειρηματικότητας. Μόνο έτσι το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας θα συμβάλει στη δημιουργία μιας σύγχρονης νοοτροπίας με κατανόηση και γνώση για την επιχειρηματικότητα και το ρόλο των επιχειρήσεων στη σύγχρονη οικονομία και κοινωνία που θα αποτελεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα των νέων στη χώρα μας. Δυστυχώς, όμως, αντί να ακολουθήσει τις κατευθύνσεις αυτές η τεχνολογική εκπαίδευση, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, βιώνει μια διαρκή υποβάθμιση. Έχει απαξιωθεί τόσο ώστε να αποτελεί τη δευτερεύουσα και μάλιστα θα έλεγα υποδεέστερη επιλογή των νέων σε μια εποχή που οι ανάγκες για πρόσωπα με τεχνολογική κατάρτιση στην αγορά εργασίας έχουν ραγδαία αυξηθεί. Και όμως στην Ελλάδα μόλις το 33% των νέων ακολουθεί την τεχνολογική κατεύθυνση στην εκπαίδευσή του, όταν σε άλλες χώρες της Ευρώπης το ποσοστό αυτό αγγίζει και το 80%.

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι κάτι δεν πάει καλά τόσο στη νοοτροπία που η ίδια η πολιτεία συντηρεί όσο και στην ουσία και

στην ποιότητα της τεχνολογικής εκπαίδευσης στη χώρα μας. Σε αντίθεση με ό,τι γινόταν τα τελευταία χρόνια, η σημερινή Κυβέρνηση ενδυναμώνει τη νοσοτροπία αυτή και επιχειρεί με τη σημερινή νομοθετική της παρέμβαση να θωλώσει ακόμη περισσότερο το τοπίο.

Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας έγιναν μεγάλες προσπάθειες ανάπτυξης δομών τεχνολογικής εκπαίδευσης. Ιδρύθηκαν και λειτούργησαν τα Τ.Ε.Ε., με σκοπό την επαγγελματική κατάρτιση των νέων και τη διασύνδεσή τους με την αγορά εργασίας. Στη χώρα μας λειτουργούν σήμερα τετρακόσια ογδόντα πέντε Τ.Ε.Ε. και εκατόν είκοσι οκτώ Σ.Ε.Κ., με αρκετά καλή κτηριακή υποδομή και με αρκετά καλό τεχνολογικό εξοπλισμό. Δυστυχώς, όμως, παρά την αξιολογη προσπάθεια που έγινε, τα Τ.Ε.Ε. χαρακτηρίζονται σήμερα από έλλειψη κοινωνικής καταξίωσης. Ειδικότερα το μαθητικό δυναμικό των Τ.Ε.Ε. μειώθηκε από χρονιά σε χρονιά, λόγω της δομής των εξειδικευμένων προγραμμάτων σπουδών, της αδυναμίας ανταπόκρισης στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, της έλλειψης κατοχύρωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων και της ελλιπούς δυνατότητας πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Έτσι, τα Τ.Ε.Ε. δεν κατάφεραν να καλλιεργήσουν τις γενικές ή τις κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών, ώστε να μπορούν αυτοί είτε να μεταπηδήσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είτε να ενταχθούν ομαλά στην αγορά εργασίας.

Για να ξεπεράσουμε, επομένως, το οριακό σημείο στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα, θα πρέπει, πρώτον, να δημιουργήσουμε ένα εθνικό σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης, που θα παρέχει γενική μόρφωση και ευρεία επαγγελματική υποδομή και, δεύτερον, μια ευέλικτη και αποτελεσματική επαγγελματική κατάρτιση.

Η Νέα Δημοκρατία, χωρίς να αντιλαμβάνεται τις πραγματικές ανάγκες της εποχής, καταθέτει ένα νομοσχέδιο καθ' όλα πρόχειρο, χωρίς επιστημονική βάση, χωρίς αναπτυξιακή λογική, αποσπασματικά, με αντιφατικές και αδιέξοδα όσον αφορά τη διασύνδεσή του με το εκπαιδευτικό σύστημα. Δεν διασφαλίζει ότι η ποιότητα της εκπαίδευσης θα είναι τέτοια που θα συνδέει τα απαιτούμενα προσόντα και τις παρεχόμενες δεξιότητες με τις ανάγκες της αγοράς. Εξάλλου, σε κανένα σημείο του νομοσχεδίου δεν δείχνει ο νομοθέτης να φαίνεται να αντιλαμβάνεται ούτε να εντοπίζει τη διαφορά της εκπαίδευσης και της κατάρτισης.

Μας καλεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να κρίνουμε, να αξιολογήσουμε και να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο, που το μόνο που κάνει είναι, με εξουσιοδοτικές διατάξεις, να αναθέτει σε υπουργικές αποφάσεις τη ρύθμιση όλων των ουσιαστικών θεμάτων λειτουργίας και δομής της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Όπως φαίνεται, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ούτε έχει σαφή εικόνα της δομής των εκπαιδευτικών λυκείων και σχολών που πρόκειται να δημιουργήσει ούτε όραμα, φαντασία και πρωτοποριακές ιδέες διαθέτει. Μετονομάζει απλώς τα Τ.Ε.Ε. σε ΕΠΑ.Α. και ΕΠΑ.Σ. και δημιουργεί δύο κλάδους τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Οι όποιες προτάσεις γίνονται στο πλαίσιο της δωδεκαετούς εκπαίδευσης, όμως, πρέπει να προσπαθούν να διασφαλίσουν την ελεύθερη επιλογή, τις ίσες ευκαιρίες, την κοινωνική καταξίωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης, αλλά και την επαγγελματική καταξίωση των αποφοίτων της.

Η πρόταση για την αναβάθμιση της τεχνολογικής εκπαίδευσης δεν μετουσιώνεται αναγκαστικά στο μετασχηματισμό των Τ.Ε.Ε. σε επαγγελματικά λύκεια και επαγγελματικές σχολές. Το σχολείο που θα παρέχει η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, όπως και αν αυτό ονομάζεται, θα πρέπει, κατ' αρχάς, να είναι σχολείο πρώτης επιλογής, δυνατό και αποτελεσματικό στους στόχους του, ώστε να μπορούν οι μαθητές με άξονες την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, τη σύνδεση της τεχνολογικής εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και την ευρύτερη κοινωνία, την αξιοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και γενικότερα την απορρόφηση και διαχείριση των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιμετωπίσουν με επιτυχία το παγκόσμιο πρόβλημα της ανεργίας και να έχουν μια επιτυχημένη επαγγελματι-

κή σταδιοδρομία στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Μη δίνοντας και, προφανώς, μην έχοντας η Νέα Δημοκρατία καμία πραγματική εικόνα της λειτουργίας των ΕΠΑ.Α. και της εκπαίδευσης που πρόκειται να παρασχεθεί σε αυτά, τα μόνα χαρακτηριστικά που διαφαίνονται από το νομοσχέδιο είναι τα χαρακτηριστικά ενός υποβαθμισμένου λυκείου.

Εύλογα, λοιπόν, αναρωτιέται κανείς αν χρειαζόμαστε απλώς ένα ακόμη χειρότερο λύκειο απ' αυτό που ήδη έχουμε, το οποίο, εφόσον δεν εξασφαλίζει την αναβαθμισμένη επαγγελματική κατάρτιση και γνώσεις προσαρμοσμένες στις ανάγκες της αγοράς, θα αντιμετωπιστεί ρατσιστικά σε σχέση με το γενικό λύκειο, κάτι που εξάλλου συνέβη στο παρελθόν με τα τεχνικά λύκεια.

Όμως, ρυθμίσεις τέτοιου είδους δημιουργούν αποκλεισμούς στην εκπαίδευση και στη δυνατότητα ίσων ευκαιριών και δεν εξασφαλίζουν καμία ευελιξία στη μετακίνηση του μαθητή από δομή σε δομή. Εξάλλου, φρενάρουν τη δια βίου εκπαίδευση και προωθούν μόνο τη δια βίου κατάρτιση. Επομένως, σύμφωνα με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, μόνο στα λόγια υπάρχει ίση πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Είναι αλήθεια πως τα παιδιά που φοιτούν στα επαγγελματικά λύκεια υστερούν στα μαθήματα γενικής παιδείας. Επομένως, η δυνατότητα πρόσβασης στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. με ίδιο βαθμό εξεταζόμενων μαθημάτων με τα γενικά λύκεια είναι δώρον άδωρον. Εάν θέλουμε να τα βοηθήσουμε, θα πρέπει να δώσουμε έμφαση στα μαθήματα ειδικότητας.

Περαιτέρω νομίζω πως οι απόφοιτοι των ΕΠΑ.Σ. θα πρέπει να έχουν οπωσδήποτε δυνατότητα πρόσβασης στα Τ.Ε.Ι.. Περαιτέρω, θα έπρεπε να περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο πρόβλεψη για δημιουργία νυχτερινών ΕΠΑ.Σ., εφόσον, όπως είναι γνωστό, τις επαγγελματικές σχολές θα θελήσουν να τις παρακολουθήσουν και εργαζόμενοι που θα επιζητούν με τον τρόπο αυτό επαγγελματική εξέλιξη...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...αναβάθμιση των γνώσεών τους για επαγγελματική κατοχύρωση. Οι άνθρωποι αυτοί, όπως είναι σαφές, αποκλείονται της δυνατότητας αυτής, λόγω της έλλειψης των σχολών αυτών. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να συνδεθούν οι επαγγελματικές σχολές με την αγορά εργασίας, για να εξυπηρετήσουν τις ελλείψεις μεσαιού εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού, ώστε να συμβάλουν στην ανάπτυξη της οικονομίας.

Αυτά θεωρώ ότι πρέπει να είναι κάποια κίνητρα για την οικογένεια και το μαθητή, για να επιλέξουν τα ΕΠΑ.Α. και τις ΕΠΑ.Σ., προκειμένου αυτά να μην απαξιωθούν στη συνέχεια.

Όσο, όμως, οποιαδήποτε αλλαγή της τεχνολογικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης δεν συνεπάγεται την ταυτόχρονη εξασφάλιση και διάθεση των αναγκαίων κονδυλίων θα είναι αίολη και θα αποσκοπεί σε επικοινωνιακούς και μόνο σκοπούς, γιατί είναι σημαντικές αλλαγές στον κρίσιμο αυτό τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Στην ουσία, όμως, θα πρόκειται απλώς για μετονομασία των ήδη υπάρχοντων Τ.Ε.Ε., χωρίς να γίνεται καμιά προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί η εμπειρία, ο εξοπλισμός και η υποδομή των ήδη υπάρχοντων Τ.Ε.Ε. και χωρίς περαιτέρω διάθεση για βελτίωση, αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό αυτών, με ένα σχήμα προσαρμοσμένο στις συνεχώς μεταβαλλόμενες ανάγκες της αγοράς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Τζάκρη, ολοκλήρωστε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Επομένως, για όλους τους παραπάνω λόγους και επειδή βλέπω πως μια ακόμη ευκαιρία πηγαίνει χαμένη και μια ακόμη πρωτοβουλία της Κυβέρνησης δεν φαίνεται να έχει σαφή στόχο και ξεκάθαρο προσανατολισμό, καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Πριν πάρει το λόγο η κ. Τσαρουχά, θέλω να υπενθυμίσω ότι αύριο, αφού ψηφίσουμε απόψε το νομοσχέδιο επί της αρχής,

θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές, αφού μιλήσει και ο Υπουργός απόψε, θα μιλήσουν όσοι είναι εγγεγραμμένοι και επί της αρχής και επί των άρθρων και, βεβαίως, θα συνεχίσουμε με εκείνους που θα πάρουν το λόγο επί των άρθρων.

Ορίστε, κυρία Τσαρουχά. Έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρασαν από το Βήμα αυτό πολλοί συνάδελφοι και πολλοί που χρημάτισαν στο Υπουργείο Παιδείας, όπως ο κ. Πετσάλνικος από τους τελευταίους. Τους σέβομαι. Τους εκτιμώ. Πιστεύω ότι έχουν την αγωνία τους. Πιστεύω ότι προσπάθησαν και αυτοί και κατάφεραν πολλά πράγματα.

Όμως, δεν μπορεί κανείς να μη στηλιτεύσει και να μην αναρωτηθεί επί ποίων κυβερνήσεων δημιουργήθηκαν τα προβλήματα που εμφανίστηκαν και γιγαντώθηκαν όλα αυτά τα χρόνια και ό,τι στηλιτεύσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Μεϊζονος Αντιπολίτευσης ιδιαίτερα, και για το θέμα των ημερών, το τρέχον και μεγάλο θέμα της ανώτατης εκπαίδευσης.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι διάλογος έγινε και στο Εθνικό Συμβούλιο για την Παιδεία και οι σοφοί κατέθεσαν τις προτάσεις τους και οι πρυτάνεις και οι κοινωνικοί φορείς. Όμως, αυτός ο διάλογος δεν μπορεί να είναι ατέρμων. Δεσμευθήκαμε και το κάνουμε. Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων θα κατατεθούν οι απόψεις πολλών –και των φορέων και ημών των Βουλευτών– όμως αυτός ο διάλογος πρέπει κάποτε να κλείσει. Και αυτή η Κυβέρνηση που εκλέχθηκε από τον ελληνικό λαό την 7η Μαρτίου 2004 είναι αποφασισμένη τις μεταρρυθμίσεις –πάντα, βέβαια, μέσα στα πλαίσια του συμφέροντος του ελληνικού λαού– να κάνει, σεβόμενη και το δημόσιο χρήμα και τους Έλληνες φορολογούμενους και όλους αυτούς για τους οποίους όλοι οι προηγούμενοι συνάδελφοι μίλησαν πραγματικά με λόγια αγωνίας,

Έτσι, λοιπόν, αποτελεί κοινή παραδοχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η χώρα μας έχει μείνει μακράν πίσω από τις εξελίξεις στο σύγχρονο παγκόσμιο περιβάλλον, το οποίο έχει διαμορφωθεί υπό τις πιέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού. Αυτή η κατάσταση είναι αποτέλεσμα αλληλένδετων και, συνειπώς, πολύπλοκων προβλημάτων που ταλανίζουν τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία, η οποία κινδυνεύει να τεθεί στο περιθώριο. Η Ελλάδα, που κάποτε αποτελούσε κοιτίδα του πολιτισμού και του πνεύματος, στις μέρες μας δεν αποτελεί πρωτοπόρα χώρα στην παιδεία.

Η αποτυχία του εκπαιδευτικού συστήματος να προσφέρει ουσιαστική παιδεία στους πολίτες της και να δημιουργήσει μια κοινωνία γνώσης, αποτελεί ένα σοβαρό ανασταλτικό παράγοντα, που αναπόφευκτα οδηγεί τη χώρα μας στο μαρασμό και στην περιθωριοποίηση.

Οι νέες συνθήκες που πλέον έχουν διαμορφωθεί και διαμορφώνονται στον τομέα της οικονομίας και των παραγωγικών μονάδων σε εθνικό, ευρωπαϊκό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο έχουν άμεσες επιπτώσεις στο χώρο της εργασίας και επηρεάζουν τους αναπτυξιακούς στόχους της χώρας μας.

Στο πλαίσιο αυτής της νέας οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας είναι βέβαιο ότι η ανταγωνιστικότητα και το μέλλον των εθνικών οικονομιών και της δικής μας –εννοείται– οικονομίας θα εξαρτάται και εξαρτάται από τον παράγοντα της γνώσης και από τους θεσμικούς φορείς που παράγουν αυτή τη γνώση.

Σε αυτήν την εποχή των αυξημένων απαιτήσεων και της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας, ρόλο καθοριστικό διαδραματίζει και πρέπει να διαδραματίζει η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

Αυτή η εκπαίδευση όμως στερείται στη χώρα μας ποιότητας, είναι υποβαθμισμένη, αναποτελεσματική, όπως όλοι οι συνάδελφοι υπουργοί στην προηγούμενη κυβέρνηση έχουν στηλιτεύσει και έχουν καταθέσει. Αυτή, λοιπόν, η υποβαθμισμένη τεχνική εκπαίδευση πλήττει παιδιά κυρίως οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα και στερείται έτσι η χώρα μας από μια έντονη ανταγωνιστική και ποιοτική ανάπτυξη.

Τα σημερινά Τ.Ε.Ε., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις ελπίδες που αρχικά δημιουργήσαν, δεν κατάφεραν να πείσουν

την ελληνική κοινωνία για την αυξημένη αναγκαιότητα, ώστε να προσανατολίσουν τα παιδιά προς αυτήν την κατεύθυνση, προς την τεχνολογική μας εκπαίδευση. Δεν μπόρεσαν να προσφέρουν στους μαθητές μια αποτελεσματική και ποιοτική διέξοδο προς την αγορά εργασίας. Δεν παρέιχαν επίσης τη γενική εκείνη παιδεία, που είναι αναγκαία, ώστε να συμβάλλουν στη διαμόρφωση πολιτών συμμετρικά διαμορφωμένων, ούτε πρόσφεραν ολοκληρωμένη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στη βάση της ισοτιμίας με τους απόφοιτους των ενιαίων λυκείων. Οι πολλές ειδικότητες που παρέιχαν δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας, αλληλοκαλυπτόμενες κάποιες φορές με εκείνες του συστήματος της κατάρτισης. Δημιούργησαν προβληματισμό για τις δυνατότητες ευκαιριών επαγγελματικής απασχόλησης των αποφοίτων τους.

Τα Τ.Ε.Ε., τέλος, δεν υποστηρίχθηκαν ως θεσμός έναντι του ενιαίου λυκείου. Όσο και αν για το αντίθετο, προσπάθησαν να μας πείσουν οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το καθεστώς των ειδικοτήτων μεταβαλλόταν συνεχώς. Κακή, φθίνουσα και μη εκσυγχρονιζόμενη υλικοτεχνική υποδομή. Όλα τα ανωτέρω οδήγησαν σταθερά στην εκπαιδευτική τους απαξίωση. Όλοι οι συνάδελφοι γνωρίζουν την κατάσταση των Τ.Ε.Ε. της περιοχής τους, όπως και εγώ επισκέφθηκα όλα τα Τ.Ε.Ε. του Νομού Σερρών τα προηγούμενα χρόνια και σήμερα ακόμα. Ντρέπομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στις συνθήκες κάτω από τις οποίες πολλά Τ.Ε.Ε. λειτουργούν, κάτω από σκάλες, σε πρώην αποθήκες, σε πρώην μαγειρεία. Και μόνο το μεράκι των εκπαιδευτικών και η αγωνία τους έδιναν πνοή και ζωντάνια και παρέιχαν ό,τι περισσότερο μπορούσαν σ' αυτές τις εκπαιδευτικές μονάδες.

Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας με το συζητούμενο σήμερα σχέδιο νόμου προσπαθεί, επιχειρεί –και πιστεύω ότι το καταφέρνει και βρίσκεται στο σωστό δρόμο– να αλλάξει αυτό το πλαίσιο λειτουργίας σ' αυτό το μεγάλο, το σημαντικό κομμάτι, της τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Πρέπει να σημειώσω ότι προηγήθηκε ένας μακρύς και εμπειριστατωμένος διάλογος και στα πλαίσια του εθνικού διαλόγου για την παιδεία μέσα στα πλαίσια του Εθνικού Συμβουλίου, αλλά και με εμπλεκόμενους φορείς, με τους εκπαιδευτικούς, όπως είναι των συνδικαλιστικών και εργοδοτικών φορέων. Είναι αλήθεια ότι πραγματοποιήθηκαν τέσσερις και πλέον συνεδριάσεις, στις οποίες είχα την τιμή να συμμετέχω. Καταλήξαμε, λοιπόν, σε συγκεκριμένα συμπεράσματα.

Θα ήθελα να καταθέσω και εγώ την άποψή μου για τα θετικά αυτού του νομοσχεδίου, όπως είναι η ουσιαστική ισοτιμία ανάμεσα στο γενικό λύκειο και το ΕΠΑ.Λ. τόσο σε επίπεδο τίτλου σπουδών, όσο και με την αύξηση των μαθημάτων γενικής παιδείας. Αίρονται έτσι οι γνωστικές ανισότητες μεταξύ των μαθητών του ενιαίου λυκείου και των Τ.Ε.Ε.. Ισότιμη πρόσβαση, όπως είπαμε, στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. με τα εξεταζόμενα μαθήματα να αποτελούν συγκερασμό μαθημάτων γενικής παιδείας και ειδικότητας. Η ευκολότερη αλλαγή εκπαιδευτικής πορείας των μαθητών, αφού αυτή θα μπορεί να γίνει από το δεύτερο έτος της ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η δημιουργία των ΕΠΑ.Σ., οι οποίες θα λειτουργήσουν θετικά προς την κατεύθυνση μείωσης της μαθητικής διαρροής. Πιστεύουμε ότι έτσι θα υπάρξει διέξοδος προς όλους τους μαθητές και η έμμεση αύξηση από τα εννέα στα δέκα χρόνια στην υποχρεωτική εκπαίδευση προς την κατεύθυνση της προοδευτικής μετάβασης στη δωδεκάχρονη εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θα ήθελα να καταθέσω, με το βλέμμα στραμμένο στις κινητοποιήσεις τις πρόσφατες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ότι η Ελλάδα για να έχει προοπτική στο νέο παγκόσμιο περιβάλλον, οφείλει να θέσει σε προτεραιότητα και πρώτη επιλογή την επένδυση στην γνώση, με την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου και ποιοτικού συστήματος εκπαίδευσης-κατάρτισης, ενός εκσυγχρονισμένου εκπαιδευτικού συστήματος σε όλες τις πτυχές που θα αποτρέψει τον πυρήνα για την μετεξέλιξη της Ελλάδος σε κοινωνία-οικονομία της γνώσης και θα την αναδείξει σε διεθνές επίπεδο. Είναι επιτακτική η ανάγκη όλες οι ενδιαφερόμενες ομάδες να

εμπλακούν σε αυτήν τη διαδικασία μεταρρύθμισης, αφήνοντας στην άκρη βραχυπρόθεσμα συμφέροντα και ανίσχυρα επιχειρήματα. Μας κληρονόμησαν μια Ελλάδα στο εκπαιδευτικό περιβάριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι δυνάμεις της αντίδρασης και της απραξίας έρχονται σε ευθεία αντιπαράθεση με μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας μας. Οφείλουμε στην κοινωνία να πετύχουμε. Η αναβάθμιση και του δημόσιου πανεπιστημίου, αλλά και της δημόσιας εκπαίδευσης γενικότερα είναι αγωγή όλων μας και σαφέστατα δεν τη χαρίζουμε σε κανέναν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούφρας): Ευχαριστούμε την κ. Τσαρουχά.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Καλός, με την αγόρευση του οποίου θα ολοκληρώσουμε και την αποψινή μας συνεδρίαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, φαίνεται, δύσκολο να είσαι σήμερα κοινοβουλευτικός και ακόμη δυσκολότερο –δουλειά δύσκολη– να είσαι συνεπής κοινοβουλευτικός. Το λέω αυτό, γιατί ευχαριστώ πάρα πολύ τον τέως Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Σγουριδίη που είπε –και αναγνώρισε από το Βήμα αυτό– ότι αυτοδεσμεύτηκα και τηρώ αυτή την αυτοδέσμευσή μου να ακούω πρώτα όλους τους συναδέλφους μου, όσοι και αν είναι γραμμένοι στον κατάλογο για να μιλήσουν, απ' όλα τα κόμματα και μετά να τοποθετούμαι και να απαντώ, όσο μπορώ πιο αναλυτικά, μαζεύοντας όλα τα επιχειρήματα όλων των πτερύγων.

Το λέω, λοιπόν, με παράπονο ότι είναι δύσκολο να είσαι συνεπής κοινοβουλευτικός. Γιατί; Φαίνεται είναι εύκολο να πετροβολάς την Κυβέρνηση, εύκολο να αντιτίθεται σε ένα νομοσχέδιο, καθώς έχεις υποχρέωση, όταν είσαι κυρίως στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, αλλά είναι πολύ άσχημο να σηκώνεται να φεύγει –και να μην κάθεται να ακούσει τον αντίλογο εκείνων των επιχειρημάτων, τα οποία επέλεξε για να διανθίσεις το λόγο σου– πέντε λεπτά, όπως έφυγε ο κ. Πετσάλνικος, πριν ανέβει στο Βήμα ο διάδοχός του Υπουργός, έναντι του οποίου μύδρους εξέπεμπε απ' αυτό το Βήμα. Δηλαδή το παράπονο είναι κυρίως προς εκείνους, όπως και ο κ. Ευθυμίου, οι οποίοι είχαν ευθύνη πριν από μένα και την κυρία Γιαννάκου στον κυβερνητικό θώκο, έτσι όπως έχει συνέχεια η πολιτεία, οι οποίοι άσκησαν εκπαιδευτική πολιτική και οι οποίοι ήρθαν εδώ, χρησιμοποίησαν επιχειρήματα, τα είπαν θέλοντας να δείξουν ότι έχουν βγει –τι ωραίος ο μύθος αυτός, τι ωραίος ο συμβολισμός αυτός από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη– από την Κολυμβήθρα του Σιλβάμ αναβαπτισμένοι, ποντάροντας στη λήθη της Αίθουσας και στην έλλειψη πιθανών κρίσης, υποβαθμίζοντας και υποτιμώντας την κρίση όλων μας. Γιατί; Όταν μιλάμε για βαφτίσια –μια και μιλήσα για κολυμβήθρα του Σιλβάμ– σ' αυτή την Αίθουσα, θα πρέπει να ξέρουμε ποιοι είναι οι αρχινοοί, ποιοι είναι εκείνοι –δεν το λέω με την έννοια της εγκληματικότητας, αλλά με την έννοια του ορθόδοξου τύπου, της βάφτισης– οι οποίοι κατά μείζονα λόγο και κατά πάγια τακτική έκαναν βαφτίσια, κυρίες και κύριοι, για τα Τ.Ε.Ι. μέσα σε μια νύχτα στην ανώτατη βαθμίδα με κολυμπήθρα πολύ πιο μεγάλη και πολύ πιο λαμπερή από αυτή για την οποία κατηγορούν εμάς σήμερα για τα καημένα τα Τ.Ε.Ε.. Ένα.

Δεύτερον, όταν ανέλαβαν, αγαπητή κυρία Μερεντίτη –μου είστε συμπαθέστατη και σεας με πολύ σωστό τρόπο και με πολύ τακτ χρησιμοποιήσατε το σύνολο των επιχειρημάτων σας και σας σέβομαι γι' αυτό– οι προκάτοχοί μας που έφυγαν από την Αίθουσα και δεν κάθισαν να ακούσουν την πρωτολογία μου στο κάτω-κάτω, από το χώρο σας προερχόμενοι, όταν ανέλαβαν, τη διακυβέρνηση κατά τα χρονικά στάδια που την ανέλαβαν εν μια νυκτί μετέτρεψαν τα Τ.Ε.Α. και τις Τ.Ε.Σ. σε Τ.Ε.Ε..

Και μάλιστα, έκαναν τα βαφτίσια αυτά τόσο άσχημα και τόσο, αν θέλετε, αναποτελεσματικά, ώστε τις αντίστοιχες πράξεις, δηλαδή τη δημοσίευση των αντίστοιχων νόμων την έφεραν και την έκαναν πραγματικότητα, αφού είχαν αρχίσει τη λειτουργία τους «τα βαφτισμένα».

Τα είπα και στην επιτροπή και τα κατέθεσα για να είναι υπ'

όψιν όλων των Βουλευτών τα αντίστοιχα αποδεικτικά στοιχεία, πώς επί παραδείγματι επί Αρσένη, πότε και με ποια προετοιμασία έγιναν τα Τ.Ε.Ε.. Ενώ είχαν ξεκινήσει τη λειτουργία τους, μετά από τρεις ολόκληρους μήνες δημοσιεύθηκε ο νόμος που τα όριζε και άρχισαν να δημιουργούνται και να δημοσιεύονται οι αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα. Για να δούμε κατά πόσο εμείς δεν είμαστε ώριμοι και έτοιμοι που φέραμε αυτό το νομοσχέδιο να το ψηφίσουμε –και έχοντας προετοιμάσει, πολύ πριν από αυτό το νομοσχέδιο, όλες τις αντίστοιχες διοικητικού περιεχομένου πράξεις– και τρεις μήνες πριν την έναρξη της λειτουργίας τους.

Ελάτε, λοιπόν, ας αφήσουμε όλα αυτά τα οποία –εν πάση περιπτώσει– μόνο πόνο –μπορώ να πω– δημιουργούν και κάθε άλλο παρά προσανατολίζουν, αλλά αποπροσανατολίζουν τον τρίτο που μας παρακολουθεί, ο οποίος μας ακούει από το κανάλι της Βουλής, δόξα τω Θεώ!

Γιατί είναι ο λαός που μας κρίνει, είναι ο λαός ο οποίος μπορεί να καταλάβει ποιος έχει την ευθύνη και γιατί. Αν λοιπόν, έρχονται κάποιοι –σέβομαι την άποψή τους– και λένε ότι δεν θα πετύχει ο θεσμός, αυτό το δέχομαι, όπως το είπε και η εισηγήτρια της Αντιπολίτευσης. Δέχομαι ότι είναι πιθανόν να μην πετύχει κάτι. Δεν μπορεί όμως κανείς να λέει, όντας βέβαιος, ότι δεν θα πετύχει, την ώρα που εκείνο το οποίο προσέφερε αυτός ήδη έχει κριθεί ότι απέτυχε. Και πρέπει να το διορθώσουμε, αν σεβόμαστε τον ελληνικό λαό και την εντολή που μας έδωσε.

Κυβερνάμε, λέει, δύομισι χρόνια. Το είπε ο κ. Ευθυμίου, το είπε και ο κ. Πετσάλνικος και πολλοί συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση. Εγώ δεν θα πω το απλό επιχείρημα μέσα σε δύομισι χρόνια δεν είναι δυνατόν να διορθώσεις όλα τα κακώς κείμενα της δωδεκαετίας, γιατί και αυτό αναφέρθηκε. Πολλές φορές ξεφεύγει σε εκείνον που έχει την ευθύνη και χρησιμοποιεί επιχειρήματα που ήδη τον εκθέτουν. Είναι σύνθηρες φαινόμενο αυτό.

Δεν θέλω, λοιπόν, να πω γιατί και πώς δεν καλύπτονται με όλες αυτές τις δικαιολογίες που λέγονται εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά ήθελα να πω ότι πραγματικά επιχείρημα είναι πως επί δύομισι χρόνια κάναμε διάλογο. Εγώ ο ίδιος γυρίζοντας με τους συνεργάτες μου –και με τις επιτροπές τις άτυπες και με τους συμμετέχοντες σε αυτήν– όλα τα Τ.Ε.Ε. όλης της χώρας ανά περιφέρεια, καταγράψαμε τις αιτίες στην πράξη.

Είδαμε παιδιά, μιλήσαμε μαζί τους, μιλήσαμε με σπουδαστές. Είδαμε διδάσκοντες οι οποίοι δεν ήξεραν τι θα τους ξημερώσει η επόμενη μέρα, καθώς το μαθητικό δυναμικό –τα έδωσα τα στοιχεία στην επιτροπή, δεν είναι ανάγκη να τα πω αναλυτικά– από το 1999, το 2000 μέχρι το 2004, που αναλάβαμε εμείς την εξουσία, μειώθηκε δραματικά κατά το 1/3 τουλάχιστον του αρχικού εγγεγραμμένου μαθητικού δυναμικού στα Τ.Ε.Ε..

Όταν λοιπόν, η Μείζων Αντιπολίτευση δεν αναγνωρίζει ότι απέτυχαν κάτω από το βάρος του ίδιου του σχεδιασμού τους αυτά τα σχολεία, ότι απέτυχαν να δώσουν στα παιδιά επαρκή εφόδια και οι νέοι τους γύρισαν την πλάτη, τότε προς τι να με ρωτάτε, κυρία Μερεντίτη –το λέω καλόγνωμα αυτό– ότι έπρεπε τάχα εμείς –και γιατί δεν το κάναμε– να πάρουμε αυτά τα σχολεία, να διορθώσουμε τα σημεία τα κακώς κείμενα όλης αυτής της κακής λειτουργίας και να τα αποδώσουμε καλύτερα;

Όταν κανείς κυβερνά και έχει ευθύνη για το οικονομικό κόστος, αυτό συνεπάγεται μια αλλαγή. Δεν την ονόμασα εγώ ποτέ με μεγαλόστομους χαρακτηρισμούς «μεταρρύθμιση». Μην το βάζετε στο στόμα μου, άλλοι ήταν οι Υπουργοί των μεταρρυθμίσεων. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ποιοι σερβίριζαν επί πόσα χρόνια μεταρρυθμίσεις, ερχόμενοι να στραγγαλίσουν στην ουσία τις μεταρρυθμίσεις του ίδιου του προκάτοχου τους από το ίδιο κόμμα.

Ελάτε λοιπόν, να δούμε γιατί δεν γινόταν αυτό. Δεν γινόταν γιατί τα ίδια τα σχολεία δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν κάτω από τον κυκλώνα όλων των ειδικοτήτων. Μίλησε κάποιος για ωρολογοποιό. Γιατί άραγε είχαμε έναν ωρολογοποιό, μετά δώδεκα και μετά κανέναν; Αυτό δεν το είπε.

Γιατί άραγε άρχισαν να πολλαπλασιάζονται οι κομμάτιες –με σεβασμό το λέω αυτό– στο σχολείο αυτό; Γιατί άρχισαν πάρα πολλά σχολεία να μας λένε: «Μην μας κόψετε την κατάρ-

τιση γιατί θα φύγουν οι κομμάτριες και τότε το σχολείο θα κλείσει»; Γιατί έρχονταν στα γραφεία μας οι ενώσεις των τεχνολόγων, δηλαδή των καθηγητών των τεχνικών μαθημάτων, αλλά και των γενικών μαθημάτων και μας έλεγαν: «Κάντε κάτι, γιατί σε λίγο θα μας διώξουν, αφού δεν θα ικανοποιούμε τις απαιτήσεις εργασίας για να παίρνουμε το μισθό μας»; Δηλαδή οι θέσεις του διδακτικού προσωπικού εξανεμιζόνταν η μία μετά την άλλη στην πράξη, όχι τυπικά. Να λοιπόν, γιατί ήλθαμε και είπαμε ότι χρειάζεται μια αναμόρφωση, μια νέα τακτική.

Είχαμε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό. Ξέρετε ότι κάθε κόμμα που δεσμεύεται, οφείλει να πραγματοποιήσει τις δεσμεύσεις. Αναφερθήκατε και εσείς στο πρόγραμμά μας. Είχαμε ή δεν είχαμε υποσχεθεί και είμαστε συνεπείς τώρα σ' αυτό, νομοθετώντας απόψε και ολοκληρώνοντας τουλάχιστον επί της αρχής το νομοσχέδιο, ότι θα κάνουμε λύκειο το Τ.Ε.Ε.;

Θα το κάνουμε λύκειο –και απαντώ στον αγαπητό καθηγητή μας τον κ. Χουρμουζιάδη από πλευράς Κομμουνιστικού Κόμματος- όχι για λόγους ταξικότητας, αλλά ουσιαστικά για να κάνουμε άνοιγμα σε ένα ανώτερο επίπεδο εκπαίδευσης και να τραβήξουμε τα παιδιά προς την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση.

Το λέω αυτό και στον εκπρόσωπο του Συνασπισμού, που με πολύ προσοχή σημείωσε τα επιχειρήματά του για την άρνηση να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο, ότι όντως πρέπει να ακολουθηθεί πολιτική, όχι για να συγκρατηθούμε σε ντιρεκτίβες από το εξωτερικό ή από την Ευρώπη ή από οπουδήποτε αλλού, για να αυξήσουμε το 30% του μαθητικού δυναμικού που πήγαινε στα Τ.Ε.Ε. και να το κάνουμε 70%.

Δεν το κάνουμε όχι για τέτοιους –επιτρέψτε μου να πω- «κονσερβαρισμένους» λόγους, αλλά για ένα και μόνο λόγο, για να δώσουμε στα παιδιά μας ένα αξιοπρεπές σχολείο που θα οδηγήσει στο επάγγελμα και στην τεχνική. Δηλαδή να δώσουμε σε εκείνους που θέλουν να γίνουν τεχνικοί και τεχνίτες –γιατί όχι το ΕΠΑ.Λ. και την ΕΠΑΣ.·

Το ΕΠΑ.Λ. να είναι λύκειο στο οποίο να διδάσκονται γενική παιδεία. Γιατί η γενική παιδεία τους έλειψε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσα χρόνια. Και έρχονταν όλες οι εργοδοτικές οργανώσεις και έλεγαν στο διάλογο που κάναμε

–πριν από τον εθνικό διάλογο που ορθώς τον σημείωσε η κ. Κόλλια πριν κατέβει από το Βήμα- «κάντε τα παιδιά του Τ.Ε.Ε. να μάθουν, εκτός από την τεχνική και το επάγγελμα ή από την τέχνη και το επάγγελμα, να γράφουν μια έκθεση πεπραγμένων και να κάνουν και τις στοιχειώδεις πράξεις, να ξέρουν τα μαθηματικά για να μπορούν να χρησιμοποιήσουν ένα πρόγραμμα στο κομπιούτερ, να μπορούν να κάνουν υπολογισμούς κόστους, που δεν μπορούσαν να τους κάνουν».

Άρα, να γιατί βάλουμε τα μαθήματα γενικής παιδείας. Τα βάλουμε για να ενισχύσουμε τη γενική παιδεία από την Α' λυκείου και να μην έχει κανείς αντίρρηση ότι ο δρόμος με τα γενικά μαθήματα δεν θα φαλκιδεύει τον χαρακτήρα ενός σχολείου καθαρά επαγγελματικού, αλλά θα ενισχύει το επίπεδο του τεχνικού και του επαγγελματικού χαρακτήρα και από την άλλη μεριά δεν θα αφήνει κανέναν –εδώ αφαιρώ επιχειρήματα από όσους το είπαν- που να μην πιστεύει ότι με τέτοιες ισχυρές βάσεις από την Α' λυκείου και αναλογικό ωράριο υπέρ των γενικών μαθημάτων, δίπλα στον μεγάλο όγκο των τεχνικών και επαγγελματικών μαθημάτων, θα μπορεί –αν το θέλει- να πηγαίνει και να χτυπά ισότιμα χωρίς ποσοστώσεις, χωρίς αγκυλώσεις, χωρίς υποτιμητικές, αν θέλετε αναφορές, «εσείς θα πάτε μόνο στα Τ.Ε.Ι.».

Έτσι τους είχε πει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έτσι είχε θεσμοθετήσει ο κ. Πετσάλνικος και ο αποχωρήσας κ. Ευθυμίου. Αυτοί έκαναν παιδιά ενός κατώτερου Θεού τα παιδιά που αποφοιτούσαν από το Τ.Ε.Ε., με τέτοιες λογικές ποσοστώσεως.

Όχι πια. Αλλά με συμμετρική εξέταση στα τεχνικά και επαγγελματικά μαθήματα και σ' ένα-δυο μαθήματα γενικής παιδείας να μπορούν, ανάλογα με την τεχνολογική κατεύθυνση που υπάρχει σήμερα, να κτυπάνε με το κεφάλι ψηλά την πόρτα των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., για να δούμε τότε αν θα μένουν κάποιοι απέξω. Γιατί είναι πολύ ωραίο να λέει κανείς ότι από τη μια συμφωνεί με την ποιότητα και με την αποτελεσματικότητα

στην εκπαίδευση κι από την άλλη διαφωνεί κάθετα –το άκουσα από εδώ, από διαφόρους- με τη βάση, η οποία εξωπέταξε δεκαδεκατριές χιλιάδες –άκουσα τα νούμερα σήμερα- παιδιά από τα πανεπιστήμια. Κατά τα άλλα, πιστεύω ότι σε πανεπιστημιακούς θα δηλώνει ότι δεν δέχεται –γιατί έτσι είναι, αξιοπρεπώς δεν πρέπει να δέχεται- να μπαίνει ένα παιδί με «3» και με «4» και να θεωρείται επιτυχόν σε σχολές που θα τους κοιτάζει ο εκπαιδευτικός της τριτοβάθμιας και θα λέει: «Να, ήρθαν τα παιδιά με το «3» και με το «4», για να γίνουν οι φοιτητές μου!». Έτσι θα λέει ένας συνάδελφος απ' αυτούς που χρησιμοποίησαν αυτά τα επιχειρήματα. Θα λέει δηλαδή ότι, ναι μεν συμφωνώ στο να υπάρχει βάση, να μπαίνει κανείς με αξία στο πανεπιστήμιο, και από την άλλη πλευρά να έχει εκείνος που δεν μπαίνει έναν δρόμο. Τότε λοιπόν, αφού στήνουμε σήμερα δρόμους τέτοιους, γιατί έρχεστε και λέτε ότι: «Όταν θα γίνουμε κυβέρνηση, θα τα καταργήσουμε»; Άκουσα την κ. Αποστολάκη που το είπε, άκουσα κι άλλους που το είπαν. Δηλαδή δεν αφήνετε να λειτουργήσει αυτή η μεταρρύθμιση, όπως τη λέτε εσείς. Δεν αφήνετε, δηλαδή, αυτός ο νέος τύπος σχολείου να απευθυνθεί στην κοινωνία, να ανοίξει στην εκπαιδευτική κοινότητα τα φτερά του από φέτος και να δούμε πώς θα πάει στο κάτω- κάτω, αγωνιζόμενοι να το κάνουμε ουσιαστικό σχολείο, αλλά έρχεστε και λέτε στον ελληνικό λαό: «Προσέξτε, αν τα παιδιά σας επιλέξουν να πάνε σ' αυτό το σχολείο και εμείς, μετά από έναν χρόνο, –ο μη γένοιτο, γιατί πιστεύω ότι δεν θα γίνει- θα κερδίζαμε, υποθετικώς λόγω, τις εκλογές, εμείς θα τα καταργήσουμε. Μην πάτε λοιπόν!». Αυτή είναι η δημοκρατική νοοτροπία; Αυτό σημαίνει ότι σέβεστε τη νομοθετική πρωτοβουλία της εκάστοτε κυβέρνησης; Για τοποθετηθείτε σ' αυτό αύριο και απαντήστε μου στις δευτερολογίες σας όσοι δεν είστε απόψε εδώ και θα διαβάσετε αύριο το πρωί τα Πρακτικά ή με ακούτε από την τηλεόραση.

Θα ήθελα λοιπόν να πω ότι είμαστε υπερήφανοι, διότι σ' αυτό το σχολείο και διέξοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δίνεται και μαθητικά γενικής παιδείας δίνονται. Όσον αφορά στο μύθο ότι τάχα στερούμε τα παιδιά της ΕΠΑΣ. από τις γενικές γνώσεις, να μου απαντήσει αύριο κάποιος απ' όσους τον χρησιμοποίησαν και θα του δώσω εγώ χρόνο από τη δευτερολογία μου: Πόσες ώρες γενικών μαθημάτων ανά εβδομάδα – τα έδωσα τα στοιχεία στην επιτροπή- αντιστοιχούν στην πρώτη του ΕΠΑ.Λ.; Και είπα μάλιστα και στα μαθηματικά και στα νέα ελληνικά πού θα φθάσει, που δεν έφθανε ποτέ με τη μία ώρα την εβδομάδα που είχε στο προηγούμενο, στο ισχύον καθεστώς, και δεν γίνονταν και μάθημα.

Και είπα και κάτι άλλο, ότι μπορεί να μην φαίνεται στις αντίστοιχες διατάξεις ότι θα υπάρχουν γενικά μαθήματα, όπου απαιτούνται στα πακέτα των γνώσεων και της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, θα υπάρχουν όμως τα απαραίτητα κεφάλαια και θα διδάσκονται τα γενικά μαθήματα εκεί που είναι απαραίτητα.

Έπειτα, άκουσα παραδείγματα, ότι τους βρεφονηπιοκόμους –λέει- εμείς θα τους πάμε στην ΕΠΑ.Σ.. Εγώ τους δέχθηκα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τους είπα: Από πού βγαίνουν αυτά τα συμπεράσματα; Ποιος λέει ότι τον οδοντοτεχνίτη θα τον πάω στο ΕΠΑ.Λ. και τον άλλο θα τον βγάλω να τον πάω στην ΕΠΑ.Σ.; Αυτά μελετώνται τώρα, με τη συνδρομή και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και των ομάδων εργασίας και είναι βέβαιο ότι μέχρι να έχουμε την έξοδο των πρώτων μαθητών από το πρώτο ΕΠΑ.Λ., έχοντας πλήρη γνώση και πλήρη ενημέρωση στα σχολεία, θα επιλέξουν τον καλύτερο δρόμο κι εμείς θα έχουμε επιλέξει το ποιες ειδικότητες θα πάνε πού, με βάση την απαίτηση για γενικότερη εκπαίδευση ή για στενή κατά ειδικότητα εκπαίδευση, όπως είναι στην ΕΠΑ.Σ..

Όσον αφορά το άλλο που είπε κάποια συνάδελφος από την Αντιπολίτευση, μάλιστα με ύφος δήγησης παραμυθιού, αρκετά πομπωδώς απ' αυτό το Βήμα πριν από λίγο, ότι ξέρετε –λέει- κοροϊδεύετε όταν τους πάτε στην ΕΠΑ.Σ. και δεν τους δίνετε το δικαίωμα της κινητικότητας. Ποιους κοροϊδεύουμε; Γιατί, ποιους σήμερα δεν είναι υποψιασμένους και τον κοροϊδεύουμε; Υπήρξε δικαίωμα κινητικότητας στο σημερινό καθεστώς των Τ.Ε.Ε. και ποιους το θεσμοθέτησε; Για πείτε μας, πότε το κάνατε; Ενώ εμείς ήρθαμε και είπαμε να επικοινωνούν οι δύο τύποι λυκείων. Και

για να το καταλάβετε άπαξ δια παντός: Κανένας δεν έκοψε την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από τις ΕΠΑ.Σ.. Όποιος τελειώνει μια ΕΠΑ.Σ., αν δεν θέλει να πάει δύο χρόνια στο Ι.Ε.Κ. για να κάνει μεταλυκειακή εκπαίδευση, μπορεί χωρίς εξετάσεις να παρακολουθήσει τη Β' και την Γ' του ΕΠΑ.Λ. και να πάρει το δρόμο προς την ανώτατη εκπαίδευση. Ούτως ή άλλως στη Β' και Γ' ΕΠΑ.Λ. θα πάρει ειδικότητα, από τις ειδικότητες του ΕΠΑΛ, και θα μπορεί να δώσει εξετάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Γιατί δεν είναι ανοιχτός ο δρόμος; Γιατί δεν είναι παράλληλη η δυνατότητα; Γιατί δεν υπάρχει κινητικότητα; Εμείς κάναμε τους δύο τύπους λυκείων ως πυλώνες ισότιμους και όχι ως πυλώνες ισόκυρους, που μας κορόιδευε με τα επιλεγμένα λεκτικά του σχήματα ο κ. Ευθυμίου, από το 2000 μέχρι το 2004. Κάναμε, λέω, ως πυλώνες ισότιμους να επικοινωνούν μεταξύ τους κατά τάξη. Και σας είπα μάλιστα με παραδείγματα πως μπορεί να γίνει αυτό. Άρα λοιπόν και αυτό το επιχείρημα δεν στέκει.

Να χρησιμοποιήσω το «τι κρίμα που...», δηλαδή την επωδό που χρησιμοποίησε ο κ. Λοβέρδος; Μου άρεσε πάρα πολύ. Θα έλεγα λοιπόν, ακολουθώντας ή αντιγράφοντας τον λεκτικά ή παραφράζοντάς τον: «Τι κρίμα που αποτύχατε στα Τ.Ε.Ε.!» Γιατί αν δεν είχατε αποτύχει, δεν θα είχαμε ανάγκη να μπορούμε σ' όλη αυτή τη διαδικασία. Τι κρίμα που δεν καταλαβαίνετε σήμερα πως μπορούμε να πετύχουμε! Τι κρίμα που δεν συνεργάζεστε, αλλά λέτε ότι θα τα καταργήσετε! Τι κρίμα που εδώ μέσα δεν υπάρχει, τουλάχιστον σε επίπεδο μνήμης και κρίσης των ήδη ασκησάντων πολιτική, το φιλότιμο να πουν: Ας δώσουμε μια ευκαιρία να προχωρήσει αυτό το σχήμα, για τα παιδιά του ελληνικού λαού. Ούτε για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε για τη Νέα Δημοκρατία, ούτε για τον Συνασπισμό ούτε για το Κ.Κ.Ε. -και σέβομαι όλα τα κόμματα- αλλά για τα παιδιά του ελληνικού λαού! Γιατί αν κατηγορούμεθα, αγαπητοί συνάδελφοι, για ταξικότητα εμείς που ανοίγουμε το δρόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ισότιμης, ακολουθώντας τα έντεκα σημεία του εθνικού διαλόγου, τότε ποιοι έκαναν διάλογο ουσιαστικότερο από το δικό μας; Έκανε διάλογο ο κ. Αρσένης -να σας τα θυμίσω;- όταν -και το λέω με σεβασμό- είχε επιλέξει και έβαζε τις τηλεδιασκέψεις μεταξύ Υπουργείου Παιδείας, Τριπόλεως, Καλαμάτας και Λάρισας με τρία ενδεικτικά σχολεία, να μιλήσει ο Υπουργός και το μετέδιδε από παντού; Αυτές ήταν οι κυβερνήσεις της τηλεόρασης και όχι, όπως μας κατηγορείτε, εμείς, οι οποίοι με πολύ πολύ σεβασμό προς την αναγκαιότητα να αλλάξουμε μερικά πράγματα, με πολύ ταπεινό προφίλ και διάλογο κάναμε και συζήτηση μαζί σας κάναμε και όπου μπορέσαμε, ακούσαμε.

Και για να καταρριφθεί και το τελευταίο που άκουσα, περί υποδομών. Είπε κάποιες εκατοντάδες δισεκατομμυρίων ότι διέθεσε ο κ. Ευθυμίου. Με τόσες εκατοντάδες δισεκατομμυρίων - να έρθει να μου απαντήσει αύριο στη δευτερολογία του- πόσα εργαστήρια αγόρασε για τα Τ.Ε.Ε.. Να έρθει να μου πει τι έκανε επί τέσσερα χρόνια, για να αναβαθμίσει τις υποδομές, που αν

τις βρίσκαμε εμείς, θα ήταν άδικο να τις πετάξουμε στην μπάντα και να παραγγέλνουμε από τα λεφτά του ελληνικού λαού νέα εργαστήρια και όλα αυτά που εσείς οι ίδιοι, από την ίδια πτέρυγα της Αντιπολίτευσης, το υποσημειώσατε ότι τα έχουμε ανάγκη για να έχουμε ένα αξιοπρεπές επαγγελματικό λύκειο. Και όμως εμείς 75.000.000 ευρώ διαθέσαμε. Μας κατηγορήσαν ότι σπάσαμε το διαγωνισμό σε κομμάτια. Το γράψανε διάφορες γραφίδες και δόξα τω Θεώ που δεν ήρθαν σ' αυτήν την Αίθουσα τέτοιες αιτιάσεις και σταθήκαμε σ' ένα ύψος. Και είναι έτοιμα, και έγινε η υλοποίηση του διαγωνισμού κατά τρόπο δημοκρατικό, διαφανή και άψογο και ήδη παραλαμβάνουμε τα εργαστήρια. Και για τα βιβλία ήδη έχουμε δώσει τις εντολές εδώ και μήνες στον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και εγκαίρως θα είναι τα βιβλία εκεί και ό,τι άλλο χρειαστεί. Μην αγωνιάτε για τις υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα. Είναι όλα έτοιμα και ένα προς ένα από μεθαύριο που θα έχει ψηφιστεί και στο σύνολό του αυτό το νομοσχέδιο, θα αρχίσουν να υλοποιούν αυτή την αλλαγή, που πιστεύουμε ότι θα είναι σωτήρια προς το συμφέρον των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Οργάνωση και λειτουργία της Δευτεροβάθμιας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό δέχεται, κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.20' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 28 Ιουνίου 2006 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, β) ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής προς απόδοση τιμής στους πιλότους της Πολεμικής Αεροπορίας που έχασαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και γ) συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής για τις αιτήσεις άρσης της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Ανδρέα Ανδριανόπουλου και Πέτρου Μαντούβαλου.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ